

Titlu Proiect: "ReAct – Reforma si actiune pentru apararea drepturilor copiilor, victime ale traficului uman, in justitie"

ID Proiect: RO2020/ACF_05_MM_05

Finanțare: Active citizens fund

Autor: LEONESCU Stefan-Cristian-Theodor

Semnătura: ...

Data: 31.07.2021

**Raport cercetare națională privind drepturile minorilor,
victime ale traficului în sistemul de justiție penală
(cazurile de trafic cu minori în instanță)**

INTRODUCERE

Prezentul material a fost realizat prin colectarea de informații specifice cu privire la jurisprudenta națională referitoare la apărarea drepturilor copiilor la procedurile penale (ca victime sau martori), în special audierile care implică victimele traficului de minori; copiii în calitate de inculpați nu au intrat în sfera cercetării.

Cercetarea s-a bazat pe colectarea, analizarea și sortarea de deciziilor judecătorești referitoare la victimele traficului de minori, emise în perioada 2018-2020, putând fi extinsă în funcție de relevanța deciziilor colectate) Acest lucru fost realizat atât prin interogarea bazelor de date cuprinzând deciziile judecătorești ale Ministerului Justiției, Înalta Curte de Casație și Justiție, Curții Constituționale, ale colecției de jurisprudență disponibile online precum și prin solicitări exprese adresate instanțelor de judecata de comunicare a deciziilor relevante în aceasta materie.

Scopul cercetării vizează întregirea imagini de ansamblu a modului în care România aplică liniile directoare europene privind justiția prietenoasă copiilor, în special în ceea ce privește reflectarea în cadrul hotărârilor judecătorești a procedurilor privind apărarea drepturilor acestora, în special în cadrul audierilor. Informațiile colectate vor fi utilizate drept completare a cercetării calitative (interviuri) organizate în cadrul proiectului, ca material de fundamentare a propunerii de modificare a cadrului legislativ privind participarea victimelor traficului de minori (art 211 Codul Penal) în sistemul de justiție penală.

Materialul face o trecere în revista grupa pe materii de interes a principalelor aspecte reliefate în practica judecătorescă, având în la baza peste 400 de decizii emise de către instanțele din România, cu extragerea paragrafelor relevante din punct de vedere al subiectului cercetării – audierea victimelor minore -, sintetizarea principalelor aspecte rezultate din acestea precum și prezentarea de concluzii și recomandări.

Limitarea perioadei de timp supusă analizei a condus la restrângerea posibilității de analiză completă, până la momentul pronuntării unei hotărari definitive în fiecare cauză, motiv pentru care analiza a avut în vedere cu predilecție aspectele care tin de motivarea deciziilor, retinerile și argumentele prezentate de către instanța de judecata.

Proiect derulat de:

Din punct de vedere al evolutiilor recente, mentionam Raportul Inspectiei Judiciare privind practica instantelor de judecata si a parchetelor de pe langa acestea in investigarea si solutionarea cauzelor privind infractiuni la viata sexuala cu victime minore, aprobat la 27 iulie 2021 de plenul Consiliului Superior al Magistraturii. Data fiind elementele de legatura dintre cele doua tipuri de infractiuni – trafic de minori, respectiv, viata sexuala cu victime minore, se pot observa elemente comune aplicabile in cele doua materii, inclusiv prin prisma propunerilor de modificare legislativa venita din mediul judiciar. Mentionam totodata, sub aspect practic, Hotararea nr. 600 din 13 mai 2021 a Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a stabilit in sarcina instantelor de judecata obligatia de a utiliza aplicatia ECRIS de anonimizare a numelor persoanelor vatamate in dosarele care au ca obiect printre altele traficul de minori (art. 13 Legea 678/2001), avand in vedere necesitatea ocrotirii vietii private si a identitatii victimelor infractiunilor de trafic de persoane.

SINTEZA JURISPRUDENTIALA (extrase din cuprinsul deciziilor judecatoresti analizate)

1. Publicitatea sedintei de judecata

- In cazul in care trimitera in judecata se face pentru mai multe infractiuni, inclusiv traficul de persoane, sedintele trebuie sa fie facute in mod public, cu exceptia cazului audierii partii vatamate minore
- Sedința de judecata poate fi declarată nepublică având în vedere calitatea victimei-victimă a traficului de persoane, faptul că este minoră, precum și faptul că cauza a vizat aspecte ale vieții sale intime
- In cauzele având ca obiect infracțiunea de trafic de minori și de pornografia infantile ședința de judecată este nepublică, *ope legis*, instanța de judecată investită cu astfel de cauze neavând niciun drept de apreciere sub acest aspect; încheierea de ședință trebuie să menționeze dacă declararea ședinței nepublice s-a făcut pentru tot cursul judecății în primă instanță sau numai pentru ședința respective

2. Stabilirea minoritatii victimelor

- Legiuitorul a urmărit să instituie în ordinea de drept națională un grad foarte ridicat de protecție, aproape absolut, în favoarea persoanelor minore considerate victime ale traficului de ființe umane, față de orice acțiune menită să îi aducă în poziția de obiecte ale exploatarii sexuale
- Stabilirea minoritatii victimelor a fost facuta pe baza: declaratiilor partilor vatamate si a martorilor, fizionomia persoanelor vătămate, victimele minore fiind în responsabilitatea inculpaților
- Situatii distincte ale persoanelor vatamate minore - impla împrejurare că o persoană vătămată este minoră nu plasează de plano acțiunile de determinare sau înlesnire a prostituției în sfera actelor de trafic de minori, în cazul, în spătă, acestea regăsindu-se în conținutul constitutiv al infracțiunii de proxenetism. Insa, fata de o alta persoana vătămată, nu se poate susține că aceasta a achiesat și la exploatarea sa sexuală de către inculpat, relevantă în acest sens fiind împrejurarea, că inculpatul, deși disimula existența unui căștig propriu, pretenzând că trebuie să

Proiect derulat de:

facă bani doar pentru a se întreține pe ea, în fapt se folosea de persoana vătămată pentru a-și putea întreține întreaga familie, inclusiv pe persoana vătămată – concubina sa

- Relatări diferite ale unor persoane vatamate și ale unor martori în fața instanței de judecată schimbate față de cele relatate la urmărirea penală privind împrejurările stării de fapt. Poziția oscilantă a unor persoane vătămate este determinată de vulnerabilitatea acestora, în aprecierea instanței, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate
- Din probele administrative în cauză nu rezultă că inculpații cunoșteau, cu certitudine, starea de minoritate a persoanei vătămate, însă ei știau că aceasta este internată într-un centru de plasament, fiind de notorietate faptul că acolo sunt interne persoanele minore aflate în dificultate
- Starea de minoritate a victimelor fiind cunoscută de inculpat, încă de la bun început, instanța reține că acestea se aflau într-o stare de vulnerabilitate. Declarațiile persoanelor vătămate, susținute sub aspectul sincerității și al consecințelor emoționale grave de evaluările psihologice capătă valoare de adevăr. Instanța reține că în cazul infracțiunilor deosebit de grave cu victime minore, statului îi incumbă obligații pozitive, aspecte detaliate jurisprudențial în mod constant de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

3. Valoarea probatorie a declaratiilor

- Declarațiile date în cursul urmăririi penale se bucură de credibilitate, nefiind identificate motive pentru a pune la îndoială buna credință a organelor de anchetă care au realizat audierea și nici sinceritatea persoanelor vătămate audiate, ale căror declarații se coroborează între ele cât și cu declarațiile martorilor
- Unele inadvertențe între declarațiile diferitelor persoane vătămate cu privire la același aspect au la bază subiectivismul fiecărei percepții, iar nu un interes de denaturare a adevărului.
- Reticența unor persoane vătămate de a se prezenta în instanță și de a relata din nou împrejurările traficului a fost percepță ca o revictimizare (fapt confirmat de rapoartele de evaluare psihosocială)
- Persoanele vătămate erau în cea mai mare într-o stare de vădită vulnerabilitate de care inculpații au profitat și care rezultă atât din naivitatea și teribilismul vârstei, presiunea de grup exercitată de celelalte fete, lipsa unui control/supravegheri părintești corespunzătoare, situația materială precară
- Faptul că persoanele vătămate nu au insistat în declarațiile lor pe repararea patrimonială a prejudiciului nu semnifică o absență a unui prejudiciu moral, ci este mai degrabă expresia unei dorințe a persoanelor vătămate de a nu mai insista în demersuri juridice care le determină să rememoreze experiențele traumatizante

4. Materialul probator – audierea minorilor

- Audierea se face după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le au persoanele vatamate
- Adierea victimelor de către instanță se face după evaluarea stării psihice a acestora de către specialiști; rapoartele de evaluare psihosocială sunt relevante în stabilirea prejudiciilor morale

Proiect derulat de:

- Probele au dovedit în mod incontestabil faptul că inculpatul, știind că persoana vătămată minoră, practicase anterior prostituția, era fugită de acasă, abandonase școala și nu avea venituri, sub pretextul începerii unei relații de iubire, i-a propus să se mute cu el și i-a cerut acesteia să practice prostituția „dacă îl iubește”, a transportat-o în locurile unde aceasta urma să practice prostituția, îi lăua banii câștigați și îi cheltuia, obligând-o apoi prin violențe și amenințări să practice prostituția și luându-i banii pe care aceasta îi obținea astfel, fapte ce intrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori
- Declarațiile persoanei vătămate au suferit modificări, ajungându-se la reclamarea unui singur episod în care a fost violată de tatăl său. Curtea a înlăturat declarația minorei dată în fața tribunalului specializat, întrucât nu există nicio justificare pentru revenirea asupra declarațiilor, iar influența membrilor familiei asupra minorei, astfel cum a rezultat din raportul psihologic, a determinat, alături de abandonarea minorei, o asemenea modificare a poziției procesuale
- Cu privire la solicitarea de efectuare a unei confruntări între inculpată și părțile civile, Curtea respinge această solicitare, întrucât confruntarea se impune când se constată că există contraziceri între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză. Curtea constată că o asemenea probă este nerelevantă, în raport, pe de o parte, de poziția pe care a înțeles să o adopte inculpată, de nerecunoaștere a faptelor, dar și de împrejurarea că, de asemenea, aceasta s-a prevalat de dreptul la tacere.
- Prin modalitatea de a realiza cercetarea judecătoarească, instanța de fond nu i-a oferit inculpatului ocazia potrivită și suficientă pentru a-și valorifica în mod util dreptul lui de apărare, prin urmare, judecata a fost reluată de la primul act procesual respectiv cu audierea nemijlocită a inculpatului și a părților vătămate și continuând cu administrarea întregii probațiuni testimoniale sau științifice necesare justei soluționări a dosarului

5. Modificare declaratii

- Poziția oscilantă a unor persoane vătămate, în aprecierea instanței, este determinată de vulnerabilitatea acestora, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate, în masura în care în fața instanței de judecată, unele persoane vătămate și unii martori au venit cu relatări privind împrejurările stării de fapt diferite față de cele relatate la urmărirea penală
- Ca urmare a declarațiilor martorelor date în fața instanței de fond, acestea nu și-au mai menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale. Instanța nu le-a luat în considerare, deoarece nu se puteau corobora cu restul mijloacelor de probă administrative în cauză.

6. Neaudierea

- Instanța nu a întreprins demersuri în a aduce în mod forțat victimele în fața sa, raportat la calitatea lor de persoane vulnerabile și pentru a nu accentua în mod nejustificat victimizarea lor
- Declarațiilor persoanelor vătămate care nu a putut fi audiată în instanță pot fi corroborate cu întregul material probator - Impossibilitatea audierii nemijlocite a persoanei vătămate de către instanță atât în prim grad de jurisdicție cât și în calea de atac nu pot conduce la înlăturarea acesteia, având în vedere, pe de o parte că, probele administrative în cursul urmăririi penale au

Proiect derulat de:

aceeași valoare cu probele administrate în fața instanței, iar pe de altă parte declarațiile persoanei vătămate se coroborează cu alte probe administrate în cauză așa cum au fost analizate anterior

- Instanța reține în acest sens și prevederile Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, potrivit cărora trebuie limitată audierea repetată a victimelor infracțiunilor, pentru evitarea riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare din partea autorului infracțiunii urmare a participării în procedurile penale.
- Faptul că persoana vătămată nu a mai putut fi audiată în cursul cercetării judecătoarești, nu afectează declarațiile acesteia date în faza de urmărire penală, în fața procurorului, în prezența unui avocat și a reprezentantului ANITP, instanța neavând nici un motiv pentru a pune la îndoială cele declarate de aceasta, aspectele prezentate fiind de altfel confirmate și de alte probe administrate în cauză

7. Reaudierea

- este cunoscut faptul că în cazul infracțiunilor sexuale care au ca victime minori reaudierea lor este de evitat pentru a nu le obliga să retrăiască cele întâmplate și a preveni traume suplimentare
- audierea multipla a persoanei vătămate minore în faza de urmărire penală în vederea furnizării organelor de anchetă informații necesare aflării adevărului și tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate
- Nu există niciun argument pentru a pune la îndoială credibilitatea victimelor, tinand cont de faptul că acestea au prezentat modul în care au fost determinate, supravegheate, constrânse fizic și psihic să comită acte antisociale în alta țară, în scopul obținerii de foloase materiale în beneficiul inculpaților
- părțile civile au fost constante în declarațiile lor pe parcursul cercetărilor, remarcându-se că efectele traumelor de care suferă persoanele evaluate sunt încă prezente și nerezolvate, astfel că este nevoie de o perioadă de adaptare emoțională în contextul în care se procedează la reaudiere și li se solicită să relateze evenimentele în care au fost implicate. Se recomandă evitarea prezenței persoanelor care pot pune presiune asupra stării emoționale ale acestora, în special a inculpatului, altfel pot apărea blocaje emoționale, iritabilitatea și instabilitate nervoasă

8. Vulnerabilitatea

- Relevanta stabilirii încrederii/autoritatii făptuitorului asupra minorului. Între victimă și făptuitor, peste relația sexuală liber consumată, se suprapune și un alt raport de încredere/autoritate, desi persoanele vătămate au declarat că a existat o formă de manipulare exercitată de inculpați asupra lor, aceasta fiind însă una de moment, respectiv exercitată în contextul întreținerii de relații, iar nu una care să fi preexistat, independent de relațiile sexuale.

Proiect derulat de:

- Poziția de autoritate sau încredere nu trebuie confundată cu aparența generală de persoană influentă, ea trebuie să existe în concret în raport cu victimă, iar nu în mentalul colectiv al comunității. Simpla stare de vulnerabilitate nu se confundă cu starea de dependență, neexistând situații în care persoanele vătămate să fi depins în totalitate de inculpat sau de banii câștigați în acest context pentru obținerea mijloacelor de subzistență
- Relația dintre inculpați și victimă trebuie privită, în primul rând, prin prisma dependenței psihice a persoanei vătămate evocată argumentat în prezentul rechizitoriu. În acest context, nu apare ca ieșită din tiparul infracțional petrecerea uneia sau mai multor zile de către victimă cu inculpații într-o atmosferă de aparentă amicizia și afecțiune
- Declarațiile date în cauză de persoana vătămată, rudele acesteia, martorii audiați, rezultatele percheziției informaticе, înscrisurile depuse la dosar – toate analizate pe larg în cuprinsul argumentării – coroborate cu aspecte de ordin personal, esențiale în explicarea asumării calității de victimă a minorei – acceptare care nu constituie cauză justificativă: o minoră în vîrstă de 16 ani la data faptelor, îndrăgostită de „traficantul” ei, care a abordat-o prin inducere în eroare, acceptând agresiunile fizice și psihice, pe de o parte din cauza neputinței de a se apăra, pe de alta din cauza stării de vădită vulnerabilitate, susținută de raportul de evaluare psihologică

9. Asistenta

- În evaluarea gravitatii faptelor, instanta a mentionat consecințele asupra persoanelor vătămate minore; este adevărat că parte dintre ele au refuzat să beneficieze de serviciile de consiliere, împrejurare care s-a răsfrânt inclusiv asupra modului de derulare a faptelor cu ocazia audierii, însă aceasta nu pentru că nu ar fi avut nevoie, ci din motive independente, respectiv: lipsa posibilităților materiale pentru deplasarea din rural către Direcția de Protecție a Copilului de la nivel județean; lipsa de implicare a asistenților sociali din comune; sentimentul de rușine este un alt motiv, ca și cel al blamării din partea celor din jur sau chiar din partea lor
- Relevanta rapoartului de evaluare psihosocială - potrivit căruia minora este credulă, influențabilă și manipulabilă din dorința de a avea prietene și de a apartine unui grup de prieteni, comportament care a facilitat să ajungă victimă a infracțiunii de trafic de persoane, respectiv să fie sechestrată, abuzată fizic, emoțional și sexual
- Audiată în instanță (fără a fi prezentă fizic în sala de judecată) persoana vătămată a arătat amănunțit modul în care a fost exploatață de către inculpați. Evaluarea psihosocială medicală a minorei confirmă o dată în plus starea de vulnerabilitate a acestei persoane, vulnerabilitate de care inculpații au profitat pentru realizarea scopului obținerii de foloase materiale prin exploatarea minorei
- După prima audiere a partii vătămate, în calitate de victimă a traficului de minori, aceasta a fost inclusă în programul de asistență al Asociației pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare și Educație - ADPARE, beneficiind de acest program de asistență juridică
- Sunt evidente consecințele negative suferite de părțile civile în plan psihic, traumele psihice suferite (pusă în evidență de constrângerea morală și de impactul acțiunilor agresive, de lipsa

Proiect derulat de:

de interes pentru strictul necesar), sechelele posttraumaticice care afectează negativ participarea oricărei dintre cele menționate la viața socială și la care instanța a făcut referire în cuprinsul prezentei hotărâri. Se va avea în vedere și faptul că fiecarei părți civile, prin specularea vulnerabilității sale psihologice și financiare și exploatarea sa prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod săvârșit i s-a deviat cursul firesc al vieții, fiind, astfel, debusolată urmăre a acțiunii dăunătoare îndreptată asupra sa, având nevoie de timp pentru a se redresa și reechilibra emoțional, în urma acestor traume psihice.

- Desi, pe parcursul cercetării judecătorești, s-a acordat statutul de martor vulnerabil și s-a aflat într-o altă încăpere la momentul la care se intenționa audierea ei, doar una din cele două persoane vătămate au dat declaratii, una dintre ele refuzand sa faca acest lucru.

Proiect derulat de:

ANEXA

1. PUBLICITATEA SEDINTEI DE JUDECATA

Cuprins

Caracterul public sau nepublic al sedintei de judecata, în ipoteza în care inculpatul sau inculpatii sunt trimisi în judecata, în aceeasi cauza, pentru mai multe infractiuni, dintre care unele se judeca în sedinta publica, potrivit regulii publicitatii sedintei de judecata, iar altele în sedinta nepublica, potrivit Legii speciale nr. 678/2001. Raportat la regula potrivit careia exceptiile sunt de stricta interpretare si aplicare, fiind prevazute expres, Înalta Curte de Casatie si Justitie apreciaza ca dispozitiile art. 24 din Legea nr. 678/2001, privind nepublicitatea sedintei de judecata, nu pot fi extinse pe cale de interpretare ori prin analogie si la alte situatii pe care norma juridica respectiva nu le prevede. În cauza inculpatii au fost trimisi în judecata pentru trafic de persoane, care se judeca dupa regula publicitatii sedintei de judecata, cât si pentru infractiunea de trafic de minori, care se judeca în conditii de nepublicitate si condamnati în prima instanta si în apel pentru aceste doua infractiuni, Înalta Curte de Casatie si Justitie constata ca, în mod gresit, instanta de apel a procedat la la un termen la judecarea cauzei în conditii de nepublicitate a sedintei, fapt ce atrage sanctiunea nulitatii absolute a hotărârii. Instanta de apel trebuia sa deruleze întreaga procedura în conditii de publicitate pentru a se asigura transparenta administrarii justitiei. Doar atunci când proceda la audierea partii vatamate minore, instanta avea posibilitatea sa ia masuri pentru a asigura lipsa publicitatii, pentru ca partea vatamata minora sa nu fie influentata, în sens negativ, de prezenta în sala de judecata a unui numar mare de persoane, care ar fi putut sa o determine sa aiba retineri în relatarea unor împrejurari esentiale, ceea ce ar fi daunat aflarei adevarului.....	9
Traficul de minori, publicitatea sedintei de judecata, casare cu trimitere, art. 24 din Legea nr. 678/2001, art. 385/9 alin. (1) pct. 4 C. proc. pen.....	9
ședința a fost declarată nepublică având în vedere calitatea victimei-victimă a traficului de persoane, faptul că este minoră, precum și faptul că cauza a vizat aspecte ale vieții sale intime; declarații oscilante ale inculpatului: a recunoscut fapta inițial, însă a revenit după audierea victimei; actiune din oficiu a procurorului de constituire in parte civila in numele victimei minore; discernamant diminuat al victimei; starea de vulnerabilitate	11
<i>Curtea de Apel Alba Iulia, Secția Penală, decizia penală nr. 184/A/ 2018, ședința publică de la 05 Martie 2018.</i>	11
Publicitatea sedintei de judecata; audierea minorilor persoane vatamate in sedinta nepublica	16
Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze minori si familie, decizia penală nr. 1113, Ședința nepublică din data de 16 octombrie 2017.....	16

Proiect derulat de:

Caracterul public sau nepublic al sedintei de judecata, în ipoteza în care inculpatul sau inculpatii sunt trimisi în judecata, în aceeasi cauza, pentru mai multe infractiuni, dintre care unele se judeca în sedinta publica, potrivit regulii publicitatii sedintei de judecata, iar altele în sedinta nepublica, potrivit Legii speciale nr. 678/2001. Raportat la regula potrivit careia exceptiile sunt de stricta interpretare si aplicare, fiind prevazute expres, ICCJ apreciaza ca dispozitiile art. 24 din Legea nr. 678/2001, privind nepublicitatea sedintei de judecata, nu pot fi extinse pe cale de interpretare ori prin analogie si la alte situatii pe care norma juridica respectiva nu le prevede. În cauza inculpatii au fost trimisi în judecata pentru trafic de persoane, care se judeca dupa regula publicitatii sedintei de judecata, cât si pentru infractiunea de trafic de minori, care se judeca în conditii de nepublicitate si condamnati în prima instanta si în apel pentru aceste doua infractiuni, ICCJ constata ca, în mod gresit, instanta de apel a procedat la la un termen la judecarea cauzei în conditii de nepublicitate a sedintei, fapt ce atrage sanctiunea nulitatii absolute a hotărârii. Instanta de apel trebuia sa deruleze întreaga procedura în conditii de publicitate pentru a se asigura transparenta administrarii justitiei. Doar atunci când proceda la audierea partii vamatate minore, instanta avea posibilitatea sa ia masuri pentru a asigura lipsa publicitatii, pentru ca partea vamatata minora sa nu fie influentata, în sens negativ, de prezenta în sala de judecata a unui numar mare de persoane, care ar fi putut să o determine sa aiba retineri în relatarea unor împrejurari esentiale, ceea ce ar fi daunat aflarei adevarului. Decizia nr. 759/2012 a Sectiei Penale a Înaltei Curte de Casatie si Justitie

Raportat la regula potrivit careia exceptiile sunt de stricta interpretare si aplicare, fiind prevazute expres, Înalta Curte de Casatie si Justitie apreciaza ca dispozitiile art. 24 din Legea nr. 678/2001, privind nepublicitatea sedintei de judecata, nu pot fi extinse pe cale de interpretare ori prin analogie si la alte situatii pe care norma juridica respectiva nu le prevede.

Întrucât în cauza inculpatii R.I., M.G. si P.M. au fost trimisi în judecata pentru infractiunea prev. de art. 12 alin. (1), (2) din Legea nr. 678/2001 (trafic de persoane) care se judeca dupa regula publicitatii sedintei de judecata, cât si pentru infractiunea de trafic de minori, prev. de art. 13 alin. (1), (2) din Legea nr. 678/2001, care se judeca în conditii de nepublicitate si condamnati în prima instanta si în apel pentru aceste doua infractiuni, Înalta Curte de Casatie si Justitie constata ca, în mod gresit, instanta de apel a procedat la termenul din 15 septembrie 2011 la judecarea cauzei în conditii de nepublicitate a sedintei, fapt ce atrage sanctiunea nulitatii absolute a hotărârii în conditiile art. 197 alin. (2) C. proc. pen.

Înalta Curte de Casatie si Justitie, examinând recursurile declarate prin prisma motivelor invocate si din oficiu, conform art. 385⁹ alin. (3) C. proc. pen., le considera fondate prioritari pentru cazul de casare prev.de art. 385⁹ alin. (1) pct. 4 C. proc. pen., respectiv instanta de apel a încalcat dispozitiile privind publicitatea sedintei de judecata.

În Titlul II, Capitolul I „Dispozitii generale” din Partea speciala a C. proc. pen. sunt prevazute, în art. 287 - 312, o serie de norme cu caracter de principii comune, respectiv reguli de baza ale fazei de judecata si care asigura realizarea acestui tip de activitate procesuala în conditii de obiectivitate si impartialitate. Acestea sunt: publicitatea, nemijlocirea, contradictorialitatea si oralitatea.

Publicitatea sedintei de judecata este unul din cele mai importante principii ale dreptului procesual penal, întrucât asigura, pe de o parte, punerea în valoare a celoralte principii ale activitatii de judecata (nemijlocirii, contradictorialitatii, rolului activ al instantei), iar, pe de alta parte, da siguranta faptului ca instanta de judecata, în întreaga ei activitate, respecta toate garantiile procesuale prevazute pentru parti si

Proiect derulat de:

ceilalți participanți la proces, în vederea aflării adevărului, oferind societății posibilitatea exercitării unui control permanent asupra infaptuirii justiției.

Consacrarea acestui principiu este asigurată de dispozițiile art. 6 parag. 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar pe plan intern, de dispozițiile constitutionale ale art. 127, respectiv de art. 12 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestui principiu procesual, arătând că art. 6 parag. 1 din Convenție impune, ca o condiție distinctă a unui proces echitabil, publicitatea acestuia - „Fiecare persoană are dreptul la judecarea în mod public”. În consecință, Curtea a statuat că publicitatea procedurilor organelor judiciare la care se referă art. 6 parag. 1 are ca scop protejarea justițiabilitelor împotriva unei „justitii secrete”. Prin transparenta pe care o asigură administrarii justiției, publicitatea dezbatelor judiciare ajută la realizarea obiectivului esențial - derularea unui proces echitabil în deplină concordanță cu principiile fundamentale ale oricărei societăți democratice.

În materia administrarii justiției penale, acest principiu este consacrat de dispozițiile art. 290 alin. (1) fraza I C. proc. pen. Importanța sa, atât ca drept individual al acuzatului, cât și ca garanție procesuală este reflectată de dispozițiile art. 197 alin. (2) C. proc. pen. care instituie sanctiunea nulității absolute pentru ipotezele de nerespectare a publicitatii sedintei.

De la acest principiu, în procesul penal sunt recunoscute o serie de exceptii, respectiv o publicitate mediata, reprezentativa sau simbolica, restrânsă la o anumita categorie de persoane (opusa publicitatii populare care este generală și nelimitată). Aceste exceptii au, fie un caracter de maxima generalitate (art. 290 alin. (2) C. proc. pen. - dacă judecarea în sedință publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vîntii intime a unei persoane, instantă... poate declara sedință secreta), fie sunt limitate la anumite domenii (art. 485 alin. (2) C. proc. pen. - sedință separată, nepublică în cadrul procedurii cu inculpați minori). Datorită caracterului lor derogator, aceste exceptii sunt întotdeauna menționate expres în dispozițiile legale, neputând fi deduse pe cale de interpretare.

Astfel, în Legea specială nr. 678/2001 (privind prevenirea și combaterea traficului de persoane), în art. 24 se stipulează că „sedintele de judecata în cauzele privind infracțiunea de trafic de persoane prevazută la art. 13 și de pornografia infantilă prevazută la art. 18 nu sunt publice”.

Având în vedere că normele juridice se interpretează potrivit metodei literale (declarative) și a regulii de interpretare logică, exprimată prin adagiu exceptio est strictissimae interpretationis, rezulta că textul art. 24 din Legea nr. 678/2001 stabilește, expres și limitativ, o derogare de la principiul constitutional al publicitatii sedintei de judecata, numai pentru infracțiunile de trafic de minori, prevazută în art. 13 și de pornografia infantilă, prevazută în art. 18 din legea mai sus menționată.

Ca atare, în situația în care inculpatul este trimis în judecata doar pentru infracțiunile prevazute în art. 13 și, respectiv, art. 18 din Legea nr. 678/2001, sedința de judecata este nepublică pe tot parcursul judecatii, prin exceptie, prin derogare de la regula publicitatii sedintei de judecata.

Problema de drept care se ridică și care, de altfel, a fost evidențiată de spăta de fata, vizează caracterul public sau nepublic al sedintei de judecata, în ipoteza în care inculpatul sau inculpații sunt trimisi în judecata, în aceeași cauză, pentru mai multe infracțiuni, dintre care unele se judecă în sedință publică, potrivit regulii publicitatii sedintei de judecata, iar altele în sedință nepublică, potrivit Legii speciale nr. 678/2001.

Raportat la regula potrivit careia exceptiile sunt de strictă interpretare și aplicare, fiind prevăzute expres, Înalta Curte de Casatie și Justitie apreciază că dispozițiile art. 24 din Legea nr. 678/2001, privind

Proiect derulat de:

nepublicitatea sedintei de judecata, nu pot fi extinse pe cale de interpretare ori prin analogie si la alte situatii pe care norma juridica respectiva nu le prevede.

Intrucat in cauza inculpatii R.I., M.G. si P.M. au fost trimisi in judecata pentru infractiunea prev. de art. 12 alin. (1), (2) din Legea nr. 678/2001 (trafic de persoane) care se judeca dupa regula publicitatii sedintei de judecata, cat si pentru infractiunea de trafic de minori, prev. de art. 13 alin. (1), (2) din Legea nr. 678/2001, care se judeca in conditii de nepublicitate si condamnati in prima instanta si in apel pentru aceste doua infractiuni, Inalta Curte de Casatie si Justitie constata ca, in mod gresit, instanta de apel a procedat la termenul din 15 septembrie 2011 la judecarea cauzei in conditii de nepublicitate a sedintei, fapt ce atrage sanctiunea nulitatii absolute a hotararii in conditiile art. 197 alin. (2) C. proc. pen.

Instanta de apel, in prezenta cauza, in care erau supuse judecatii si alte infractiuni decat cele strict enumerate de legiuitor in textul art. 24 din Legea nr. 678/2001, trebuia sa deruleze intreaga procedura in conditii de publicitate pentru a se asigura transparenta administrarii justitiei.

Lipsa de publicitate a sedintei de judecata in cazul infractiunii prev. de art. 13 din Legea nr. 678/2001 la care face referire textul art. 24 din Legea nr. 678/2001 a fost prevazut doar in interesul partilor vatamate minore, victima a unor astfel de infractiuni.

Doar atunci cand proceda la audierea partii vatamate minore instanta avea posibilitatea sa ia masuri pentru a asigura lipsa publicitatii, in conditiile art. 290 alin. (2) - (4) C. proc. pen., pentru ca partea vatamata minora sa nu fie influentata, in sens negativ, de prezenta in sala de judecata a unui numar mare de persoane, care ar fi putut sa o determine sa aiba retineri in relatarea unor imprejurari esentiale, ceea ce ar fi daunat aflarii adevarului.

Aceasta problema de drept se aseamana sub aspectul procedurii, cu cea prev. de legiuitor in cazul inculpatului minor trimis in judecata impreuna cu un major, astfel ca pe cale de analiza nu poate primi decat aceeasi rezolvare. Potrivit art. 486 C. proc. pen. [actualmente, art. 510 n.n.], atunci cand in aceeasi cauza sunt mai multi inculpati, dintre care unii minori si altii majori, dispozitiile speciale derogatorii ale art. 485 alin. (2) C. proc. pen., care prevad judecarea inculpatului minor in sedinta nepublica, nu isi mai gasesc concretizarea, aplicandu-se procedura obisnuita, respectiv cea a judecarii cauzei in sedinta publica.

Sedinta a fost declarata nepublica avand in vedere calitatea victimei-victimă a traficului de persoane, faptul că este minoră, precum și faptul că cauza a vizat aspecte ale vieții sale intime; declarații oscilante ale inculpatului: a recunoscut fapta inițial, însă a revenit după audierea victimei; actiune din oficiu a procurorului de constituire in parte civila in numele victimei minore; discernamant diminuat al victimei; starea de vulnerabilitate

Curtea de Apel Alba Iulia, Sectia Penala, decizia penală nr. 184/A/2018, sedinta publică de la 05 Martie 2018

Rechizitoriul nr. 37D/P/2017 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casatie și Justitie - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul T.A.I., a fost trimis in judecată inculpatul L.M.M. pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- - trafic de minori, prev. de art. 211 al.1 și 2 lit. a C.pen. rap. la art. 210 al. 1 lit. a și b C.pen. cu aplic. art. 41 al. 1 C.pen. și 43 al.5 C.pen.
- - pornografia infantilă prev. de art. 374 al.1 și 2 din C.pen. cu aplic. art. 41 al. 1 C.pen. și 43 al.5 C.pen.
- totul cu aplic. art. 38 alin.1 C.pen.

Proiect derulat de:

Procurorul a reținut că în perioada ianuarie - martie 2017 inculpatul a recrutat-o prin metoda lover-boy, a transportat-o, adăpostit-o, în scopul exploatarii sexuale pe minora C.I. (n. la data de 24.06.2001), acesta având și discernământul diminuat, fata fiind obligată prin constrângere fizică (bătăi) și morală (amenințări) să practice prostituția, inițial la stradă în zona loc. S., jud. Hunedoara, apoi într-un apartament din mun. Alba Iulia (în perioada 10-16 martie 2016) pentru a scăpa din apartament minora apelând la serviciul de urgență 112.

De asemenea, în cursul lunii martie 2017, cu ajutorul unui telefon mobil (sistem informatic), în timp ce se afla împreună cu minora C.I., în apartamentul din Alba Iulia, inculpatul i-a făcut acesteia mai multe fotografii ce constituie materiale pornografice cu minori în sensul legii (producere), fotografii fiind apoi păstrate pe telefonul său (deținere), unele fotografii fiind apoi expuse de minoră, la cererea și în prezența inculpatului, pe contul "A." de pe site-ul Publi24, în scopul atragerii de clienți (expunere).

Mijloacele de probă din cursul urmăririi penale sunt:

- declarația martorei minore C.R.C.. Martora a relatat că este prietenă cu C.I., că aceasta l-a cunoscut pe inc. L. pe facebook, în perioada când el era plecat în străinătate, că împreună cu prietenul ei – martorul P., cu inc. L. și cu minora C. a venit la Alba Iulia, unde a fost închiriat un apartament, afirmând că ea împreună cu prietenul ei au plecat din Alba Iulia după vreo 2 zile, că ulterior C.I. a practicat prostituția, că inc. L. a bătut-o de mai multe ori, că fata a avut poze în care apărea dezbrăcată puse pe un site, menționând că nici ea și nici prietenul ei P. nu au făcut aceste fotografii, etc.;
- declarația martorei minore E.D.M.. Martora a relatat faptul că știe că C.I. a practicat prostituția la Alba Iulia într-un apartament închiriat, că a avut postate fotografii pe site-ul publi24, că a câștigat din prostituție sume de genul a 500/800 lei pe zi, că aceasta a fost bătută de către inc. L.M.M., precizând și faptul că a văzut urmele unei agresiuni pe corpul fetei, etc.;
- declarațiile persoanei vătămate minore C.I., în care acesta arată cum l-a cunoscut pe inc. L.M.M. și cum a ajuns să fie exploatață sexual de acesta;

Sentința penală nr. 235/20.12.2017 Tribunalul Alba

Pe baza probelor instanța a reținut următoarea stare de fapt: [...] După cum reiese și din comunicările dintre cei doi, inc. L.M.M., a recrutat-o pe minora C.I. prin metoda lover-boy (făcând-o să se îndrăgostească de el) pentru a practica prostituția în folosul lui. [...] În activitatea de recrutare inculpatul L.M.M. a profitat și de faptul că minora C.I. a avut un discernământ diminuat la momentul recrutării, cât și ulterior cu ocazia exploatarii sexuale. Minora provine dintr-o familie dezorganizată, ambii părinți fiind plecați la muncă în străinătate, ea fiind rămasă în grija bunilor paterni, persoane în vîrstă (bunica are 65 ani) ce nu o puteau supraveghea corespunzător. Minora era în situație de abandon școlar, nefinalizând clasa a VII.

În cursul judecății ședința a fost declarată nepublică și dezbatările s-au desfășurat în condiții de nepublicitate conform art. 352 Cpp., având în vedere calitatea victimei-victimă a traficului de persoane, faptul că este minoră, precum și faptul că cauza a vizat aspecte ale vieții sale intime.

În cursul judecății inculpatul a dat declarații oscilante, în sensul că, inițial a arătat judecătorului că recunoaște săvârșirea faptelor și dorește judecarea în baza procedurii simplificate, însă după audierea victimei, la același termen, respectiv la data de 28.08.2017 a revenit arătând că nu recunoaște fapta, că nu a obligat-o pe partea vătămată să practice prostituția și că a recunoscut fapta doar ca să beneficieze de reducerea de pedeapsă în baza procedurii simplificate.

Proiect derulat de:

Față de această împrejurare instanța a respins cererea de judecare în baza procedurii simplificate, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile legale în acest sens, întrucât această procedură presupune recunoașterea faptei aşa cum aceasta a fost descrisă în rechizitoriu. Inculpatul a arătat, în mod expres, faptul că a cerut procedura simplificată doar pentru a beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă cu o treime, aspect care nu echivalează cu o recunoaștere.

Procedura recunoașterii învinuirii vizează aflarea adevărului în cauză, la fel ca și în cazul procedurii obișnuite. Prin urmare, în situația de față s-ar încalca unul dintre principiile fundamentale ale procesului penal, respectiv aflarea adevărului, motiv pentru care instanța respinge cererea inculpatului de judecare a cauzei conform procedurii recunoașterii învinuirii.

Inculpatul a mai declarat că nu a obligat-o pe victimă să se prostitueze și că era meseria ei să se prostitueze de la vîrstă de 13 ani. A arătat că erau iubiți și că a lăsat-o să se prostitueze în locuri nărtele sale pentru că nu avea bani. A arătat că a agresat-o pe aceasta pentru că era sub influența alcoolului și s-au certat. Despre contul de pe net prin care victimă își făcea reclamă în vederea prostituției, a arătat că nu stia despre el și crede că victimă l-a deschis singură.

Persoana vătămată minoră C.I., deși în cursul urmăririi penale a relatat săvârșirea faptei de către inculpat asupra sa, în cursul judecății aceasta nu și-a mai menținut declarațiile în sensul că nu inculpatul a obligat-o să se prostitueze, că a declarat anterior contrariul întrucât era geloasă pe inculpat, că a sunat la 112 întrucât s-au certat și ea a vrut să plece de la el. Întrebă fiind dacă putea oricând să plece de la locuința inculpatului, victimă a răspuns că „da!”, iar la întrebarea de ce a mai fost nevoie să sună la 112 dacă putea să plece oricând, a răspuns „nu știu!”. A arătat că a fost amenințată cu moartea și lovitură de inculpat, că a fost internată în trecut la psihiatrie. Mai arată că nu a fost constrânsă de poliție să dea declarații și nici nu ar fi fost amenințată de inculpat în legătură cu ceea ce declară în fața judecătorului. Recunoaște că în 16.03.2017 inculpatul i-a trimis mesaje să-și retragă plângerea, dar nu a făcut-o la acest moment. A arătat că se consideră încă îndrăgostită de inculpat (fila 34).

Ulterior, fiindu-i teamă pentru siguranța ei personală, minora pentru a scăpa de inculpat, a apelat de pe telefonul martorei R.M.F. serviciul de urgență 112, reclamând faptul că a fost bătută de prietenul ei, că este amenințată din nou cu bătaia și nu poate pleca din acel apartament.

Astfel la data de 16.03.2017, ora 10.36 a fost înregistrat următorul apel la 112, apel efectuat de la postul telefonic cu nr. xxxxxxxxxxxx (cartela pre paid): [...] Ulterior apelului la 112, organele de poliție din cadrul B.C.C.O. Alba Iulia s-au sesizat din oficiu în prezenta cauză și minora a fost audiată în cauză la data de 16.03.2017.

Ulterior audierii sale la poliție, inculpatul L M M a luat din nou legătura cu minora C I și a amenințat-o pentru a retrage cele declarate [...].

IV. Sub aspectul laturii civile, prima instanță a reținut că în conformitate cu art. 19 alin. 3 rap. la art. 20 alin. 1,2 Cpp. procurorul a declarat că exercită din oficiu acțiunea civilă în numele victimei minore, persoana vătămată C.I., având în vedere că aceasta nu s-a constituit parte civilă. În acest sens a solicitat obligarea inculpatului la plata sumei de 10.000 lei daune morale pe care le apreciază pe deplin justificate raportat la modalitatea de comitere a faptelor și la suferințele fizice și psihice cauzate minorei pe care prin violență și amenințări cu moartea a obligat-o să practice prostituția în folosul său (filele 37 și 125).

Proiect derulat de:

V. Din coroborarea întregului material probator administrat în cursul urmăririi penale și al judecății, desfășurate în baza procedurii obișnuite prin respingerea cererii de judecare conform procedurii simplificate, instanța a apreciat că starea de fapt descrisă în rechizitoriu este obiectiv fundamentată pe probațiunea administrată, care dovedește vinovăția inculpatului și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care acesta a fost trimis în judecată, respectiv trafic de minori și pornografia infantilă. Atâtă timp cât martorii au menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale și în fața judecătorului prin care au relatat cum inculpatul a actionat, obligând-o pe victimă să se prostitueze în folosul său, declarații care se coreleză cu celelalte probe și mijloace de probă, procese verbale încheiate de organele de poliție, raport expertiză medico-legală psihiatrică privind victima¹, conținutul suporților de stocare electronice ridicate de la inculpat, retractarea declarațiilor victimei nu pot conduce la concluzia nevinovăției inculpatului.

În mod evident victimă minoră se află într-o situație de vulnerabilitate, fiind influențată psihic de inculpat, care de altfel a încercat prin mesaje să o determine să-și retragă mărturia împotriva lui.

Este cunoscut faptul că din punct de vedere psihologic, victimele minore ale traficului de persoane, sunt persoane traumatizate și intimidate de persoana traficantului lor, cu atât mai mult în acest caz în care traficul s-a realizat prin metoda „loverboy”, victimă fiind puternic sub influență inculpatului din punct de vedere sentimental și la momentul judecării cauzei, conform propriilor declarații.

Din acest motiv declarația persoanei vătămate minore, dată în cursul judecății a fost înălțaturată ca fiind în mod vădit subiectivă și desprinsă din tabloul probator. Mai mult declarația aceleiași persoane vătămate din cursul urmăririi penale se coreleză pe deplin cu ansamblul probat or, motiv pentru care instanța a acordat valoare probatorie declarațiilor victimei din cursul urmăririi penale.

V. Sub aspectul laturii civile privind daunele morale solicitate de procuror în exercitarea acțiunii civile pentru victimă minoră C.I., instanța a considerat că acestea sunt în integralitate justificate, astfel că a fost admisă acțiunea civilă pentru următoarele considerente:

Având în vedere modul și mijloacele de comitere a infracțiunii de trafic de minori, dar și a infracțiunii de pornografia infantilă, prin violențe, amenințări și șantaj emoțional a concluzionat că victimă a suferit un prejudiciu moral care se impunea a fi compensat finanțar și este evidențiat de suferințele și traumele fizice și psihice încercate de victimă minoră, consecințe care nu au încetat odată cu arestarea inculpatului, care aşa cum rezultă din probe a încercat în continuare și după demararea cercetărilor să o influențeze pe victimă, reușind acest demers întrucât ea și-a schimbat declarația în fața judecătorului.

A mai concluzionat că victimă și la acest moment se află în stare de suferință psihică oscilând în trăirile sale, fie simțind teamă fie atașament față de inculpatul care a abuzat-o psihologic prin specularea sentimentelor ei, naivitatea, vârsta și mai ales atașamentul acesteia față de el.

¹ raportul de expertiză medico legală psihiatrică nr. 114.134/B/25.04.2017 încheiat de către SJML Hunedoara cu privire la minora C.I., prin care se concluzionează că minora prezintă diagnosticul "tulburări emoționale și de conduită cu elemente depresive...", că acesta a avut un discernământ diminuat la momentul recrutării și exploatarii sexuale, recomandându-se continuare tratamentului specific și terapie psihologică, etc. La examinarea psihiatrică s-a menționat la capitolul afectivitate că minora prezintă: dispoziție tristă, iritabilitate, toleranță scăzută la frustrare, impulsivitate, auto heteroagresivitate, plâns facil, capacitate scăzută de autoreglare emoțională, menționându-se că a fost internată de două ori la Clinica de Psihiatrie Pediatrică Timișoara, aflându-se sub tratament, prima dată fiind internată pentru tentativă suicidă prin strangulare, stare de agitație psihomotorie, iar a doua internare pentru heteroagresivitate, comportament dezinhibat, a se vedea vol. 1, fila 240-241; Proiect derulat de:

Valoarea lezată este una importantă având în vedere personalitatea minorei aflată în formare și repercurșiunile asupra vieții sale viitoare.

Victimei i s-a adus atingere nu doar integrității fizice și psihice, ci și onoarei și demnității sale, persoana vătămată fiind angrenată în activitățile de întreținere de raporturi sexuale contracost, prin specularea vulnerabilității sale psihologice, cursul vieții sale fiind în mod clar deviat.

În mod evident, minora va avea nevoie de timp și consiliere pentru a se reechilibra emoțional urmare traumelor suferite care se vor răsfrânge în viața personală și de familie, fiind fără relevanta împrejurarea ca victimă anterior ar fi practicat sau nu pe cont propriu prostitutia, întrucât în acest caz victimă actionează în baza liberului arbitru, ori în cazul traficului abuzul provine din suprimarea acestuia de către traficant.

În general victimele traficului de persoane fiind reduse la condiția de „marfă” – producătoare de venituri traficantului, sunt persoane dezumanizate treptat fiindu-le lezate sentimentele cele mai profunde, iar trauma suferită le va marca întreaga evoluție viitoare.

Chiar dacă traficantul este condamnat și victimă scoasă din acest mediu, impactul social devine mai puternic, ea lovindu-se de respingerea societății, de stigmatizare și nu mai are aceleași abilități sociale și educative ca restul persoanelor.

Este un prag greu de trecut, întrucât sentimentele de rușine și vinovăție conduc la lipsa încrederii, la gânduri negative ori alte tulburări mentale, cu atât mai mult cu cât din datele dosarului, rezultă că victimă de față a făcut în trecut tratament de natură psihiatrică. Mai mult, în raportul de expertiză medico legală psihiatrică nr. 114.134/B/25.04.2017 încheiat de către SJML Hunedoara se concluzionează că minora prezintă diagnosticul ”tulburări emoționale și de conduită cu elemente depresive...”, că acesta a avut un discernământ diminuat la momentul recrutării și exploatarii sexuale, recomandându-se continuare a tratamentului specific și terapie psihologică.

În plus victimă este și minoră, iar vulnerabilitatea sa este potențată și de această împrejurare, cu atât mai mult cu cât și la acest moment nutrește sentimente de îndrăgostire și atașament profund față de inculpat, aşa cum a declarat ea însăși, dar și martorii și cum de altfel a constatat judecătorul cu ocazia audierii victimei. În plus se suprapun și sentimentele de vinovăție că inculpatul a ajuns în fața autorităților din cauza ei.

Din aceste motive instanța a apreciat că victimă a suferit un prejudiciu moral însemnat care este justificat să fie compensat pecuniar cu suma de 10.000 lei, sumă care este just proporționalizată în raport de aspectele descrise mai sus, nefiind o îmbogățire fără just temei. Mai mult, victimă pe lângă suferința morală va avea nevoie de posibilități materiale pentru consiliere psihologică și reintegrare socială, familială și școlară, cu ajutorul instituțiilor competente, în special ANTP care îi pot oferi îndrumări în etapa post-trafic, reintegrare și reechilibrare emotională care nu este una ușoară, nici moral, nici material.

Curtea arată că tribunalul a realizat o evaluare judicioasă a probelor de la dosarul cauzei, în conformitate cu cerințele impuse de art. 103 alin. 2 C od procedură penală, stabilind că acuzațiile aduse inculpatului L.M.M. au fost dovedite dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Proiect derulat de:

Publicitatea sedintei de judecata; audierea minorilor persoane vatamate in sedinta nepublica. În raport de această dispoziție legală, cu caracter imperativ, în cauzele având ca obiect infracțiunea de trafic de minori și de pornografia infantilă ședința de judecată este nepublică, *ope legis*, instanța de judecată investită cu astfel de cauze neavând niciun drept de apreciere sub acest aspect, fiind obligată să asigure respectarea caracterului nepublic, secret al ședinței de judecată. În ceea ce privește însă infracțiunile de trafic de persoane și facilitare a șederii ilegale în România, art.25 din legea susmentionată lasă la aprecierea instanței declararea ședinței nepublice la cererea persoanei vătămate, ținând seama de circumstanțele cauzei, nemaifiind vorba de o dispoziție legală imperativă. În încheierea de ședință nu s-a menționat dacă declararea ședinței nepublice s-a făcut pentru tot cursul judecății în primă instanță sau numai pentru ședința respectivă.

Curtea de Apel Bacău, Secția penală, cauze minori și familie, decizia penală nr. 1113, Ședință nepublică din data de 16 octombrie 2017

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii apelate, în raport de motivele de apel invocate de apelant, dar și din oficiu, în baza efectului devolutiv al apelului și al limitelor sale, conform art.417 Cod proc.pen., Curtea constată că apelurile sunt fondate urmând a fi admise pentru motivele prezentate în continuare.

Spre deosebire de faza de urmărire penală care este nepublică, și faza procedurii de cameră preliminară, care se desfășoară în camera de consiliu, cu privire la cea de a treia fază a procesului penal și anume judecata, codul de procedură penală instituie principiul publicității prevăzând la art.352 al.1 că **ședința de judecată este publică**, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Publicitatea ședinței de judecată presupune că orice persoană (cu excepția minorilor sub 18 ani care nu au calitatea de părți sau martori) poate asista la ședința de judecată și constituie o garanție pentru normala desfășurare a judecății și un mijloc eficient pentru realizarea rolului educativ al acesteia.

Potrivit jurisprudenței C.E.D.O., publicitatea procedurilor din fața organelor judiciare la care se referă art.6 parag.1 din Convenție protejează justițiabilită de o justiție secretă, care ar evita în acest fel controlul publicului; ea constituie, totodată, unul dintre mijloacele care contribuie la menținerea încrederii în instanțe.

Importanța deosebită a acestui principiu al judecății unei cauze penale este relevată de dispozițiile art.281 C.proc.pen., conform căroră încălcarea publicității ședinței de judecată se sanctionează cu nulitatea absolută.

Regula publicității ședinței de judecată nu este însă absolută, codul de procedură penală, precum și unele dispoziții din legi speciale stabilind câteva excepții de la această regulă, când judecata are loc/poate să se desfășoare în ședință nepublică.

În această privință Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane prevede o excepție de la regula publicității ședinței de judecată, conform căreia **ședințele de judecată în cauzele privind infracțiunea de trafic de minori, prevăzută de art. 211 din Codul penal, și de pornografia infantilă, prevăzută de art. 374 din Codul penal, sunt nepublice**. La desfășurarea ședințelor pot asista părțile, reprezentanții acestora, avocații, reprezentanții Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane, precum și alte persoane a căror prezență este considerată necesară de către instanță.

Așadar, în raport de această dispoziție legală, cu caracter imperativ, în cauzele având ca obiect infracțiunea de trafic de minori, prevăzută de art. 211 din Codul penal, și de pornografia infantilă, prevăzută de art. 374 din Codul penal, ședința de judecată este nepublică, *ope legis*, instanța de judecată investită cu

Proiect derulat de:

astfel de cauze neavând niciun drept de apreciere sub acest aspect, fiind obligată să asigure respectarea caracterului nepublic, secret al ședinței de judecată.

În ceea ce privește însă infracțiunile de trafic de persoane, prevăzută de art. 210 din Codul penal, și facilitare a șederii ilegale în România, prevăzută de art. 264 din Codul penal, art.25 din legea susmenționată lasă la aprecierea instanței declararea ședinței nepublice la cererea persoanei vătămate, ținând seama de circumstanțele cauzei, nemaifiind vorba de o dispoziție legală imperativă.

În cauza de față, inculpatul L.M. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de persoane, *trafic de minori* [subl. n.] și tentativă la trafic de minori. Prin urmare, nu sunt incidente dispozițiile art.24 din Legea nr.678/2001, fiind aplicabilă regula publicității ședinței de judecată prevăzută de art.352 al.1 C.proc.pen.

Cu toate acestea, instanța de judecată investită cu judecarea cauzei în primă instanță avea posibilitatea să declare ședință nepublică, în condițiile art.25 din Legea nr.678/2001 sau ale art.352 al.3 C.proc.pen. Conform acestui din urmă text de lege, **dacă judecarea în ședință publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vieții intime a unei persoane, intereselor minorilor sau ale justiției, instanța, la cererea procurorului, a părților ori din oficiu, poate declara ședință nepublică pentru tot cursul sau pentru o anumită parte a judecării cauzei.**

La alin.5 al aceluiași articol se prevede că **declararea ședinței nepublice se face în ședință publică, după ascultarea părților prezente, a persoanei vătămate și a procurorului. Dispoziția instanței este executorie.**

În timpul cât ședința este nepublică, nu sunt admise în sala de ședință decât părțile, persoana vătămată, reprezentanții acestora, avocații și celealte persoane a căror prezență este autorizată de instanță (art.352 alin.6).

În prezența cauză, în cursul judecății în primă instanță, la termenul de judecată din 4.10.2016 ședința a fost publică. La termenul de judecată din 1.11.2016, la cererea apărătorului ales al inculpatului, instanța a declarat ședință nepublică, după punerea în discuție a cererii. În încheierea de ședință nu s-a menționat dacă declararea ședinței nepublice s-a făcut pentru tot cursul judecății în primă instanță sau numai pentru ședința respectivă.

În lipsa unei astfel de mențiuni, ținând seama că nepublicitatea ședinței de judecată constituie o excepție de la principiul publicității, astfel că normele care o reglementează trebuie interpretate în mod restrictiv, la fel și deciziile instanței de judecată în această privință, echivocul trebuind a fi interpretat în sensul aplicării regulii și nu a excepției, dispoziția instanței privind declararea ca nepublică a ședinței de judecată nu poate fi valabilă decât pentru ședința de judecată din 1.11.2016, nu și pentru termenele de judecată ulterioare.

Ședința de judecată a fost nepublică și la termenele de judecată ulterioare, inclusiv la termenul din 26.01.2017, când au avut loc dezbatările pe fondul cauzei.

La termenul de judecată din 6.12.2016, la cererea apărătorului inculpatului, instanța, având în vedere minoritatea persoanelor vătămate C.A.D. și C.D.A., instanța a dispus audierea acestora în ședință nepublică.

Curtea constată că dispoziția primei instanțe de la acest termen de judecată privind nepublicitatea ședinței de judecată vizează doar ședința respectivă, în care au fost audiate persoanele vătămate, nu și ședințele ulterioare de judecată.

Proiect derulat de:

Chiar dacă declararea şedinţei nepublice nu a fost supusă dezbaterei contradictorii a procurorului și a părților, instanța de apel apreciază că aceasta a avut loc în şedință publică și a fost întemeiată în drept pe dispozițiile art.352 al.3 C.proc.pen., fiind justificată de necesitatea protejării vieții intime și private a persoanelor vătămate minore (la data săvârșirii infracțiunilor). Prin urmare, cu privire la actele procedurale efectuate la acest termen de judecată nu se poate reține încălcarea principiului publicității şedinței de judecată, întrucât în mod legal s-a declarat că şedința să fie secretă.

În ceea ce privește şedințele de judecată de la termenele de judecată din 5.01.2017 și respectiv 26.01.2017 instanța de control judiciar constată însă că acestea au fost nepublice, deși instanța nu a declarat, în prealabil, în condițiile legii, şedință nepublică, ceea ce echivalează cu înfrângerea principiului publicității de judecată instituit prin art.352 al.1 C.proc.pen., ce este sanctionată cu nulitatea absolută a hotărârii primei instanțe, precum și a actelor procedurale și măsurilor dispuse cu nesocotirea acestui principiu.

În cursul judecății apelului, cu prilejul verificării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive a inculpatului L.M., a existat o controversă cu privire la caracterul public sau nepublic al şedinței de judecată desfășurate în fața primei instanțe la termenul de judecată din 26.01.2017. Prin încheierea de şedință din 23.06.2017, instanța de apel investită cu judecarea apelurilor declarate în cauză, în complet de divergență, cu opinie majoritară, a menținut măsura arestării preventive a inculpatului L.M. Completul de judecată ce a pronunțat această încheiere a respins motivul de nelegalitate al măsurii arestării preventive invocat de inculpat și anume încălcarea publicității şedinței de judecată cu motivarea că la termenul de judecată din 26.01.2017 prima instanță nu a mai declarat şedință nepublică, actele de procedură și dezbatările având loc în şedință publică.

Prin încheierea de şedință din 18.08.2017, instanța de apel (un complet cu o componență diferită față de cel care s-a pronunțat anterior asupra măsurii preventive) a menținut măsura arestării preventive a inculpatului L.M.

Instanța a considerat că *în ceea ce privește motivul de nelegalitate a măsurii arestării preventive invocat de inculpat și anume nepublicitatea şedinței de judecată de la termenul din 26.01.2017 în faza de judecată în primă instanță, la Tribunalul Bacău, când au avut locdezbatările asupra fondului cauzei, ce ar atrage și nelegalitatea arrestului preventiv, în raport de prevederile art.362 al.2 C.proc.pen., acest motiv a mai fost invocat de inculpat și la termenul din 23.06.2017 când un complet al Curții de apel Bacău a examinat și s-a pronunțat asupra acestui motiv de nelegalitate în sensul constatarii neincidentei acestuia în cauză.*

Nefiind vorba de un motiv de nelegalitate ulterior acestei din urmă examinări a legalității arrestului preventiv a inculpatului L.M., curtea nu este îndrituită să-l supună unei noi analize.

Deși, conform art.362 al.2 C.proc.pen., instanța este datoare să examineze periodic, la interval de cel mult 60 de zile, legalitatea și temeinicia măsurii arrestului preventiv sub puterea căreia se află inculpatul, totuși, instanța (în acceași compunere sau într-o compunere diferită) nu mai poate să reexamineze motive de nelegalitate ce au fost supuse deja cenzurii instanței de judecată cu prilejul unei verificări anterioare a legalității și temeiniciei arrestului preventiv, ci doar motive de nelegalitate apărute ulterior acestei din urmă verificări.

Autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătoarești definitive vizează nu doar hotărârile date asupra fondului cauzei, ci și încheierile cu privire la măsurile preventive, chiar dacă în cazul acestora din urmă este vorba de o autoritate de lucru judecat provizorie și parțială.

Proiect derulat de:

Reexamînând o chestiune de nelegalitate a măsurii preventive, căreia un complet de divergență i-a dat o rezolvare printr-o încheiere definitivă, curtea ar aduce atingere principiului securității raporturilor juridice și a autorității de lucru judecat de care se bucură o hotărâre judecătoarească. Pe această cale s-ar putea ajunge în situația ca la fiecare examinare a legalității măsurii arrestului preventiv să se dea o rezolvare diferită și contrară acestei probleme de aplicare a legii față de cea promunțată anterior și, de asemenea, s-ar crea premisa ca toți judecătorii care au examinat succesiv viciul de nelegalitate invocat să devină incompatibili.

Pentru clarificarea situației și anume pentru a se stabili dacă la termenul de judecată din 26.01.2017 ședința de judecată a fost publică sau dimpotrivă nepublică, aşa cum s-a consegnat în preambulul încheierii de ședință curtea a solicitat lămuriri de la Tribunalul Bacău care, prin adresa din 10.10.2017, a comunicat că în preambulul încheierii de ședință de la termenul din 26.01.2017 rezultă modul în care s-au desfășurat dezbatările, cât și din înregistrarea audio a ședinței de judecată. Așadar, completul de judecată ce a pronunțat sentința apelată a comunicat implicit că ședința de judecată la termenul din 26.01.2017 a fost nepublică.

Acest lucru reiese și din înregistrarea audio a ședinței respective care redă faptul că la un moment dat președintele completului de judecată a dispus ca persoanele care nu au legătură cu cauza să părăsească sala de ședință. Nu rezultă însă dacă s-a declarat în prealabil ședință nepublică.

Față de aceste noi date și elemente aflate la dosarul cauzei, instanța de apel a procedat la o reexaminare a motivului de nelegalitate a sentinței apelate invocat de inculpat privind nepublicitatea ședinței de judecată de la termenele de judecată în fața primei instanțe din 5.01.2017 și 26.01.2017 și a constatat că acesta este întemeiat, fiind incidentă sanctiunea nulității absolute prevăzute de 281 lit.c C.proc.pen.

Potrivit art.421 pct.2 lit.b C.proc.pen., instanța de apel, judecând apelul, desfințează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desfințată ... **când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută.**

În consecință, sentința primei instanțe și actele procedurale efectuate în cauză la termenele de judecată din 5.01.2017 și 26.01.2017 sunt lovite de nulitate absolută, urmând a se dispune desfințarea acestora și trimiterea cauzei spre rejudicare la prima instanță pentru reluarea judecății în primă instanță, cu respectarea tuturor normelor procesuale și a drepturilor părților.

2. STABILIREA MINORITATII VICTIMELOR

Stabilirea minoritatii a fost facuta corect pe baza declaratiilor partilor vatamate si a martorilor. Toate discuțiile purtate între inculpată și partea vătămată în vederea racolării acesteia, au avut loc înainte ca aceasta să împlinească vîrstă de 18 ani, fiind deci minoră la data săvârșirii infracțiunii 21

Curtea de Apel Cluj, Secția Penală, decizie penală nr. 705/ A/ 2017, Ședință publică din 3 mai 2017. 21

Stabilirea evidentei minoritatii – instantă considerand că este imposibil ca aceștia să nu fi cunoscut vîrstă persoanelor vătămate, având în vedere fizionomia acestora. voința legiuitorului a fost de a sanctiona infracțiunile de trafic de minori, independent de consumămantul victimei, fiind lipsită de orice relevanță exprimarea acestuia în contextul activității infracționale a inculpaților. Aplicarea Legii

Proiect derulat de:

nr. 300/2006. de ratificare a Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane. Prin edictarea Legii nr. 678/2001, și ulterior introducerea dispozițiilor art. 210 Cod penal și art. 211 în noul Cod penal, legiuitorul a urmărit să institue în ordinea de drept națională un grad foarte ridicat de protecție, aproape absolut, în favoarea persoanelor minore considerate victime ale traficului de ființe umane, față de orice acțiune menită să îi aducă în poziția de obiecte ale exploatarii sexuale.....	22
Curtea de Apel Galati, Secția Penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 1182/a, Ședință publică din data de 21 octombrie 2019	22
Fișa de examinare psihologică întocmită cu privire la victimă minoră, care nu a fost constrânsă/indusă în eroare nici în ce privește începerea dar nici în ce privește continuarea activității. Situații distințe ale persoanelor vatamate (minore). Simpla împrejurare că o persoană vătămată este minoră nu plasează de plano acțiunile de determinare sau înlesnire a prostituției în sfera actelor de trafic de minori, în cazul, în speță, acestea regăsindu-se în conținutul constitutiv al infracțiunii de proxenetism. Însă, fata de o alta persoana vătămată, nu se poate susține că aceasta a achiesat și la exploatarea sa sexuală de către inculpat, relevantă în acest sens fiind împrejurarea, că inculpatul, deși disimula existența unui câștig propriu, pretinzând că trebuie să facă bani doar pentru a se întreține pe ea, în fapt se folosea de persoana vătămată pentru a-și putea întreține întreaga familie, inclusiv pe persoana vătămată – concubina sa.....	24
Curtea de Apel Iasi, Secția penală și cauze cu minori, decizie nr. 274/2018, Ședință publică de la 20 Aprilie 2018	24
Așa cum rezultă din întreg ansamblul probator, măsura în care se coroborează declarațiile ambelor victime și ale părinților acestora între ele, având în vedere starea de minoritate a acestora, trecutul infracțional al inculpațiilor, victimele minore fiind în responsabilitatea acestora, s-a apreciat că în mod indubitabil s-a dovedit că inculpații cunoșteau faptul că părințile civile sunt minore. Folosindu-se de vîrstă fragedă a acestora, au fost induse în eroare, determinându-le să plece împreună cu inculpații în străinătate, unde nu mai beneficiau de protecția părinților, fiind într-o stare de vădită vulnerabilitate și la dispoziția inculpațiilor	28
Curtea de Apel Cluj, Secția penală și de minori, decizia penală nr.557/A/2020, Ședință nepublică din 16 iunie 2020	28
Relatări diferite ale unor persoane vatamante și ale unor martori în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală privind împrejurările stării de fapt. Poziția oscilantă a unor persoane vătămate este determinată de vulnerabilitatea acestora, în aprecierea instanței, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate. Instanta nu a reținut argumentarea folosită de cele două persoane vătămate în fața instanței că, declarațiile date la procurorul de caz sunt urmarea unei constrângeri rezultate din faptul că părinții acestora ar fi putut lua la cunoștință de practicarea prostituției în perioada cât s-au aflat cu inculpatul, deoarece declarațiile date la urmărirea penală se coroborează și cu alte probe.	29
Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, instanța de apel, decizia penală Nr. 1494, Ședință publică de la 04 octombrie 2017.....	29
Din probele administrate în cauză nu rezultă că inculpații cunoșteau, cu certitudine, starea de minoritate a persoanei vătămate, ei știau că aceasta este internată într-un centru de plasament, fiind de notorietate faptul că acolo sunt interne persoanele minore aflate în dificultate	30

Proiect derulat de:

Curtea de Apel Constanta, Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, decizia penală nr. 401/P, Ședința publică de la 18.04.2019	30
Tribunalul Tulcea, Secția penală, fond sentința penală NR.249, Ședința publică din 21 noiembrie 2018.....	30
Declaratii retractate in instanta de catre o persoana vamatata casatorita intre timp, care nu a dorit sa ii fie afectata viata de familie. Materialul probator in cauza dovedeste privarea de libertate a persoanelor vamate. Concordatna in declaratii intre persoanele vamate si martori. Fiind vorba de persoane vătămate minore - starea de minoritate a victimelor fiind cunoscută de inculpat, încă de la bun început, instanța reține că acestea se aflau într-o stare de vulnerabilitate. Declarațiile persoanelor vătămate, susținute sub aspectul sincerității și al consecințelor emoționale grave de evaluările psihologice capătă valoare de adevăr. Instanța reține că în cazul infracțiunilor deosebit de grave cu victime minore, statului îi incumbă obligații pozitive, aspecte detaliate jurisprudențial în mod constant de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.....	31
Tribunalul Iași, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 711/2019, Ședința publică de la 31 mai 2019.....	31

Stabilirea minoritatii a fost facuta corect pe baza declaratiilor partilor vamate si a martorilor. Toate discuțiile purtate între inculpată și partea vătămată în vederea racolării acesteia, au avut loc înainte ca aceasta să împlinească vârsta de 18 ani, fiind deci minoră la data săvârșirii infracțiunii

Curtea de Apel Cluj, Secția Penală, decizie penală nr. 705/ A/ 2017, Ședința publică din 3 mai 2017

În ceea ce privește apelul formulat de inculpata K.C.M., în primul rând s-a solicitat achitarea acesteia pentru infracțiunea de trafic de minori, în opinia apărării existând dubii cu privire la vârsta părții vătămate E.L., respectiv dacă aceasta era minoră sau nu la data traficării acesteia. Instanța de apel va constata că starea de fapt a fost corect stabilită de prima instanță, inclusiv cu privire la acest aspect. Astfel, din declarațiile părților vătămate E.L. și B.S.P., care este sora acesteia, rezultă că discuțiile cu privire la deplasarea acestora în Cehia în vederea practicării prostituției au avut loc în luna aprilie 2007, înainte de ziua de naștere a primei părți vătămate, întrucât a avut loc o petrecere cu acea ocazie, după care partea vătămată a fost transportată de către inculpați în Cehia. Prin urmare, toate discuțiile purtate între inculpată și partea vătămată în vederea racolării acesteia, au avut loc înainte ca aceasta să împlinească vârsta de 18 ani, fiind deci minoră la data săvârșirii infracțiunii. Această stare de lucruri este dovedită și cu declarațiile martorei E.O. (mama inculpatei), care a declarat că inculpata i-a spus că va duce surorile B. în Cehia să lucreze în bar, mai întâi pe cea mare și apoi pe cea mică, după ce împlinește vârsta de 18 ani, precum și cu declarațiile martorelor U.I.M. și „P.A.” (martoră cu identitate protejată), precum și cu declarația martorului I.C.A. care a participat la petrecerea organizată cu ocazia zilei de naștere a minorei, iar a doua zi cele două părți urmau să plece din țară.

Proiect derulat de:

Stabilirea evidentei minoritatii – instanta considerand că este imposibil ca aceștia să nu fi cunoscut vârsta persoanelor vătămate, având în vedere fizionomia acestora. Voința legiuitorului a fost de a sanctiona infracțiunile de trafic de minori, independent de consumămantul victimei, fiind lipsită de orice relevanță exprimarea acestuia în contextul activității infracționale a inculpaților. Aplicarea Legii nr. 300/2006, de ratificare a Convenției Consiliului European privind lupta împotriva traficului de ființe umane. Prin edictarea Legii nr. 678/2001, și ulterior introducerea dispozițiilor art. 210 Cod penal și art. 211 în noul Cod penal, legiuitorul a urmărit să instituie în ordinea de drept națională un grad foarte ridicat de protecție, aproape absolut, în favoarea persoanelor minore considerate victime ale traficului de ființe umane, față de orice acțiune menită să îi aducă în poziția de obiecte ale exploatarii sexuale.

Curtea de Apel Galati, Secția Penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 1182/a, Sedința publică din data de 21 octombrie 2019

Curtea a apreciat că fiind lipsită de temei și critica inculpaților referitoare la vârsta persoanelor vătămate, considerând că este imposibil ca aceștia să nu fi cunoscut vârsta persoanelor vătămate, având în vedere fizionomia acestora. Împrejurarea că victimele infracțiunilor ar fi avut antecedente în întreținerea relațiilor sexuale în scopul obținerii de folosase materiale, cu diferite persoane ori ar fi avut o moralitate îndoielnică, ori faptul că unele dintre aceste persoane au continuat să săvârșească acte de prostituție și după încetarea activității infracționale a inculpaților, nu sunt relevante sub aspectul vinovăției inculpaților. Pentru existența infracțiunii de trafic de minori prev. de art. 211 Cod penal, este irelevant dacă scopul exploatarii victimelor a fost sau nu realizat ulterior. Pentru reținerea infracțiunilor de trafic de minori în sarcina inculpaților este de asemenea lipsită de relevantă împrejurarea că victimă a practicat anterior sau ulterior prostituția fără constrângere, deoarece atâtă timp cât activitatea inculpaților a constat în recrutarea, cazarea, transportul, plasarea, predarea și încasarea prețului de la cumpărătorii de servicii sexuale, aceștia au comis infracțiunea de trafic de minori.

Curtea a apreciat că în cauză s-a avut în vedere de către inculpați alegerea ca ţintă a persoanelor de sex feminin care caută securitatea economică prin practicarea prostituției, profitarea de condițiile economice precare ale victimelor și de situația familială conflictuală a acestora.

Chiar dacă victimele și-ar fi dat consumămantul pentru a practica prostituția, potrivit art. 211 alin.3 Cod penal, consumămantul victimei traficului de persoane sau de minori nu înlătură răspunderea penală a inculpatului, neconstituind cauză justificativă potrivit legii. Din perspectiva acestor dispoziții legale rezultă voința legiuitorului de a sanctiona infracțiunile de trafic de minori, independent de consumămantul victimei, fiind lipsită de orice relevanță exprimarea acestuia în contextul activității infracționale a inculpaților.

În cauză, acțiunea de racolare a victimelor, profitând de vârsta acestora, de nivelul de instruire scăzut și de situația materială precară a acestora precum și folosirea ulterior a actelor de constrângere psihică prin punerea victimelor într-o stare de dependență emoțională față de ei în scop de exploatare, reprezentă elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori în formă continuată.

În toate cazurile de trafic de persoane sau minori, vulnerabilitatea victimei, datorată în primul rând vârstei, lipsei experienței de viață, gradului ridicat de sugestibilitate și posibilităților reduse de a se apăra, în cazul minorilor, precum și a altor factori (situația familială, lipsa posibilităților de angajare, poveștile de succes a celor care au desfășurat astfel de activități, lipsa educației sau a oricărei alte forme de instruire, săracia extremă, lipsa respectului pentru valorile umane) o clăsează într-o situație de

Proiect derulat de:

inferioritate care este exploatață de către traficant, context în care este exclusă exprimarea unui consimțământ liber și în cunoștință de cauză de către victimă.

Totodată, Curtea a apreciat că infracțiunea există și sub aspectul urmării imediate, care constă în starea de pericol creată pentru relațiile sociale referitoare la dezvoltarea fizică și psihică armonioasă a minorului, la asigurarea libertății și dreptului acestuia de a alege și a presta o activitate corespunzătoare intereselor și nevoilor devenirii sale. De remarcat că pentru existența infracțiunii nu este necesară exploatarea minorului, legiuitorul impunând doar ca făptuitorul să acționeze în acest scop, nu să îl și realizeze efectiv. În spățiu de față, însă, exploatarea minorelor s-a realizat, aspect ce trebuie analizat prin raportare la prevederile art. 182 alin. (1) lit. c) Cod penal, care stabilesc că prin "exploatarea de persoane" se înțelege obligarea la practicarea prostituției, ceea ce, din perspectiva acestui text legal, s-a constatat că minorele au și îndeplinit activități în cauză.

Aliniindu-se legislațiilor moderne prin adoptarea Legii nr. 300/2006, de ratificare a Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane (publicată în M. Of. nr. 622/2006), țara noastră a introdus în dreptul intern un instrument juridic util în conturarea infracțiunilor examineate mai sus.

Potrivit definițiilor date prin art. 4 din Convenție:

"a) expresia trafic de ființe umane desemnează recrutarea, transportul, transferul, cazarea sau primirea persoanelor, prin amenințarea cu ori prin utilizarea forței sau a altor forme de constrângere, prin răpire, fraudă, înșelăciune, abuz de autoritate ori de o situație de vulnerabilitate. Exploatarea cuprinde cel puțin exploatarea prostituției celorlalți sau alte forme de exploatare sexuală.

b) consimțământul unei victime a traficului de ființe umane la exploatarea enunțată la lit. a) nu prezintă relevantă atunci când a fost utilizat unul dintre mijloacele enunțate la lit. a);

c) recrutarea, transportul, transferul, cazarea sau primirea unui copil în scopul exploatarii se consideră trafic de ființe umane, chiar dacă nu implica nici unul dintre mijloacele enunțate la lit. a);

d) termenul copil desemnează orice persoană cu vîrstă mai mică de 18 ani".

Preluând această viziune asupra modalității de incriminare a faptelor de trafic, legiuitorul național a prevăzut expres, în cuprinsul art. 210 alin. (3) și art. 211 alin. (3) Cod penal, că, și atunci când victimă consimte, răspunderea penală a făptuitorului nu este înlăturată.

Prin edictarea Legii nr. 678/2001, și ulterior introducerea dispozițiilor art. 210 Cod penal și art. 211 în nou Cod penal, legiuitorul a urmărit să instituie în ordinea de drept națională un grad foarte ridicat de protecție, aproape absolut, în favoarea persoanelor minore considerate victime ale traficului de ființe umane, față de orice acțiune menită să îi aducă în poziția de obiecte ale exploatarii sexuale.

Proiect derulat de:

Fișă de examinare psihologică întocmită cu privire la victimă minoră, care nu a fost constrânsă/indusă în eroare nici în ce privește începerea dar nici în ce privește continuarea activității. Situații distințe ale persoanelor vătămate (minore). Simpla împrejurare că o persoană vătămată este minoră nu plasează de plano acțiunile de determinare sau înlesnire a prostituției în sfera actelor de trafic de minori, în cazul, în spate, acestea regăsindu-se în conținutul constitutiv al infracțiunii de proxenetism. Însă, fata de o alta persoană vătămată, nu se poate susține că aceasta a achiesat și la exploatarea sa sexuală de către inculpat, relevantă în acest sens fiind împrejurarea, că inculpatul, deși disimula existența unui câștig propriu, pretinzând că trebui să facă bani doar pentru a se întreține pe ea, în fapt se folosea de persoana vătămată pentru a-și putea întreține întreaga familie, inclusiv pe persoana vătămată – concubina sa.

Curtea de Apel Iasi, Secția penală și cauze cu minori, decizie nr. 274/2018, Ședință publică de la 20 Aprilie 2018

În cauză s-au readministrat, față de poziția procesuală adoptată de inculpat probele testimoniale administrate în faza urmăririi penale în legătură cu faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului B.B.B., menționate în actul de sesizare al instanței, s-a procedat la audierea persoanelor vătămate. [...] În ceea ce privește poziția procesuală adoptată de persoanele vătămate, instanța constată că aceasta a fost una relativ constantă pe parcursul celor două faze procesuale.

Astfel, audiată în cursul urmăririi penale, A.A. a arătat că, în luna mai 2015, când locuia deja cu inculpatul la mama acestuia, s-a oferit personal să meargă să întrețină raporturi sexuale cu două persoane, despre care inculpatul aflase de la un prieten că ar fi căutat o fată în acest sens. Ulterior, a mai întreținut relații sexuale și cu alte persoane contra cost, banii obținuți cheltuindu-i împreună cu inculpatul B.B. Persoana vătămată a susținut că în toată această perioadă în care a întreținut relații sexuale a fost vizitată de numitele D.D. și I.I., ambele în vîrstă de 15 ani, pe care le cunoștea de la școală. Întrucât avea o situație familială dificilă, D.D. s-a mutat la domiciliul lor, întrucât tatăl său o bătea și o viola. În luna iunie-iulie 2015, fiind sunată de B. care a întrebat-o dacă nu merge la C _____ pentru că are niște clienți, persoana vătămată i-a spus că ea nu mai practică prostituția, dar că are o prietenă M., care ar putea să meargă. B. a venit cu mașina i-a dat lui A.A. suma de 200 de lei, după care a luat-o pe M. și a plecat cu ea la C _____. De atunci, M. a întreținut de mai multe ori relații sexuale cu clienți găsiți de B. Acesta o contacta pe ea sau pe B.B. La jumătatea lunii septembrie s-au mutat cu toții în locuința părinților persoanei vătămate, pentru a avea grija de casă. La mijlocul lunii octombrie inculpatul a plecat cu D.D. și cu I.I. la C _____ să facă bani, respectiv acesta trebuia să primească o sumă mare de bani de la un bărbat de origine turcă, lucru care nu s-a mai întâmplat pentru că acesta a avut un accident. Din acel moment I.I. a rămas la domiciliul lor și a început să practice și ea prostituția.

Din fișă de examinare psihologică întocmită cu privire la victimă minoră A.A. rezultă că: „aceasta are un intelect mediu, limbaj ușual, comportament coerent cu stare relaxată; probele psihologice indică o personalitate rigidă, rebelă; copilul liber, întreprinzător care poate funcționa independent. Forța psihică este cea de constrângere, de focalizare a energiei pe scopuri ce duc la un fals progres. Are tendința de a fi punitiv cu cei care nu satisfac propriile ei nevoi sau așteptări; prezintă un psihic instabil emoțional, dominat de neîncredere și izolare socială, stare de confuzie, cu dificultăți în a înțelege normele colective, de a avea reprezentarea faptului că a face bani din relații sexuale cu necunoscuți sau a convinge pe altcineva să facă același lucru, sunt fapte condamnate de legislația în vigoare; prezintă o suferință psihică în urma evenimentelor de trafic rezultate din relația cu inculpatul predominant sub formă de rușine,

Proiect derulat de:

dezamăgire și pierderea încrederii în propriile alegeri” se află într-o perioadă de resemnificare a istoricului de viață și a anilor raportat la rolul de mamă.

Instanța reține că la rândul lor, martorii audiați în cauză, care au întreținut contra cost relații sexuale cu minora A. A., nu au relatat aspecte pe baza cărora să se poată stabili că aceasta părea a fi o persoană vulnerabilă sau alte elemente pe baza cărora să se poată stabili că minora era victimă traficului de minori.

Astfel, instanța reține că în ciuda dezacordului manifestat de părinții săi, A.A. s-a mutat cu inculpatul B.B.B. pe fondul sentimentelor de iubire pe care le nutrea și că, în lipsa unei surse de venit a acceptat ușor ideea că ar putea face rost de bani pentru a se întreține pe ea și pe inculpat din practicarea de relații sexuale contra cost, cu clienții pe care îi găsea inculpatul.

Împrejurarea că aceasta nu a fost constrânsă/indusă în eroare nici în ce privește începerea activității dar nici în ce privește continuarea acesteia rezultă din mai multe împrejurări, relevante de materialul probator administrat în cauză:

Astfel, din propria declarație dată în faza urmăririi penale și susținută ulterior în faza cercetării judecătorești rezultă că s-a oferit să răspundă uneia dintre solicitările adresate de un prieten inculpatului B.B.B., dacă nu cunoaște o fată care să meargă să întrețină relații sexuale contra cost;

Nici un moment martorii cauzei nu au arătat că prietena inculpatului A.A. ar fi trădat vreo stare de temere sau că nu ar dori să facă activitatea pe care o presta;

Aceasta era uneori contactată direct de către cei care intermediau inculpatului contactul cu clienții din sate precum Sticlăria, Pârcovaci sau din C_____;

Prima personal banii (când inculpatul nu era de față) înainte de a merge ea sau vreuna dintre celelalte persoane vătămate, să întrețină relații sexuale contra cost;

Încă din primele luni în care a aflat că este însărcinată cu inculpatul, a decis să nu mai practice prostituția (fără ca inculpatul să manifeste vreo opoziție), găsind ea însăși două tinere care ar putea lucra în locul ei, ambele minore – I.I. și D.D. fiind foste colege, pe care ea le-a invitat la locuința ei și a inculpatului și pe care le-a încurajat să accepte solicitarea inculpatului de a practica prostituția;

A început ulterior să gestioneze activitatea de prostituție desfășurată de D.D. (clienții o sunau pe ea sau pe B.B.; ea sună clienții pentru a coordona activitatea persoanei vătămate D.D. – a se vedea declarația martorului P.P.S.).

De altfel, astfel cum rezultă din analiza interceptărilor con vorbirilor telefonice dar și din declarațiile celorlalte persoane vătămate și ale martorilor – mai ales B.B. - A.A. a fost cea care le-a convins pe D.D.D. și I.I.I. să se mute la ei și să practice și ele prostituția, iar ulterior momentului la care a rămas însărcinată ea a fost cea care îl ajuta și în sprijinea pe inculpatul B.B.B. în desfășurarea activității infracționale (negocierea prețului, plasarea minorelor către clienți).

În ceea ce o privește pe persoana vătămată I.I. instanța reține că la rândul său aceasta a dat o declarație din care rezultă că a acceptat propunerea inculpatului B.B.B. de a obține sume de bani din practicarea prostituției, pe care deja o practica la acel moment A.A.

La fel ca și în cazul persoanei vătămate A.A., instanța nu poate reține în situația lui I.I. că aceasta a fost racolată, transportată, adăpostită de către inculpat în scopul exploatarii acesteia – în sensul cerut de legiuitor în art. 211 alin. 1 C.penal, și cu atât mai puțin în împrejurările impuse de art. 210 alin. 1 lit. a, b C.penal.

Proiect derulat de:

Sub acest aspect, instanța reține următoarele: niciuna dintre persoanele vătămate (A.A. și I.I.) nu reclamă acte de constrângere/de inducere în eroare din partea inculpatului, în sensul cerut de legiuitor. Deși prin actul de sesizare al instanței s-a reținut că acestea ar fi acționat într-o stare de aservire față de inculpat, probele administrative în cauză relevă că acestea au achiesat de la început la întreținerea de relații sexuale cu alți bărbați, la inițiativa inculpatului, care le găsea clienți – prima cu scopul de face bani pentru a se întreține pe ea și pe inculpat pe care îl iubea, iar cea de-a doua pentru a avea dependență financiară în condițiile în care a ales să fugă de acasă pe fondul firii rebele și a dorinței de libertate în orice acțiune pe care și-ar fi dorit-o (fără ca părinții săi să aibă vreo autoritate de a-i impune un anume comportament).

De altfel, atât din declarațiile date de persoana vătămată T. (atât în faza urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătoarești), cât și din declarațiile celorlalte persoane vătămate, care se coroborează cu declarațiile inculpatului dar și ale martorilor audiați în cauză, cu concluziile fișei de evaluare psihologică realizată de DGASPC rezultă că minoră I.I. nu locuia împreună cu inculpatul și concubina sa, venea doar când inculpatul o suna pentru a o anunța că are clienți cu care să întrețină relații sexuale; o perioadă de cca 1 lună s-a supărat pe partea vătămată A.A. și pe inculpat și nu a mai venit la domiciliul acestora; prima personal banii de la clienți pentru raporturile sexuale, partea vătămată relatând că ulterior, a fost o situație în care inculpatul a luat bani de la clienți din care nu i-a mai dat nimic.

De altfel, persoana vătămată a precizat expres în faza cercetării judecătoarești că ea a fost de acord să practice acele raporturi sexuale, întrucât câștiga bani, nu a fost constrânsă sau forțată. Se întâmplă rareori să rămână o noapte sau două la inculpatul B.B., dar de cele mai multe ori mergea acasă la mama sa, care nu cunoștea nimic despre activitățile ei. Persoana vătămată a precizat că nu a suferit de pe urma împrejurărilor faptice în care a fost implicată; știe că lumea vorbește urât despre ea din cauza perioadei în care a fost la B.B.. Aceasta nu a arătat nici în faza urmăririi penale că ar fi fost constrânsă în vreun fel de inculpat, fiind alegerea ei de a câștiga sume de bani în această modalitate, cu menționarea unui episod în care deși a văzut că inculpatul a încasat o sumă de bani de la clienții care au venit să o ia (pe ea și pe J.) (de la B.B.), acesta nu i-a dat nimic din acei bani, fără ca persoana vătămată să manifeste vreo dezaprobație legată de acest aspect.

Aspectele vizând acordul persoanei vătămate de a practica prostituția rezultă și din declarația persoanelor vătămate A.A, dar și din declarațiile date de persoana vătămată D.D. – care în faza cercetării judecătoarești a precizat că este sigură în ce privește acordul persoanei vătămate I.I. pentru că a fost de față când inculpatul a întrebătat-o pe aceasta dacă este de acord să practice prostituția, M. răspunzând afirmativ. Persoana vătămată J. a mai declarat că T. încasa personal sumele de bani pe care îi primea de la clienți pe care apoi îi împărtea jumătate-jumătate cu inculpatul.

Instanța reține că simpla împrejurare că o persoană vătămată este minoră nu plasează de plano acțiunile de determinare sau înlesnire a prostituției în sfera actelor de trafic de minori, în cazul, în speță, acestea regăsindu-se în conținutul constitutiv al infracțiunii de proxenetism, prev. de art. 213 alin. 3 cu referire la alin. 1 C.penal – în raport de persoanele vătămate A.A. și I.I.I.

Instanța constată însă că situația persoanei vătămate D.D.D. este diferită sub acest aspect. Materialul probator administrat în cauză, în ambele faze procesuale, relevă împrejurarea că inculpatul profitând de situația persoanei vătămate – persoană provenită dintr-o familie destructurată prin plecarea mamei, cu condiții socio-economice și morale precare (tată alcoolic acuzat chiar și aflat în atenția autorităților că și-ar fi molestat fiica în vîrstă de 6 ani la acea dată) – aspecte de care inculpatul luase

Proiect derulat de:

cunoștință și pe care ulterior le-a folosit în interesul său, a racolat-o și a cazat-o pe acesta cu scopul evident de a o exploata din punct de vedere sexual.

Astfel după ce, cca 2 săptămâni a ținut-o în locuința sa arătându-se impresionat de istoria de abuz a acesteia, a început să-i inducă ideea că ar trebui să practice la rândul său prostituția pentru a se putea întreține, la refuzul persoanei vătămate, acesta spunându-i că dacă nu acceptă să practice prostituția o va da afară din casă – împrejurări pe care persoana vătămată, neștiind să le gestioneze, îngrozită de alternativa de a se întoarce în mediul ostil de a acasă, a ales să accepte solicitarea inculpatului.

Împrejurarea că acesta nu avea același statut ca celelalte două persoane vătămate respectiv A.A. și I.I.I., rezultă cu certitudine din cvasiunanimitatea probelor cauzei:

Astfel, potrivit declarației dată de persoana vătămată D.D.D. în ambele faze procesuale, rezultă că aceasta a fost determinată să accepte să practice prostituția în folosul inculpatului, nefiind în ipoteza de a uza de un liber arbitru („i-am zis lui A. că nu vreau să fac acest lucru, dar el mi-a spus că trebuie să îmi câștig existența, să am ce mânca, iar dacă nu doresc să fac acest lucru, mă va da afară din casă. Neavând altă soluție, am acceptat propunerea lui A. și am întreținut raporturi sexuale ...”). Ulterior, persoana vătămată este trimisă sau luată de la locuința lui V. în mod frecvent de către clienții pe care inculpatul îi găsea, toti banii câștigați din practicarea prostituției fiindu-i luați de către B.B. („eu nu am primit nici un ban, deși inițial A. mi-a spus că jumătate din banii câștigați de mine îmi vor reveni”). Când a încercat să plece de la inculpat acesta a readus-o la domiciliu, în scopul evident de a putea continua exploatarea acesteia, declarația dată de persoana vătămată cu privire la acest aspect, coroborându-se (cel puțin în legătură cu o situație de acest gen), cu declarația martorului P.P.S. (zis B.).

Din raportul de evaluare psihologică întocmit cu privire la victimă minoră D.D.D. rezultă că: „are un intelect mediu slab, limbaj uzual, comportament incoerent cu stare de confuzie și revoltă tacită, prezintă o suferință psihică predominant sub formă de stres acut în urma episoadelor de trafic și a unui mediu de viață ostil, prezintă risc crescut de revictimizare, multiple elemente de comorbiditate (evenimente cu puternic impact negativ asupra dezvoltării cognitiv – emoționale și sociale de-a lungul istoricului personal de viață)”.

Chiar dacă declarațiile martorilor audiați în cauză, nu confirmă nici cu privire la această persoană vătămată existența unor constrângeri manifestate prin acte de amenințare sau agresiune din partea inculpatului (a se vedea declarațiile martorilor audiați în cauză – P.P.S. care a precizat că doar din spusele persoanei vătămate a înțeles că V. o forțează să întrețină relații sexuale cu diferiți bărbați contra cost; declarația martorului H.N. din care rezultă că din spusele persoanei vătămate pe care a întrebărat-o dacă V. o bate, a aflat că uneori inculpatul este violent; declarația martorului A.I. - nu am observat că Tânăra să fie speriată sau să aibă vreo reținere când s-a urcat în mașină; martorul B.B. – „eu cred că M. venea de bunăvoie la aceste întâlniri, nu părea să fie stresată – este evident că scopul pentru acr inculpatul o caza pe minoră la locuința sa este acela de a o exploata sexual – relevante cu privire la acest aspect relevante fiind declarațiile persoanei vătămate, acre se coroborează cu declarațiile martorului P.P.S. și B.B. din care rezultă că inculpatul se raporta la persoana vătămată ca la un bun propriu, menit să îi aducă câștiguri (când martorul P. a mers la inculpat, îndrăgostit fiind de persoana vătămată, să îi spună că dorește ca aceasta să locuiască la el, inculpatul nu a fost de acord cu acest lucru, spunând că M. trebuie să producă bani pentru el).

Instanța reține că, deși persoana vătămată D.D. a cunoscut de la început ce activitate urma să presteze (fără a se putea reține o formă de constrângere a acesteia ori vreo acțiune de inducere în eroare

Proiect derulat de:

din partea inculpatului(și-a dat seama de la început că minoră C. practică relații sexuale contra cost, lucru la care a achiesat încă din prima zi și I.I.), activitate la care a achiesat în cele din urmă, în contextul în care nu dorea să mai revină în locuința tatălui său, nu se poate susține că aceasta a achiesat și la exploatarea sa sexuală de către inculpat, relevantă în acest sens fiind împrejurarea, că inculpatul, deși disimula existența unui câștig propriu, pretinzând că trebui să facă bani doar pentru a se întreține pe ea, în fapt se folosea de persoana vătămată pentru a-și putea întreține întreaga familie, inclusiv pe persoana vătămată A.A. – concubina sa.

Pentru toate aceste motive instanța reține că vinovăția inculpatului B.B.B. este dovedită în cauză.

Pentru considerentele arătate anterior, instanța reține că **în drept, fapta inculpatului B.B.B.**, care în perioada aprilie - iunie 2015 a înlesnit practicarea prostituției de către persoana vătămată minoră A.A., găsindu-i clienți, transportând-o în locațiile necesare și obținând foloase materiale de pe urma activității ilicite a acesteia, intrunește elementele constitutive ale infracțiunii de proxenetism, prev. de art.213 alin.3 cu referire la alin. 1 C.penal.

Așa cum rezultă din întreg ansamblul probator, măsura în care se coroborează declarațiile ambelor victime și ale părinților acestora între ele, având în vedere starea de minoritate a acestora, trecutul infracțional al inculpaților, victimele minore fiind în responsabilitatea acestora, s-a apreciat că în mod indubitabil s-a dovedit că inculpații cunoșteau faptul că părțile civile sunt minore. Folosindu-se de vârsta fragedă a acestora, au fost induse în eroare, determinându-le să plece împreună cu inculpații în străinătate, unde nu mai beneficiau de protecția părinților, fiind într-o stare de vădită vulnerabilitate și la dispoziția inculpaților

Curtea de Apel Cluj, Secția penală și de minori, decizia penală nr.557/A/2020, Ședință nepublică din 16 iunie 2020

Chiar dacă la dosarul cauzei se află declarații ale rudenilor inculpaților care susțin nevinovăția acestora, s-a apreciat că în mod indubitabil s-a dovedit că inculpații cunoșteau faptul că părțile civile sunt minore, că folosindu-se de vârsta fragedă a acestora le-au indus în eroare determinându-le să plece împreună cu inculpații în străinătate unde nu mai beneficiau de protecția părinților fiind într-o stare de vădită vulnerabilitate și la dispoziția inculpaților. Victimele minore erau în responsabilitatea inculpaților și cu toate acestea cu fost surprinse de nenumărate ori comitând infracțiuni de furt. Deși s-a încercat acreditarea ideii că victimele comiteau infracțiuni de furt și practicau cerșetoria din proprie inițiativă, s-a apreciat că având în vedere starea de minoritate a acestora, trecutul infracțional al tuturor celor trei inculpați, așa cum rezultă din întreg ansamblul probator, măsura în care se coroborează declarațiile ambelor victime și ale părinților acestora între ele, conturând astfel o modalitate proprie a inculpaților de a racola și exploata victimele, considerăm că acuzațiile aduse acestora sunt fondate, motiv pentru care s-a dispus condamnarea inculpaților.

Proiect derulat de:

Relatări diferite ale unor persoane vătamante și ale unor martori în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală privind împrejurările stării de fapt. Poziția oscilantă a unor persoane vătamante este determinată de vulnerabilitatea acestora, în aprecierea instanței, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătamante. Instanta nu a reținut argumentarea folosită de cele două persoane vătamante în fața instanței că, declarațiile date la procurorul de caz sunt urmarea unei constrângeri rezultate din faptul că părinții acestora ar fi putut lua la cunoștință de practicarea prostituției în perioada cât s-au aflat cu inculpatul, deoarece declarațiile date la urmărirea penală se coroborează și cu alte probe.

Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, instanța de apel, decizia penală Nr. 1494, Ședință publică de la 04 octombrie 2017

Unele persoane vătamante (M.C.R.- fila 39), dar și unii martori (S.M. - fila 65) au venit cu relatări privind împrejurările stării de fapt în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală. Deși la urmărirea penală (vol.I- filele 110-117) persoana văamată M.C.R., prin declarația dată confirmă cele reținute în actul de sesizare al Parchetului, respectiv faptele privind starea de minoritate cunoscută de către inculpat (ce rezultă din prezentarea unui pașaport falsificat emis pe numele C.D., la trecerea frontierei); racolarea acesteia prin solicitarea în cursul lunii iunie 2012 a numărului de telefon și apelarea acesteia chiar în aceeași zi; transferarea acesteia în mai multe țări din UE, ulterior în Mexic, ulterior nu și-a menținut declarația justificând acest lucru prin însăși starea creată de către aceasta (în sensul că s-ar fi simțit constrânsă), determinată de aducerea la cunoștință a declarației părinților.

Aceeași poziție a avut-o și martora S.M., justificând nemenținerea declarației date la procurorul de caz pe posibilitatea aducerii la cunoștință părinților a unor aspecte legate de posibile acte de prostituție pe care le-ar fi săvârșit în afara țării.

Analizând întreg materialul probator, respectiv declarațiile inculpatului, ale persoanelor vătamante, martorilor, transcrierea con vorbirilor telefonice, procedeul recunoașterii din grup, s-a constatat că, starea de fapt reținută în expozitivul rechizitorului își găsește suport în probele administrative pe parcursul celor două faze procesuale.

Astfel, s-a confirmat faptul că, inculpatul, în perioada 2002-2012 fie a recrutat, transportat, găzduit sub diverse promisiuni (căsătorie, afecțiune sentimentală, etc.), pe persoanele vătamante minore P.E.M., M.C.R. și pe persoana văamată T.A.M. în scopul real al determinării acestora să practice prostituția în favoarea sa.

Banii obținuți din practicarea prostituției de către părțile vătamante îi revineau, în cea mai mare parte, inculpatului, existând date la dosar, (declarații, transferuri monetare) despre sume apreciabile.

S-a apreciat că nerecunoașterea inculpatului este lipsită de relevanță sub aspectul reținerii vinovăției acestuia sub forma intenției directe în contextul în care probatorul cauzei confirmă împrejurări ale stării de fapt diferite de cele relatate de inculpat și susține în totalitate declarațiile persoanei vătămate P.E.M., dar și declarațiile persoanelor vătamante T.A. și M.C.R. date la urmărirea penală.

Poziția oscilantă a ultimelor două persoane vătamante, în aprecierea instanței, este determinată de vulnerabilitatea acestora, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătamante.

Totodată, tribunalul nu a reținut argumentarea folosită de cele două persoane vătamante în fața instanței că, declarațiile date la procurorul de caz sunt urmarea unei constrângeri rezultate din faptul că părinții acestora ar fi putut lua la cunoștință de practicarea prostituției în perioada cât s-au aflat cu inculpatul. Ca

Proiect derulat de:

atare, se apreciază ca sincere, deoarece declarațiile date la urmărirea penală se coroborează și cu alte probe, inclusiv declarația persoanei vătămate P.E.M., transcrierile interceptărilor telefonice, etc. S-a reținut faptul că inculpatul s-a folosit în obținerea consumămantului, așa cum s-a mai precizat anterior, de promisiuni de căsătorie, prezentarea unor afecțiuni sentimentale, totul în scopul explotării sexuale a celor două tinere minore, și nu în cele din urmă a exploatarii sexuale și a persoanei majore T.A.M.

Inculpatul nu a negat legătura cu părțile vătămate, a negat însă profitul material obținut de către acesta de pe urma practicării prostituției de aceleași părți vătămate. Implicarea sentimentală a persoanelor vătămate a reprezentat pentru inculpat o ocazie de exploatare îndelungată a persoanelor vătămate minore, vulnerabilitatea acestora și prin prisma acestui fapt fiind de fapt evidentă și nereducându-se numai la vulnerabilitatea circumscrisă vârstei persoanelor vătămate.

Ca atare, s-a apreciat că fapta inculpatului M.G. de a recruta, transporta, găzdui pe persoanele vătămate M.C.R. și P.E.M. în perioada 2002-2013 în vederea practicării prostituției, în țări din U.E., dar și în afara spațiului european (Mexic) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori în formă continuată, faptă prevăzută și pedepsită de art.13 alin.1 din Legea nr.678/2001.

Din probele administrative în cauză nu rezultă că inculpații cunoșteau, cu certitudine, starea de minoritate a persoanei vătămate, ei știau că aceasta este internată într-un centru de plasament, fiind de notorietate faptul că acolo sunt interne persoanele minore aflate în dificultate

Curtea de Apel Constanța, Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, decizia penală nr. 401/P, Ședință publică de la 18.04.2019

Tribunalul Tulcea, Secția penală, fond sentința penală NR.249, Ședință publică din 21 noiembrie 2018 La termenul din 5 noiembrie 2018, inculpații, prin apărător, au solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei în infracțiunea prevăzută de art. 210, alin. 1, lit. a c.pen., motivat de faptul că inculpații nu au cunoscut starea de minoritate a persoanei vătămate.

Analizând cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, Tribunalul constată că aceasta nu este întemeiată.

Astfel, din probele administrative în cauză nu rezultă că inculpații cunoșteau, cu certitudine, starea de minoritate a persoanei vătămate, ei știau că aceasta este internată într-un centru de plasament din mun. Tulcea.

Or, este de notorietate faptul că în centrele de plasament sunt interne persoanele minore aflate în dificultate, astfel că inculpații puteau și trebuiau să cunoască că victimă lor este minoră.

Este adevărat că, potrivit art. 55, alin. 2 și 3 din Legea nr. 272/2004, de protecția specială oferită prin intermediul centrelor de plasament pot beneficia, în anumite condiții, și persoane majore, însă, în cauza de față nu s-a făcut nicio dovedă că în Centrul de plasament S_____ ar exista și persoane majore. Chiar dacă ar exista o astfel de dovedă, cum regula este că în centrele de plasament sunt doar minori, inculpații, în cunoștință de cauză că victimă lor este internată în centrul de plasament, trebuiau și puteau să prevadă că persoana vătămată este minoră, deși nu au urmărit existența stării de minoritate a acesteia.

Prin urmare, nu se poate considera că inculpații se aflau în eroare cu privire la starea de minoritate a victimei. Ei au comis fapta de trafic de minori cu intenție directă, însă în ce privește cunoașterea stării de minoritate a persoanei vătămate au acționat cel puțin cu intenție indirectă.

Proiect derulat de:

Așa fiind, cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei va fi respinsă ca nefondată.

Declaratii retractate in instant de catre o persoana vatajata casatorita intre timp, care nu a droit sa ii fie afectata viata de familie. Materialul probator in cauza dovedeste privarea de libertate a persoanelor vatajate. Concordatnta in declaratii intre persoanele vatajate. Si martori. Fiind vorba de persoane vătămate minore - starea de minoritate a victimelor fiind cunoscută de inculpat, încă de la bun început, instanța reține că acestea se aflau într-o stare de vulnerabilitate. Declarațiile persoanelor vătămate, susținute sub aspectul sincerității și al consecințelor emoționale grave de evaluările psihologice capătă valoare de adevăr. Instanța reține că în cazul infracțiunilor deosebit de grave cu victime minore, statului îi incumbă obligatii pozitive, aspecte detaliate jurisprudențial în mod constant de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Tribunalul Iași, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 711/2019, Ședința publică de la 31 mai 2019
Persoana vătămată U.(fosta C.) G.R. a fost audiată în faza de cercetare judecătoarească. Deși la prima declarație aceasta a negat acuzațiile aduse inculpatului B. în faza de urmărire penală, aceasta revenit asupra acestei declarații ulterior și a precizat că a înceles să retrakteze prima declarație ca urmare a faptului că este căsătorită și nu dorește ca cele întâmplate anterior să îi afecteze actuala viață de familie. Reține instanța că, raportat la argumentele aduse de persoana vătămată, o astfel e ipoteză este perfect plauzibilă și va avea în vedere declarația dată de această persoană vătămată în faza de urmărire penală. Reține instanța că acuzațiile aduse de persoanele vătămate minore U. (fosta C.) G.R. și M. (fosta C.) D.I. privind privarea lor de libertate pe un interval de aproximativ o săptămână în cursul lunii iunie 2007 sunt dovedite de probele administrative. Astfel, instanța reține elementele de concordanță dintre declarațiile celor 2 persoane vătămate privind modul în care au ajuns la locuința inculpatului, perioada în care au fost private de libertate de acesta, comportamentul adoptat de inculpat pe această perioadă. Chiar dacă inculpatul nu a fost trimis în judecată pentru comiterea unei infracțiuni de viol în dauna acestor persoane vătămate, elementele de concordanță dintre declarațiile celor 2 persoane vătămate privind constrângerea lor la acte sexuale poate fi avut în vedere ca aspect relevant în stabilirea nivelului de concordanță al declarațiilor. Pe de altă parte dar în același sens, instanța nu poate să ignore concordanța sub acest aspect – al constrângerii la întreținerea de relații sexuale – declarațiile altor martori audiate în cauză (I.L., persoana vătămată C. și martorul A.F., C.o. C., C. (fosta P) P).

Acuzațiile de lipsire de liberitate aduse inculpatului sunt dovedite, în opinia instanței dincolo de orice dubiu rezonabil, de evaluările psihologice ale victimelor minore care atestă împrejurarea că limbajul non-verbal al minorelor a susținut declarațiile verbale, dar și consecințele emoționale grave suferite de victime, specifice unor astfel de fapte.

Fiind vorba de persoane vătămate minore - starea de minoritate a victimelor fiind cunoscută de inculpatul B., potrivit declarațiilor acestuia, încă de la bun început, instanța reține că acestea se aflau într-o stare de vulnerabilitate cunoscută de inculpat. Relatările persoanelor vătămate – că nu sunt primite la domiciliu de mama lor și că nu au unde înnopta, iarăși aspecte cunoscute de inculpat de la minore însă de la primul contact, a întărit inculpatului concluzia vulnerabilității victimelor. Inculpatul a declarat că ar fi încercat să ia legătura cu mama fetelor însă ar fi fost înjurat de aceasta – a susținut în instanță, sau aceasta i-a sugerat să le alunge pentru că ar fi bolnave de S___. Un astfel de detaliu nu face decât să susțină concluzia instanței că inculpatul, încă de la început, a cunoscut lipsa de apărare a minorelor aflate în miez

Proiect derulat de:

de noapte la domiciliul său. În acest context, în mod firesc, inculpatul ar fi trebuit să apeleze la autorități în cel mai scurt timp posibil, lucru care nu s-a întâmplat.

În acest context, declarațiile persoanelor vătămate, susținute sub aspectul sincerității și al consecințelor emoționale grave de evaluările psihologice capătă valoare de adevăr. Instanța reține că în cazul infracțiunilor deosebit de grave cu victime minore, statului îi incumbă obligațiile pozitive, aspecte detaliate jurisprudențial în mod constant de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv în cauze împotriva României (cauza M.G.C. împotriva României). Din considerentele acestei hotărâri se reține că *în conformitate cu normele și tendințele actuale în materie, obligațiile pozitive ale statelor membre, în temeiul art. 3 și art. 8 din Convenție, trebuie văzute ca necesitând pedepsirea și trimiterea în judecată efectivă a oricărui act sexual neconsimțit, inclusiv în absența rezistenței fizice din partea victimei* (*ibidem, pct. 166*).

Deși hotărârea citată anterior se referă în mod expres la proceduri judiciare ce privesc actele sexuale neconsimțite cu victime minore, pentru identitate de rațiune considerente sunt valabile și în cazul altor infracțiuni exterm de grave cu victime minore. Astfel, instanța reține că și în contextul în care persoana vătămată M. a părăsit locuința inculpatului B. fără a fi însoțită de acesta fără însă a sesiza organele de anchetă și a revenit la locuința inculpatului unde se afla sora sa mai mică nu se poate fi considera că această infracțiune nu a existat. Reține instanța, în acord cu hotărârea citată anterior, că acțiunile și reacțiile victimelor trebuie privite în contextul comiterii acestora, respectiv de către persoane minore (deci lipsite de maturitatea necesară luării unor decizii raționale), aflate în vădită stare de vulnerabilitate, lipsite de sprijinul moral al mamei din cauză căreia – susțin persoanele vătămate – părăsiseră domiciliul. Astfel, decizia persoanei vătămate M. de a reveni la domiciliul inculpatului B. în loc să alerteze organele de poliție nu face decât să susțină starea de vulnerabilitate emoțională în care aceasta se află și care a favorizat atât reușita acțiunilor infracționale ale inculpatului.

Referitor la traficarea victimei M., instanța reține că relevantă declarația dată în faza de urmărire penală și confirmată în fața instanței de martorul B.D. – beneficiarul serviciilor sexuale prestate de persoana vătămată M. și de numita B.A.G. Inculpatul a recunoscut contextul expus de victimă (deplasarea împreună cu inculpatul la sediul Primăriei comunei Mogoșești-Siret, deplasare la care au participat și U.R. și numita B.A.) însă a negat că ar fi traficat victimă, respectiv că ar fi obligat-o să întrețină relații sexuale cu martorul. Instanța reține însă că există deplină concordanță între susținerile persoanei vătămate M. și ale martorului B.D. cu privire la întreținerea realțiilor sexuale dar și cu privire la implicarea inculpatului B., respectiv că ar fi intermediat relațiile sexuale dintre victimă și martor, nu doar că ar fi asigurat transportul.

Față de aceste considerente, instanța reține că în cauză s-a dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea infracțiunilor de lipsire de libertate în mod ilegal față de persoanele vătămate U.(fosta C.) și M. și a infracțiunii de trafic de minori în dauna persoanei vătămate M. infracțiuni pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului B..

3. Valoarea probatorie a declaratiilor

Proiect derulat de:

Instanța de apel, după lecturarea și analiza declarațiilor date în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății în primă instanță, după audierea persoanelor vătămate care au putut fi găsite și a martorilor în faza apelului, constată că declarațiile date în cursul urmăririi penale se bucură de credibilitate, nefiind identificate motive pentru a pune la îndoială buna credință a organelor de anchetă care au realizat audierea și nici sinceritatea persoanelor vătămate audiate, ale căror declarații se coroborează între ele cât și cu declarațiile martorilor. Inadvercențele dintre declarațiile date de aceeași persoană vătămată în diferite faze au la bază trecerea unei interval mare de timp între audieri, interval în care unele detalii s-au estompat, interpretare diferită a unor detalii, alterărri datorate unor intimidări și amenințări exercitat de inculpate. Unele inadvercențe între declarațiile diferitelor persoane vătămate cu privire la același aspect au la bază subiectivismul fiecărei percepții, iar nu un interes de denaturare a adevărului. Deși a efectuat demersuri multiple, prima instanță și instanța de apel nu au reușit găsirea și audierea tuturor persoanelor vătămate, reticența acestora de a se prezenta în instanță și de a relata din nou împrejurările traficului fiind percepută de unele persoane vătămate ca o revictimizare (fapt confirmat de rapoartele de evaluare psihosocială), în condițiile în care unele din ele între timp au încercat să își își construiască o viață de familie, și să se debaraseze de această experiență dramatică din trecutul lor. Audierea unor persoane vătămate în cursul urmăririi penale fără a fi asistate de către ocrotitorii/reprezentanții legali, poate genera o nulitate relativă condiționată de cauzarea unei vătămari în sarcina acestora. Potrivit art. 211 alin.3 cât și art. 210 alin.3 Cod penal, consimțământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă; acceptul victimei la exploatarea sa nu înlătura răspunderea penală. Persoanele vătămate erau în cea mai mare într-o stare de vădită vulnerabilitate de care inculpații au profitat și care rezultă atât din naivitatea și teribilismul vârstei adolescente (vârste între 12 și 17 ani), din presiunea de grup exercitată de celelalte fete care erau instruite de inculpați să le convingă să participe la aceste petreceri, din lipsa unui control/supravegherei părintești corespunzătoare, din situația materială precară în raport de care sumele de bani promise/oferte constituiau un puternic argument pentru întreținerea de relații sexuale. Faptul că persoanele vătămate nu au insistat în declarațiile lor pe repararea patrimonială a prejudiciului nu semnifică o absență a unui prejudiciu moral, ci este mai degrabă expresia unei dorințe a persoanelor vătămate de a nu mai insista în demersuri juridice care le determină să rememoreze experiențele traumatizante.

Curtea de Apel Iași, Secția penală și pt cauze cu minori, decizia penală nr. 966/2019, Ședință publică de la 16.12.2019

În ce privește **valoarea probatorie a declarațiilor persoanelor vătămate**, instanța urmează a face câteva observații valabile atât cu privire la infracțiunea de act sexual cu un minor cât și referitor la infracțiunea de trafic de minori, care urmează a fi analizată ulterior.

Au criticat inculpații că prima instanță ar fi acordat valoare probatorie sporită unor declarații luate în timpul urmăririi penale. De asemenea, inculpații, prin apărători, au urmărit discreditarea valorii probatorii a declarațiilor persoanelor vătămate speculând unele inadvercențe inerente.

Instanța de apel, după lecturarea și analiza declarațiilor date în cursul urmăririi penale cât și în cursul judecății în primă instanță, după audierea persoanelor vătămate care au putut fi găsite și a martorilor în faza apelului, constată că declarațiile date în cursul urmăririi penale se bucură de credibilitate, nefiind identificate motive pentru a pune la îndoială buna credință a organelor de anchetă care au realizat audierea și nici sinceritatea persoanelor vătămate audiate, ale căror declarații se coroborează între ele cât și cu declarațiile martorilor.

Proiect derulat de:

Inadvercențele dintre declarațiile date de aceeași persoană vătămată în diferite faze au la bază trecerea unei interval mare de timp între audieri, interval în care unele detalii s-au estompat. De asemenea, audiate în faza apelului, unele persoane vătămate au avut ocazie de a privi retrospectiv experiențele prin care au trecut în urmă cu mai bine de 10 ani, acestea dând o interpretare diferită la acest moment unor detalii, aspect care însă nu a influențat cu nimic miezul incriminator al declarațiilor lor. Instanța de apel a identificat și alterări ale unor declarații datorate unor intimidări și amenințări exercitate de inculpatul C. (C.C., E.E.).

Pe de altă parte, unele inadvercențe între declarațiile diferitelor persoane vătămate cu privire la același aspect au la bază subiectivismul fiecărei percepții, iar nu un interes de denaturare a adevărului. Eventualele nuante sau exagerări ale personelor vătămate, derivate exclusiv dintr-un sentiment resentiment față de inculpați iar nu din alt interes, nu au alterat declarațiile în esență lor. Faptul că persoanele vătămate nu au putut să descrie fiecare raport sexual prin prisma tuturor coordonatelor spațiale, temporale, prin prisma tipului și a numărului de acte sexuale nu creează dubii instanței cu privire la existența acestor raporturi sexuale, memoria acestor detalii estompându-se de-a lungul timpului; în plus persoanele vătămate au descris aceste evenimente ca pe niște experiențe traumatizante, subconștientul acestora lucrând în mod evident la suprimarea memoriei lor. Datele oferite de persoanele vătămate, descrierea contextului în care au avut loc aceste raporturi sexuale, recunoașterile din fotografii oferă însă suficiente date instanței pentru a trage concluzii certe și fundamentate privind existența sau inexistența infracțiunilor. Contraș susținerilor inculpațiilor, declarațiile persoanelor vătămate conțin suficiente date pentru stabilirea împrejurării că actele sexuale au fost comise în minorat, respectiv sub vîrstă de 13, 15 sau 18 ani. Chiar dacă persoanele vătămate indică un interval temporal pe parcursul căruia s-au comis faptele, încadrarea juridică, respectiv, componenta comiterii faptei față de un minor, se reține chiar dacă un singur act sexual s-a realizat în timp ce victima era minoră. Astfel inculpații fac mereu referire la data de final a exploatarii sexuale, când persoana a vătămată a devenit eventual majoră, ignorând faptul că la data începerii exploatarii aceasta era minoră. De exemplu persoana vătămată R.R. afirmă că a întreținut primul raport sexual cu inculpatul M.M. în noiembrie 2004, că a întreținut relații cu la petreceri inclusiv în aprilie 2005 și că a încetat relația cu inculpații în mai-iunie 2006. Or persona vătămată a devenit majoră în luna iulie 2005, fiind aşadar expoată sexual inclusiv în perioada minoratului.

Deși a efectuat demersuri multiple, prima instanță și instanța de apel nu au reușit găsirea și audierea tuturor persoanelor vătămate, retinența acestora de a se prezenta în instanță și de a relata din nou împrejurările traficului fiind percepută de unele persoane vătămate ca o revictimizare (fapt confirmat de rapoartele de evaluare psiho-socială), în condițiile în care unele din ele între timp au încercat să își își construiască o viață de familie, și să se debaraseze de această experiență dramatică din trecutul lor. Instanța nu a identificat nici un motiv pentru a pune sub semnul îndoielii credibilitatea declarațiilor persoanelor vătămate și nici un interes străin de aflarea adevărului. De asemenea instanța nu își poate însuși dubiul apărătorilor inculpațiilor cu privire la acuratețea declarațiilor date de persoanelor vătămate pe parcursul urmăririi penale, dubiu motivat exclusiv pe o presupusă rea credință a organelor de anchetă în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Or orice modalitate de viciere a loialității administrării probelor (amenințări, presiuni, violență, constrângeri, îndemnuri, promisiuni) trebuie dovedită de către cei care o susțin. Nici una din persoanele vătămate nu a declarat că ar fi fost audiată sub exercitarea unei forme de constrângere sau manipulare și că declarația ei în consecință nu ar corespunde adevărului. Or instanța nu

Proiect derulat de:

poate credita o adevărată teorie a inculpațiilor de conspirație a persoanelor vătămate și a organelor judiciare, în jurul unui interes comun încă neidentificat. Declarațiile persoanelor vătămate au reliefat faptul că acestea nu au fost deloc preoccupate de obținerea de despăgubiri (contrar susținerilor inculpațiilor), acestea neinteresându-se de evoluția cauzei, tocmai pentru a evita o revictimizare prin participarea la proces. O parte din persoanele vătămate au renunțat la despăgubiri, menținându-și însă acuzațiile la adresa inculpațiilor. În consecință apărarea inculpațiilor referitoare la faptul că persoanele vătămate ar fi animate unanim și exclusiv de un interes de a obține despăgubiri este nefondată.

Modalitatea în care declarațiile persoanelor vătămate se coroborează sub aspectul descrierii situației de fapt, a atmosferei de la petreceri, a descrierii inculpațiilor și a modului lor de a acționa, a persoanelor care erau prezente, nu poate avea ca fundament decât faptul că persoanele vătămate au împărtășit aceeași experiență traumatizantă pe care au relatat-o sincer, fiecare prin prisma propriei sensibilități.

Inculpații mai contestă suficiența declarațiile personalelor vătămate motivat de faptul că deși se coroborează cu declarațiile martorilor și ale celorlalte persoane vătămate sub aspectul prezenței inculpațiilor și a persoanelor vătămate în același loc, totuși actul sexual nu poate fi confirmat de martori. Or, exceptând cazurile de relații sexuale în grup confirmate de toate participantele (exemplu: F.F., L.L.) specificul infracțiunilor de natură sexuală este intimitatea, probele care confirmă declarația victimei fiind de cele mai multe ori indirekte, ca și în prezența cauză.

Audierea unor persoane vătămate în cursul urmăririi penale fără a fi asistate de către ocrotitorii/reprezentanții legali, poate genera o nulitate relativă condiționată de cauzarea unei vătămari în sarcina acestora, iar nu a inculpațiilor, vătămare care nu există și nu a fost invocată de către personale vătămate, acestea menținându-și în cea mai mare parte declarațiile date.

[...] II. În ce privește infracțiunea de trafic de minori prev. de art. 211 alin.1, 2 lit. a Cod penal rap. la art. 210 alin. 1 lit. b Cod penal cu referire la inculpații M.M. și G.G., instanța de apel nu împărtășește opinia primei instanțe care a dispus achitarea inculpațiilor.

Prima instanță își argumetează soluția de achitare cu privire la infracțiunea de trafic de minori pe împrejurarea că persoanele vătămate nu erau constrânse, ci întrețineau de bună voie actele sexuale. Instanța de apel nu contestă faptul că persoanele vătămate întrețineau relații sexuale fără a fi constrânse, însă potrivit art. 211 alin.3 cât și art. 210 alin.3 Cod penal, consimțământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă, această dispoziție existând și în vechea reglementare. Așadar acceptul victimei la exploatarea sa nu înlătura răspunderea penală.

Pe de altă parte, supunerea persoanelor vătămate la prestarea de servicii sexuale rezultă cu prisosință din actele dosarului, rezultând de asemenea că această exploatare se desfășura din inițiativa și sub patronajul inculpatului M.M. și, deși într-o mai mică măsură, și al inculpatului G.G. Petrecerile organizate ca pretext pentru actele sexuale aveau loc la locuința inculpatului M.M. din Bucium, iar invitații erau persoane din anturajul său, respectiv parteneri de afaceri, prieteni sau oameni percepți ca influenți. Probele relevă în mod clar că că bărbații care participau la petreceri frecventau acest loc cu scopul clar de a întreține relații sexuale, perspectiva acestei posibilități fiindu-le indusă în mod evident explicit sau implicit de inculpatul M.M. și de inculpatul G.G. Acesta din urmă, ca o alternativă la vila din Bucium, a închiriat un apartament în zona Primăverii/Splai Bahlui pe care l-a pus la dispoziție unui cerc mai restrâns de apropiați, precum M.M., A.A., O.I. în vederea întreținerii de relații sexuale.

Proiect derulat de:

În raport de persoanele vătămate, cei doi au comis faptele de trafic de minori în diferite forme, după caz, de recrutare, transportare, adăpostire sau primire. Deși inculpații M.M. și G.G. nu pretențeau sau primeau bani pentru că puneau la dispoziția prietenilor săi fete dispuse să întrețină raporturi sexuale contracost, scopul evident al acestui demers era acela de consolidare a legăturilor dintre ei și acești parteneri de afaceri sau persoane percepute ca influente, inculpatul M.M. în mod deodată urmărind să își consolideze în percepția acestora postura unui potentat sau a unui „om de viață”. Potrivit declarației martorei J.J. la petreceri participau bărbați care dispuneau de mulți bani, adică erau patroni, medici, judecători, polițiști, cu diferite funcții publice (director RATP, de la Vama Iași), aceste persoane discutând de regulă afaceri și chiar stabileau diferite înțelegeri.

[...] Ambii inculpați cunoșteau vârsta persoanelor vătămate, minoritatea persoanelor vătămate fiind o constantă și aproape o condiție pentru participarea la aceste petreceri. Persoanele vătămate erau întrebate de vârstă, erau întrebate cu privire la virginitate și de foarte multe ori erau aduse la petrecere cu mașina fiind luate chiar de la școală pe care o frecventau. De altfel, persoanele vătămate erau racolate din anturajul apropiat al fetelor care deja frecventau acest loc (aceste fete, la sugestia inculpaților invitau alte fete), astfel încât vârsta lor era ușor de dedus.

Instanța nu poate primi argumentul inculpaților referitor la faptul că persoanele vătămate „nu se aflau într-o vulnerabilitate, întrucât aceste tinere nu erau luate cu forță și ținute la acele presupuse petreceri, ci aveau deplina și liberă alternativă să nu le frecventeze.” În mod evident starea de vulnerabilitate nu se confundă cu constrângerea, ci constă în exploatarea/ profitarea de o slăbiciune, de o situație de vulnerabilitate/dificultate/ inferioritate în care persoanele vătămate se găsesc și care determină o ripostă/reactie mult mai redusă, cât și o susceptibilitate mult mai mare la agenții externi influenți.

Persoanele vătămate erau în cea mai mare într-o stare de vădită vulnerabilitate de care inculpații au profitat și care rezultă atât din naivitatea și teribilismul vârstei adolescentine (vârste între 12 și 17 ani), din presiunea de grup exercitată de celelalte fete care erau instruite de inculpați să le convingă să participe la aceste petreceri, din lipsa unui control/supraveghere părintești corespunzătoare, din situația materială precară în raport de care sumele de bani promise/oferte constituiau un puternic argument pentru întreținerea de relații sexuale. O parte din persoanele vătămate chiar au locuit la inculpați (la vila din Bucium sau la apartamentul lui G.G. din Primăverii), unele din ele în perioade în care erau în relații dificile cu părinții lor. De asemenea fetele nu erau ademenite doar cu bani ci și cu promisiunea unor avantaje materiale (haine, mâncare, închirierea unui apartament, protecție). Majoritatea persoanelor vătămate au relatat că au întreținut aceste relații sexuale pentru bani și datorită lipsurilor financiare.

Victimele aveau vârste cuprinse 12-17 ani, vârstă caracterizată printr-o imaturitate cognitivă, emoțională, printr-o imposibilitate de evaluare și de acceptare a consecințelor produse prin întreținerea în mod repetat de relații sexuale cu diferite persoane. Faptul că legiuitorul nu sanctionează relațiile sexuale întreținute cu minorul de peste 15 ani decât în anumite condiții, nu împiedică instanța să prezume și să aprecieze faptul că întreținerea de relații sexuale normale, orale, anale, în grup în mod repetat, cu diferiți bărbați mai în vîrstă, uneori cu mai mulți bărbați în aceeași zi, și sub promisiunea unor sume de bani, nu putea fi acceptată decât de persoane minore aflate în condiții speciale. De fapt, ajunse la maturitate, toate persoanele vătămate au ajuns să aibă această percepție a faptului că au fost exploatați și că s-a profitat de starea lor de vulnerabilitate.

O altă formă de presiune asupra voinței persoanelor vătămate a constituit-o manipularea sentimentală (inculpății simulând interesul, afecțiunea) cât și imaginea (pe care inculpații o promovau) de Proiect derulat de:

oameni potenți finanțari, capabili și dispuși să le influențeze viețile, persoanele vătămate fiind ușor influențabile datorită vârstei și situației lor precare. Exploatarea rezultă și din cuantumul infim al sumelor primite de personale vătămate pentru relațiile sexuale: între 30 și 100 lei.

Nu în ultimul rând starea vulnerabilă de care profitau inculpații era creată chiar de aceștia printr-o atmosferă de relaxare și senzualitate la aceste petreceri, în care fetele erau încurajate să consume băuturi alcoolice. Majoritatea persoanelor vătămate au declarat că au întreținut relații sexuale pe fondul consumului de băuturi alcoolice. Tot la aceste petreceri se fuma narghilea, unele persoane vătămate acuzând tulburări (râs necontrolat, tulburări de vedere) pe perioada acestui consum și suspectând faptul că amestecul de plante făcut de M.M. conținea droguri. Atmosfera de senzualitate era potențată de vizionarea de fime pentru adulți cât și de faptul că unele fete erau puse să danseze goale pe mese.

În ce privește latura civilă aferentă infracțiunilor de trafic de minori [...] la stabilirea existenței prejudiciului cât și a cuantumului acestuia, instanța are în vedere faptul că deși actele sexuale nu au fost comise prin constrângere, totuși aceste acte sexuale consumătoare de persoanele vătămate printr-o speculare a vulnerabilității, naivității și vârstei lor, au avut consecințe negative asupra dezvoltării psihice, sociale și morale, consecințe conștientizate pe parcursul maturizării lor, așa cum rezultă și declarațiile persoanelor vătămate. Ajunse la vârsta maturității persoanele vătămate au conștientizat încărcătura imorală a contextului în care s-au aflat, povara unui complex moral cu care vor trebui să se obișnuiască, disconfortul psihic și social ce decurge din expunerea mediatică a cauzei. Arată persoana vătămată B.D. cu referire la primul act sexual consumat cu M.M.: „La vârsta de 12 ani nu aveam raționament (...) Eu fiind virgină, acest om m-a chinuit. Nu a fost un raport ci un chin. Eu încercam să îi explic că mă doare, iar el a spus că la un moment dat voi simți placere (...) Acest om mi-a distrus viața și trebuie să plătească”.

Așa cum a arătat și prima instanță, persoanele vătămate din prezenta cauză au trăit semnificative suferințe ca urmare a faptelor inculpațiilor care profitând de vârsta lor, abuzând de influență și autoritatea ce o aveau le-au determinat să întrețină în mod repetat raporturi sexuale la vârste destul de fragede (între 12 ani și 17 ani), umilințelor nejustificate produse prin abuzurile și exploatarea sexuală la care au fost supuse creându-le, incontestabil, traume psihice cu efecte incalculabile, prejudiciul nepatrimonial pretinzând reparație fiind unul evident.

Faptul că persoanele vătămate nu au insistat în declarațiile lor pe repararea patrimonială a prejudiciului nu semnifică o absență a unui prejudiciu moral, ci este mai degrabă expresia unei dorințe a persoanelor vătămate de a nu mai insista în demersuri juridice care le determină să rememoreze experiențele traumatizante. De altfel, majoritatea persoanelor vătămate au avut o atitudine generală de evitare a prezenței în sala de judecată și de participare la proces, fapt care contrazice teoria unei conspirații și a unui interes comun al acestora de a obține despăgubiri nejustificate de la inculpați. Rezerva acestora de a participa la proces, de a da declarații și de a insista în acest demers judiciar, provine tocmai din dorința de a rupe orice legătură cu această experiență, a cărei reactivare le expune și le revictimizează după mai mult de 10 ani.

Instanța de apel se raliază la argumentul primei instanțe potrivit căruia, în cazul lezării relațiilor sociale referitoare la libertatea și inviolabilitatea sexuală a persoanei, la desfășurarea vieții sexuale a persoanei cu respectarea normelor morale, la conviețuirea socială, în cazul lezării bazelor morale care trebuie să lumineze viața unei persoane, a integrității fizice și psihice a unei persoane, pentru cuantificarea prejudiciului moral nu se poate apela la probe materiale, judecătorul fiind singurul care, în

Proiect derulat de:

raport cu consecințele, pe oricare plan, suferite de partea civilă, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală, care să compenseze dezechilibrele morale, dificultățile în adaptare, carențele de la nivelul gândirii, care vor tara evoluția persoanei vătămate.

Această cantificare nu este supusă unor criterii legale de determinare. În acest caz, cantumul daunelor morale se stabilește, prin apreciere, urmare a aplicării de către instanța de judecată a criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de partea civilă în plan psihic, importanța valorilor lezate și măsura în care li s-a adus atingere, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care a fost afectată situația familială și socială a părții civile. Totodată, în cantificarea prejudiciului moral, aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului moral efectiv produs.

În cauză, instanța a fost în măsură să aplique aceste criterii, urmare a faptului că a fost produs acel minim de argumente și indicii din care să rezulte măsura afectării drepturilor nepatrimoniale prin acțiunile exercitate de către inculpați, de natură a duce la evaluarea echitabilă a despăgubirilor ce ar urma să compenseze prejudiciul moral efectiv produs părții civile.

Instanța are în vedere faptul că persoanelor vătămate, prin specularea vulnerabilității lor psihologice și financiare și exploatarea lor prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod vădit li s-a deviat cursul firesc al vieții, fiind, astfel, debusolate urmările acțiunii dăunătoare îndreptată asupra sa, având nevoie de timp pentru a se redresa și reechilibra emoțional, în urma acestor traume psihice.

Potrivit raportului de evaluare psiho-socială, persoana vătămată B.D., nivelul foarte ridicat de distres emoțional identificat la aceasta se poate explica prin trauma suferită, care de asemenea i-a dezvoltat o anxietate ridicată, manifestată printr-o frică exagerată și prin izolarea grupului de prieteni. Prezintă un comportament erotizat și provocator, comportament care este greu de crezut că datează dinainte de vîrstă de 12 ani, când a debutat viața sexuală la vila din Bucium, acesta fiind mai degravă rezultatul faptului că atmosfera de la vila din Bucium i-a indus falsul sentiment că dimensiunea sexuală a persoanei sale este ceea ce îi dă în mod determinant valoare. De altfel aceleași simptome au fost identificate și în cazul persoanei vătămate O.O. care „și-a dezvoltat un comportament hipersexuat și acțiunile ei au conotație sexuală considerând că astfel poate obține ce își dorește și se poate face plăcută”.

Potrivit raportului de evaluare psiho-socială, situația traumatizantă prin care a trecut persoana vătămată F.F. a lăsat urmări asupra comportamentului ei, este excesiv de temătoare, lentă, fugă de situații care îi cer contacte sociale, evită marile reuniuni. Reactualizarea prin chemarea la audieri a făcut-o să treacă printr-o perioadă de depresie moderată.

Potrivit raportului de evaluare psiho-socială, persona vătămată H.H. a simțit puternic nevoia de a uita experiența de trafic prin care a trecut; în urma cărăției primite și reamintirii acelor momente are ocazionale izbuciniri emoționale manifestate prin insomnii și momente de tensiune.

O bună parte din persoanele vătămate erau virgine la momentul întreținerii primului raport sexual cu inculpatul M.M. (O.O., B.D., N.N.N., C.C., J.J.), această primă experiență sexuală fiind asimilată negativ de aceste persoane vătămate. O parte din persoanele vătămate au avut probleme serioase școlare ca urmare a prezenței la vila din Bucium și a absențelor școlare: H.H. a rămas repetentă din cauza absențelor determinate de vizitele din Bucium, iar U.L. și S.S. au fost nevoite să fie mutate de la școală pe care o frecventau și al cărei anturaj era mediul din care inculpații M.M. și G.G. își racolau victimele.

Proiect derulat de:

MATERIALUL PROBATOR – AUDIEREA MINORILOR

Toc78201253

audiere după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le au persoanele vătamate	39
Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 396, Ședință publică din data de 08.07.2020	39
audierea victimelor de către instanță după evaluarea stării psihice a acestora de către specialiști; relevanta rapoartelor de evaluare psihosocială în stabilirea prejudiciilor morale	40
Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 531, Ședință publică din 24.06.2019	40
Relevanta declaratiilor date de persoana vătamate minora; alte probe administrate	42
Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală decizia penală nr.506/2020, Ședință publică de la 13 August 2020.....	42
Nesustinerea în instanță a declarației părții civile ca singura probă în susținerea acuzației de viol (NU TRAFIC) al unei minore; cale de atac exercitată de procuror; coroborarea probelor	46
Curtea de Apel BRASOV, SECȚIA PENALĂ, DECIZIA PENALĂ NR. 409 /AP Ședință publică din 10 mai 2019	46
Nerelevanta confruntarii inculpatului cu partile vătamate	52
Curtea de Apel Bucuresti Secția a A II-a Penală, decizia penală nr. 259 / A, Ședință publică din 22 februarie 2018.....	52
Admitere apel: Judecata va fi reluată de la primul act procesual respectiv cu audierea nemijlocită a inculpatului și a părților vătămate și continuând cu administrarea întregii probațiuni testimoniale sau științifice necesare justei soluționări a dosarului. Prin modalitatea de a realiza cercetarea judecătorească, instanța de fond nu i-a oferit inculpatului M.R.T. ocazia potrivită și suficientă pentru a-și valorifica în mod util dreptul lui de apărare	53
Curtea de Apel CLUJ, Secția Penală și de Minorii, decizia penală nr. 938/A/2017, Ședință nepublică din data de 14 iunie 2017	53

audiere după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le au persoanele vătamate

Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 396, Ședință publică din data de 08.07.2020

În cursul judecății:

- la termenul din data de 14.01.2019, au fost audiate, după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le au, persoanele vătămate b.b.b. și L.L.L.;
- la termenul din data de 11.02.2019, a fost audiată, după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le are persoana vătămată c.c.c., la termenul din data de 11.03.2019, a fost audiată,

Proiect derulat de:

după explicarea drepturilor și obligațiilor procesuale și procedurale pe care le are persoana vătămată N.N.N., iar la termenul de judecată din 06.05.2019 persoana vătămată O.O.O.;

Audierea victimelor de către instanță după evaluarea stării psihice a acestora de către specialiști, relevanta rapoartelor de evaluare psihosocială în stabilirea prejudiciilor morale

Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 531, Ședință publică din 24.06.2019

- mai trebuie menționat faptul că s-a procedat la audierea victimelor de către instanță, după evaluarea stării psihice a acestora de către specialiști din cadrul DGASPC Iași.
Având în vedere solicitarea efectuată de fiecare dintre victimele minore la momentul audierii lor în fața instanței de a fi informate, în cazul în care inculpații privați de libertate, respectiv, condamnați la o pedeapsă privativă de libertate, vor fi puși în libertate în orice mod, instanța le va admite și va dispune ca fiecare dintre acestea să fie înștiințată cu privire la eliberarea în orice mod a fiecărui dintr-un inculpat M.M. și A.A.

Părțile civile au solicitat să fie despăgubite pentru prejudiciile morale suferite constând în:

- agresiunile fizice și psihice la care partea civilă G. a fost supusă de către inculpatul M., descrise de minoră, menționate mai sus la prezentarea situației de fapt și probate;
- suferințele psihice la care au fost supuse sunt surprinse în declarații. De asemenea, rapoartele de evaluare psihosocială sunt edificatoare în acest sens. Faptele comise asupra celor două copile, aflate deja într-o stare de vulnerabilitate, dată nu numai de vîrstă, ci și de mediul în care au crescut, astfel cum s-a subliniat la începutul prezentei hotărâri, au creat daune în special în planul psihic și al dezvoltării ulterioare. Astfel, potrivit raportului de evaluare psihosocială nr. 693/09.06.2015, probele psihologice indică, în ceea ce o privește pe victimă C.C.C., o personalitate fragilă, dezvoltată pe scheme cognitive distorsionate de dependență și inhibiție emoțională – se centreză pe nevoile celorlalți pentru a evita dezaprobarea acestora, senzație constantă de neputință cu toleranță scăzută la frustrare. Minora dezvolta relații de apropiere exagerată față de persoane relevante, fapt ce împiedica dezvoltarea propriei identități individuale și sociale. Toate acestea i-au creat convingerea că, într-un final, ceilalți o pot umili sau răni în mod intenționat. Are complexe de inferioritate, poate planifica acțiuni pe care, însă, le abandonează ușor. Minora prezintă o stare de suferință psihică predominant sub forma unui stres acut. Victima D.D.D. prezintă simptome de stres posttraumatic (somatizări, stare de confuzie și dezamăgire, episoade depresive, vulnerabilitate crescută, ruminății, gânduri suicidale) pe fondul unui cumul de evenimente de viață negative ce depășesc capacitatea de reziliență și adaptare a copilului. S-a subliniat prin raportul de evaluare psihosocială că activitatea sexuală asociată cu emoții negative poate duce la o hiperaccentuare a domeniului sexual prin manifestarea de comportamente compulsoive sau sexualizarea relațiilor cu cei din jur. Fiecare victimă prezintă curențe afective, stimă de sine scăzută, lipsă de încredere în sine, sentimente de vinovăție; În plus, suferințele minorelor se deduc nu numai din situația de fapt reținută și dovedită, dar și din declarațiile date. Vizualizarea înregistrărilor cu audierea victimelor în faza de urmărire penală conturează două prezențe timorate.

Analizând aceste cereri, instanța apreciază, în primul rând, că existența acestor prejudicii morale este dovedită fără echivoc de acțiunile de traficare și de exploatare la care au fost supuse părțile civile minore, ce au fost confirmate de materialul probator administrat în cauză. De altfel, prin definiție, traficul de persoane constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului și a demnității umane și

Proiect derulat de:

implică practici crude, cum ar fi abuzul și înșelarea persoanelor vulnerabile, precum și folosirea violenței, a amenințărilor, a constrângerii (a se vedea preambulul Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului), practici care se regăsesc și în cauza de față, fiind descrise la prezentarea situației de fapt în cazul fiecărei părți civile. În al doilea rând, în procesul de analiză a cuantificării prejudiciului moral produs părților civile, instanța se va raporta la următoarele criterii obiective: consecințele negative suferite de partea civilă, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost, sunt și, mai ales, vor fi percepute consecințele.

Totodată, instanța va avea în vedere că toate aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs părții civile. Este adevărat totuși că, în cazul daunelor morale, acordarea acestora trebuie să aibă un efect compensatoriu, neputând să constituie nici amenzi excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele acestora.

În cauză, instanța a fost în măsură să aplique aceste criterii, urmare a faptului că a fost produs acel minim de argumente și indicii din care să rezulte măsura afectării drepturilor nepatrimoniale prin acțiunile exercitatate împotriva părților civile, de natură a duce la evaluarea echitabilă a despăgubirilor ce ar urma să compenseze prejudiciul moral efectiv produs părților civile.

Sunt evidente consecințele negative suferite de părțile civile în plan psihic, traumele psihice suferite (puse în evidență de constrângerea morală și de impactul acțiunilor agresive, de modul de acțiune, prin manipulare, inducere în eroare, profitând de starea de vădită vulnerabilitate în care se aflau), sechelele posttraumatice care afectează negativ participarea oricăreia dintre cele menționate la viața socială și la care instanța a făcut referire în cuprinsul prezentei hotărâri.

Se va avea în vedere și faptul că fiecărei părți civile, prin specularea vulnerabilității sale psihologice și financiare și exploatarea sa prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod vădit i s-a deviat cursul firesc al vieții, fiind, astfel, debusolată urmare a acțiunii dăunătoare îndreptată asupra sa, având nevoie de timp pentru a se redresa și reechilibra emoțional, în urma acestor traume psihice.

Aceste fapte, de trafic de minori, sunt aşezate nu întâmplător în „fruntea” infracțiunilor de crimă organizată, deoarece sunt forme brutale de încălcare a valorilor sociale ocrotite de lege, consecințele comiterii acestora sunt de o mare gravitate, fiind de luat în considerare dezechilibrul moral ce intervine, cu implicații negative ce se răsfrâng în viața personală și de familie a victimelor acestui gen de fapte, care ajung să realizeze pericolul la care s-au expus, cu accent pe aspectul general valabil că persoanele traficate sunt reduse la condiția de „marfă”, sunt dezumanizate treptat, fiindu-le lezate sentimentele cele mai profunde, trauma suferită marcându-le întreaga evoluție viitoare.

Prin urmare, în ceea ce privește pretențiile, reprezentând daune morale, formulate de fiecare parte civilă, instanța le apreciază și întemeiează.

Cele două persoane vătămate/părți civile minore C. (căsătorită H.) C.C. și D.D.D. au fost audiate de prima instanță, în ședință nepublică, în prezența psihologului.

Proiect derulat de:

Relevanta declaratiilor date de persoana vatamata minora; alte probe administrate

Curtea de Apel Alba Iulia, Sectia penala decizia penală nr.506/2020, Ședința publică de la 13 August 2020

S-a menționat că în cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele probe și mijloace de probă:
- declarațiile persoanei vătămate minore M.C.z.N. Aceasta a fost audiată prima oară la data de 17.04.2019, la scurt timp după ce aceasta a fost ridicată din locuința inc. L.N.I., fiind scoasă astfel fizic de sub influența acestuia, fără a i se putea acorda acesteia efectiv o consiliere psihologică adecvată în acest timp foarte scurt – de aproximativ 3 ore. Cu acea ocazie persoana vătămată a relatat totuși că în urmă cu câteva luni s-a cunoscut pe facebook cu inc. L.N.I., că a locuit împreună cu acesta în mai multe locații, că a practicat prostituția, că a dat bani câștigați din prostituție inc. L.N.I., că a fost transportată la stradă de către inculpații L.N.I.z.B. și L.I.S.z.N., că a fost lovită odată și amenințată de către L.N.I. etc. În declarația dată cu acea ocazie, având în vedere circumstanțele obiective, minora nu a fost foarte sinceră, acesta având tendința de a se autoincrimina și acuza pe sine, pentru a-l dezincrimina pe inc. L.N.I., fiind evident că se mai află încă sub influența acestuia,

Ulterior cu ocazia declarației din data de 23.05.2019, persoana vătămată minoră a relatat exact modalitatea în care a fost recrutată de către inc. L.N.I. și exploatață sexual de către acesta, declarând că a fost șantajată emoțional, amenințată cu acte de violență și bătută, de mai multe ori, de către acesta pentru a practica/continua practicarea prostituției. - raportul de expertiză psihologică nr.xxxxxxxxx /2019, cu privire la evaluarea psihologică a persoanei vătămate minora M.C.z.N., întocmit în cauză de către expert psiholog C.M.O., care ajută la înțelegerea relației dintre minoră și inc. L.N.I., a stării de vulnerabilitate în care se găsea aceasta, a modalității de recrutare, a situației de exploatare sexuală, a consecințelor acestor fapte asupra minorei. Astfel în concluziile acestuia se reține că: "...cea mai violentă formă de abuz sexual asupra copilului este exploatarea sexuală...în cazul de față acest abuz a fost exercitat de către inculpat asupra minorei M.C. Consecințele privitoare la dezvoltarea minorei, situația de abuz implicând patru situații traumatogene, care desfășoară fiecare propria sa acțiune patogenă. Consecințele psihice ale acestei dinamici se referă la hiperaccentuarea domeniului sexual, confuzie legată de propria identitate corespunzătoare vârstei, ca și normele sexuale amestecate sau confuzie între sexualitate, dragoste și grija, deja prezente în cazul minorei. Ca și simptome pot apărea comportamentul sexual compulsiv, promiscuitatea, prostituția, tulburări sexuale, sexualizarea relațiilor. De asemenea sunt prezente sentimente de culpabilitate, sentimentul demnității diminuat, sentimente de înstrăinarea de oameni în general, depresia, dependența extremă, incapacitatea de a aprecia un posibil ajutor, neîncredere, mânie, ostilitate, vulnerabilitate crescută pentru experiențe abuzive ulterioare și, nu în ultimul rând depresia, anxietatea generalizată, comportamentul marcat de opoziție...".

- adresa nr.4263/10.04.2019, a Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Alba, referitoare la situația minorei M.C.z.N., cu documente atașate (prin adresa 5735/08.06.2018 s-a recomandat ca minora să beneficieze de consiliere psihopedagogică în vederea prevenirii abandonului școlar, - nu s-a acordat consiliere);

- adresa nr.1910/09.04.2019, a Inspectoratului Școlar Județean Alba,, din care rezultă că minora M.C.z.N., are o educație foarte precară (5 clase absolvite cu mare greutate), aceasta frecventând și absolvind ciclul primar (4 clase), în perioada 2011-2015. Ulterior în perioada 2015-2016 a urmat cursurile clasei a 5, fiind declarată repetentă, ulterior pe parcursul anului școlar 2016-2017, datorită absențelor a fost declarată amânată la sfârșitul anului școlar, fiind declarată promovată în sesiunea din

Proiect derulat de:

toamnă, cu media 5,17. În anul școlar 2017-2018 minora a fost înscrisă în clasa a 6, dar datorită absențelor a fost declarată cu situația școlară neîncheiată, fiind în prag de abandon școlar. Ulterior în luna august 2018, tatăl minorei a retras-o pe acesta de la școală;

- adresa nr. 1521/09.04.2019, a Spitalului orășenesc Cugir, având anexate mai multe acte medicale ale minorei M.C., din care rezultă că minora a fost examinată în cadrul spitalului la data de 27.02.2019, fiind controlată la Pediatrie, diagnosticată cu "Pneumonie interstitială Rinofaringită acută", precum și la data de 31.03.2019, fiind examinată la Obstetrică Ginecologie, fiind diagnosticată cu "Metropatie hemoragică" (episoade neregulate de hemoragii uterine, datorate unei activități estrogenice excesive – conform dicționar medical – www.pcfarm.ro);

Deliberând cu privire la apelurile formulate, Curtea constată că apelul formulat de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial Alba Iulia este fondat și urmează a-l admite, iar apelul formulat de inculpatul L.N.I. este nefondat și urmează a-l respinge, pentru următoarele considerente:

Curtea, făcând propria evaluare, constată că din probele administrate în cursul urmăririi penale , precum și din probele administrate în cursul judecății în primă instanță, rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, în esență, că în toamna anului 2018 (după data de 17.09.2018) inculpatul L.N.I.z.B. a recrutat-o prin metoda "lover-boy" pe minora M.C.z.N., născută la data de 8.04.2005, profitând de starea vădită de vulnerabilitate a minorei, fără discernământ, fugită de acasă, fără venituri, a adăpostit-o începând să locuiască cu ea din octombrie 2018, în mai multe imobile din Cugir, unele închiriate de el în scopul exploatarii sexuale a acesteia prin obligarea la practicarea prostituției, minora fiind bătută/amenințată pentru a practica/continua practicarea prostituției, minora practicând prostituția în perioada octombrie 2018 – aprilie 2019. La săvârșirea acestor fapte inculpatul L.N.I. a fost ajutat de fratele său, inculpatul L.I.S.z.N. (fratele inculpatului L.N.I.) care cunoștea persoana vătămată minoră este exploatață sexual de către inculpatul L.N.I. (că cei doi locuiesc împreună, că acesta o bate, că minora se prostituează în folosul fratelui său), l-a ajutat pe acesta, în activitățile de exploatare a minorei, transportându-i cu autoturismul personal marca F _____ cu nr. _____, pe cei doi, de mai multe ori, în diferite locații pentru ca minora să practice prostituția la stradă (la datele de 22 și 29.03.2019, fiind supravegheat operativ în timp ce realiza aceste activități), ajutând și la supravegherea minorei „la stradă”, înlesnind comunicațiile dintre cei doi, comunicații în legătură cu activitatea de exploatare sexuală.

Fără a mai relua ampla și judicioasa analiză a materialului probator administrat în cursul urmăririi penale și al judecății făcută de prima instanță, pe care și-a însușește în totalitate, Curtea arată că starea de fapt reținută este doar edită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Curtea reține că inculpatul L.N.I. a recunoscut că știa vârsta persoanei vătămate și că aceasta a practicat prostituția cât timp a avut o relație cu ea, dar fără a o constrângă în vreun fel și precizând că violențele pe care le-a exercitat aveau la bază alte motive, respectiv comportamentul necorespunzător al minorei, inculpatul precizând că minora a practicat și anterior prostituția. Martorii audiați au confirmat practicarea prostituției de către persoana vătămată în timp ce aceasta era împreună cu inculpatul.

Curtea reține că persoana vătămată a recunoscut că a practicat prostituția anterior, încă de la vârsta de 12 ani (fila 63 vol.1 dosar de urmărire penală), dar această împrejurare nu este de natură a exclude posibilitatea săvârșirii infracțiunii de trafic de minori, reglementarea legală neconținând nicio dispoziție în acest sens.

Proiect derulat de:

[...] Curtea mai reține că minora, în vîrstă de doar 13 ani, era fugită de acasă, în abandon școlar, fără niciun fel de venit, astfel că simularea sentimentelor de iubire de către inculpatul care știa că ea practica prostituția, a avut un puternic efect asupra acesteia, împrejurare care rezultă cu prisosință din raportul de expertiză psihologică efectuat în cursul urmăririi penale, în care se arată că, în contextul menționat, „strategia utilizată de acesta pentru a accesa minora se bazează pe nevoile emoționale nesatisfăcute ale minorei și pe nevoile primare are trebuie satisfăcute imediat. A folosit în pregătirea abuzului o strategie similară cu cea a curtatului, astfel spus o strategie de atragere și ademenire a copilei”. Odată câștigată încrederea persoanei vătămate și speculând sentimentele de afecțiune pe care aceasta le avea față de el, inculpatul i-a cerut acesteia să practice prostituția, după care a devenit violent în scopul de a o constrângе să practice prostituția atât pe stradă, cât și în diferite imobile. Inculpatul a locuit cu persoana vătămată timp de aproximativ 6 luni, în diverse locații în Cugir, închiriate de el sau puse la dispoziție de rude ale acestuia, existând însă o perioadă când persoana vătămată a fost luată acasă de părinții săi, care au și anunțat poliția cu privire la faptul că inculpatul o obliga să practice prostituția.

Actele de violență la care a fost supusă minora în scopul obligării la practicarea prostituției rezultă din declarațiile acesteia, ale mamei persoanei vătămate, M.C., ale surorii persoanei vătămate, |M.A.M., ale mătușii persoanei vătămate, L.A. Si inculpatul L.I.S. a confirmat actele de violență exercitate de inculpatul L.N.I. asupra persoanei vătămate, acesta recunoscând totodată că l-a ajutat pe inculpatul L.N.I. să comită infracțiunea de trafic de minori împotriva persoanei vătămate, transportând-o pe acesta în diferite locuri pentru a practica prostituția (în localitățile Șibot, Gebagiu, S _____ și Orăștie) și uzând în cursul judecății de procedura abreviată a recunoașterii învinuirii.

Relevantă este și con vorbirea din 21.03.2019 în cursul căreia inculpatul amenință persoana vătămată că dacă nu continuă practicarea prostituției o va da afară din casă: „No bine, las că, las că dacă nu mai meri nicăria și io îți dau drumul din casă, tu!”.

Exploatarea persoanei vătămate prin obligarea la practicarea prostituției (prin violență și amenințare) rezultă și din faptul că singurele venituri ale inculpatului proveneau din această activitate a minorei. Inculpatul cheltuia banii la jocuri de noroc și pe țigări, aşa cum au declarat martorii și persoana vătămată și cum rezultă din procesele-verbale de supra veghere. Îi reproşa acesteia cheltui rea banilor pentru ca să își cumpere mâncare, o sună în mod repetat, atunci când nu era în apropiere, pentru a se interesa de încasările făcute de aceasta de pe urma practicării prostituției, îi luă banii încasăți, aspecte care rezultă din procesele-verbale de transcriere a interceptărilor con vorbirilor telefonice (menționate mai sus). Au existat situații când inculpatul a încasat el însuși banii pentru actele sexuale întreținute de persoana vătămată (așa cum reiese din declarațiile martorilor L.M.N. și T.A.M.).

Deși în prima declarația, dată imediat după luarea persoanei vătămate de către organele de poliție din locuința inculpatului, aceasta susținut că inculpatul a bătut-o pentru alte motive care nu aveau legătură cu practicarea prostituției, că nu a trimis-o niciodată să practice prostituția, dar totodată că ea se prostitua pentru că el nu mai lucra și nu m ai aveau nimic în casă, în declarația ulterioară, care se coroborează cu toate probele administrative (exceptând declarațiile inculpatului L.N.I.), aceasta a relatat pe larg modul în care inculpatul a determinat-o să aibă o relație cu el, afirmând că o iubește, cerându-i apoi să practice prostituția și cum, deși inculpatul nu a forțat-o niciodată și nu a obligat-o, a practicat prostituția pentru că îi era „frică, foarte frică”, dar că practica „și din dragoste”, deoarece îi era frică „că vine acasă și nu are bani de țigări, de ruletă”. În această declarație persoana vătămată a mai relatat că inculpatul știa că ei îi este frică de „casa de copii” și de poliție, că a amenințat-o cu brișcă pentru că nu a vrut să îi aducă bani

Proiect derulat de:

pentru a juca jocuri de noroc la cazino, că a băut-o din același motiv. A mai arătat că, deși inițial s-a simțit obligată să practice prostituția pentru că inculpatul i-a spus că dacă îl iubește, face ce zice el, apoi acesta a băut-o și amenințat-o în acest scop, agresând-o când nu încasa bani suficienți și purtându-se frumos cu ea când reușea să vină acasă cu bani mulți (200-300 de lei).

Curtea mai reține că raportul de expertiză psihologică a concluzionat că persoana vătămată prezintă semne ale exploatarii sexuale, „iar consecințele psihice ale acestei dinamici se referă la hiperaccentuarea domeniului sexual, confuzie legată de propria identitate corespunzătoare vîrstei, ca și normele sexuale amestecate sau confuzie între sexualitate, dragoste și grija, deja prezente în cazul minorei”. În acest raport se mai arată următoarele: „Ca și simptome pot apărea comportamentul sexual compulsiv, promiscuitatea, prostituția, tulburări sexuale, sexualizarea relațiilor. De asemenea sunt prezente sentimente de culpabilitate, sentimentul demnității diminuat, sentimente de înstrăinarea de oameni în general, depresia, dependența extremă, incapacitatea de a aprecia un posibil ajutor, neîncredere, mânie, ostilitate, vulnerabilitate crescută pentru experiențe abuzive ulterioare și, nu în ultimul rând depresia, anxietatea generalizată, comportamentul marcat de opoziție...”.

Toate acestea vin să infirme susținerile inculpatului L.N.I. din cursul urmăririi penale, din fața primei instanțe și din cuprinsul motivelor de apel în sensul că persoana vătămată a practicat prostituția de bunăvoie.

Curtea mai arată că în luna februarie 2019 minora a fost diagnosticată la secția de Pediatrie a Spitalului orășenesc Cugir cu pneumonie intersticială și rinofaringită acută, iar în luna martie 2019 a fost examinată la Obstetrică Ginecologie, fiind diagnosticată cu metropatie hemoragică, persoana vătămată declarând că tatăl său i-a cumpărat medicamentele necesare.

Curtea arată că s-a dovedit, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că persoana vătămată practica prostituția încă înainte să îl cunoască pe inculpatul L.N.I., de la vîrstă de 12 ani, aşa cum ea însăși a relatat, cu amănunte, în declarația de la fila 63 vol.1 dosar de urmărire penală. Inculpatul L.N.I. a declarat în mod constant că știa că aceasta practicase anterior prostituția în folosul altei persoane. Această ultimă împrejurare este, aşa cum s-a arătat, fără relevanță în ce privește existența infracțiunii de trafic de minori pentru care în mod legal a dispus prima instanță condamnarea inculpatului.

Curtea reține probele au dovedit în mod incontestabil faptul că inculpatul, știind că persoana vătămată minoră, în vîrstă de doar 13 ani, practicase anterior prostituția, era fugită de acasă, abandonase școala și nu avea venituri, sub pretextul începerii unei relații de iubire, i-a propus să se mute cu el, s-a purtat frumos cu ea o vreme și i-a cumpărat obiecte de îmbrăcăminte și încălțăminte (aproximativ două săptămâni), după care a renunțat la locul de muncă și i-a cerut acesteia să practice prostituția „dacă îl iubește”, a transportat-o în locurile unde aceasta urma să practice prostituția, îi lua banii câștigați și îi cheltuia, obligând-o apoi prin violențe și amenințări să practice prostituția și luându-i banii pe care aceasta îi obținea astfel, fapte ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori prevăzută de art.211 alin.1, 2 lit.a C.pen. rap.la art. 210 alin.1 lit.a, b C.pen.

Proiect derulat de:

Nesustinerea in instanta a declarației părții civile că singura probă în susținerea acuzației de viol (NU TRAFIC) al unei minore; cale de atac exercitata de procuror; coroborarea probelor

Curtea de Apel BRASOV, SECTIA PENALĂ, DECIZIA PENALĂ NR. 409 /AP Ședința publică din 10 mai 2019

Prin sentința penală nr. 2/S/17.01.2019 a Tribunalului pentru Minori și Familie Brasov, în baza art. 396, alin 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. c Cod procedură penală a fost achitat inculpatul P.V. pentru săvârșirea infracțiunii de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 și alin. 3 lit. a), b) și c) Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal (persoană vătămată P.A..V.)

În baza art. 211 alin. (1) și (2) lit. a) și d) raportat la art. 210 alin 1 lit. a Cod procedură penală, cu aplicarea art. 35 alin. (1) Cod penal a fost condamnat inculpatul P.V. la pedeapsa închisorii de 8 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b, e, f, n și o Cod penal, respectiv dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, drepturile părintești, dreptul de a fi tutore sau curator, dreptul de a comunica cu victimele P.A.V., CNP xxxxxxxxxxxxxxxx și C.P.M., CNP xxxxxxxxxxxxxxxx sau cu membrii de familie ai acestora, precum și dreptul de a se apropia de locuința acestora pe o perioadă de pe o perioadă de 4 ani pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori.

Prin sentința penală nr. 1563/12.09.2018 Judecătoria Brasov a schimbat încadrarea juridică a infracțiunii de proxenetism în trafic de minori și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului pentru Minori și Familie Brasov.

În drept, a considerat instanța de fond că fapta inculpatului P.V., care în perioada 2015-2016, le-a exploatat prin constrângere exercitată cu violențe fizice și psihice pe părțile civile C.P. și P.A. să întrețină relații sexuale cu cetățeanul italian Massimo Bernardini și martorul C.V., după ce în prealabil a recrutat-o, a transportat-o și a adăpostit-o pe partea civilă C.P., la locuința sa, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori săvârșită în condițiile art. 211, alin 1 și 2, lit. a și d raportat la art. 210, alin 1 lit. a, cu aplicarea art. 35, alin 1 Cod penal.

Forma continuată a infracțiunii fost reținută fără a se indica numărul actelor materiale, reținându-se că au fost mai multe situații în care cele 2 părți vătămate au întreținut relații sexuale.

La individualizarea și stabilirea quantumului pedepsei, instanța de fond a reținut prevederile art. 74 Cod penal.

Cu referire la infracțiunea de viol, faptă prevăzută de art. 218, alin 1 și 3, lit a,b și c cu aplicarea art 35, alin 1 Cod penal, faptă săvârșită de inculpat asupra părții civile P.A.V., instanța de fond a reținut că singura probă în cauză cu referire la acest aspect este declarația părții civile, care a arătat în faza de urmărire penală și în fața judecătorului de la Judecătoria Brasov, înainte de declinarea cauzei la tribunalul specializat că inculpatul a întreținut raporturi sexuale cu ea în împrejurări diferite, de mai multe ori, prin constrângere.

Instanța a reținut că în fața instanței ulterior investite în judecarea cauzei, respectiv Tribunalul pentru Minori și Familie Brasov, partea civilă P.A. nu a mai susținut această declarație și această acuzare, declarând că mama sa care a decedat între timp i-ar fi cerut „cu limbă de moarte,, să declare acest lucru, respectiv faptul că inculpatul a întreținut în mod repetat raporturi sexuale cu ea, tocmai pentru a-l face pe inculpat să sufere.

În aceste împrejurări, dat fiind faptul că, în fapt, declarația părții civile era singura probă în susținerea acestei acuzații, și în plus, la acest moment, partea civilă nu o mai susține, instanța de fond a

Proiect derulat de:

reținut că în cauză nu există probe care să susțină această acuzație, motiv pentru care, apreciind că dubiul îi profită inculpatului, urmează să dispună achitarea acestuia în baza art. 396 alin 5 Cod procedură penală raportat la art. 16 lit. c Cod procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii de viol prevăzută de art. 218, alin 1 și 3, lit. a,b și c cu aplicarea art. 35, alin 1 Cod penal.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel Ministerului Public și inculpatul.

În susținerea orală a căii de atac, Reprezentatul Ministerului Public a formulat critici sub aspectul netemeiniciei, respectiv a soluției de achitare dispusă în cauză față de inculpat relativ la infracțiunea de viol, sub aspectul quantumului cheltuielilor judiciare la care a fost obligat inculpatul și sub aspectul individualizării pedepsei aplicate relativ la infracțiunea de trafic de minori.

Cu privire la primul aspect, relativ la inacțiunea de viol, instanța de fond a reținut faptul că singura probă în cauză este declarația părintii vătămate minore P.A.V. care a fost dată în faza de urmărire penală, respectiv în cursul cercetării judecătorești în fața Judecătoriei Brasov, ocazie cu care aceasta a precizat faptul că inculpatul a întreținut raporturi sexuale cu ea în diferite împrejurări, de mai multe ori, prin constrângere și a detaliat faptele astfel cum au fost comise și reținute în actul de sesizare, însă instanța a apreciat că aceasta este singura probă în cauză și din acest motiv a constat că nu se poate pronunța o soluție de condamnare.

Raportat la probatoriu existent la dosarul cauzei, toate mijloacele probatorii administrate, din punctul său de vedere consideră că săvârșirea acestei infracțiuni este dovedită, motiv pentru care solicită a se dispune o soluție de condamnare. În acest sens are în vedere următoarele probe: procesul-verbal de constatare a plângerii orale din 16.06.2016 ocazie cu care persoana vătămată îndoșită de alte persoane s-a deplasat la postul de poliție din _____ reclamat abuzurile sexuale care au fost săvârșite asupra sa de către tatăl său și faptul că acesta a dat-o unor străini.

A se avea în vedere declarația persoanei vătămate, astfel cum a arătat în faza de urmărire penală și în fața Judecătoriei Brasov inițial prin rechizitoriu s-a dispus trimiterea cauzei în fața acestei instanței, ulterior s-a schimbat încadrarea juridică, persoana vătămată și-a menținut declarația și a precizat în ce constă actele sexuale care au fost săvârșite de tatăl său asupra sa. Într-adevăr persoana vătămată a intervenit asupra declarației în fața instanței specializate, însă această declarație se coroborează și cu următoarele probe, respectiv declarația părintii civile C.P.M. dată în 28.06.2016 u.p., 28.08.2016 la Judecătoria Brasov și inclusiv la Tribunalul pentru Minori și Familie Brasov. Din declarația acestei părinți vătămate rezultă faptul că persoana vătămată P.V. i-a povestit că tatăl său a abuzat-o sexual într-o parcare din Ticus în timp ce se întorcea din Ticusul Nou spre Dăișoara și că îi era teamă ca aceste fapte să nu se mai repete.

De asemenea, la dosar mai există declarația martorei B.C., martoră care a stat în cadrul poliției cu ocazia denunțului dat și care a fost audiată în cadrul urmăririi penale și de asemenea audiată în fața Curții de Apel Brasov, martoră care cunoaște abuzurile la care persoana vătămată a fost supusă și a declarat chiar în fața instanței de apel că inculpatul și-a bătut joc de ea, în sensul că s-a culcat cu ea și a fost dată unor bărbăți.

Totodată, la dosarul cauzei există declarația martorei B.M.L., față de care în cursul cercetării judecătorești s-a făcut aplic. dispoz. art.381 alin.7 Cod procedură penală care a arătat faptul că persoana vătămată P. a plecat de acasă, a fugit tocmai datorită faptului că tatăl ei a abuzat-o sexual și a dat-o pe bani unor persoane.

Proiect derulat de:

Față de toate aceste probe și înținând cont și de faptul că în cauză s-a efectuat un raport de expertiză a persoanei vătămate de unde rezultă că profilul de personalitate corespunde unei persoane care a suferit mai multe traume emotionale, a crescut într-un mediu familial ostil, relația tată – fiică este una de autoritate-supunere, și în acest sens i s-a indus o stare de teamă, de furie, de instabilitate nervoasă.

De asemenea, se menționează faptul că persoana vătămată face afirmații credibile și este puțin probabil ca aceasta să poată să pună în sarcina altor persoane fapte imaginare. Raportat la aceste concluzii, apreciază că primele declarații ale persoanei vătămate sunt cele reale și de asemenea, atât în cadrul acestui raport, cât și în cadrul celorlalte probe rezultă că asupra persoanei vătămate s-au făcut anumite presiuni pentru a renunța la afirmațiile și acuzațiile pe care le-ar fi adus inițial tatălui și acestea ar fi motivul pentru care persoana vătămată a revenit radical la cele inițial sesizate și care au constituit debutul urmăririi penale în prezenta cauză.

Cu privire la netemeinicia pedepsei aplicate pentru infracțiunea de trafic de minori, instanța de fond a aplicat o pedeapsă într-un quantum de 8 ani cu pedeapsa complementară, pedeapsa accesorie, având în vedere limitele de pedeapsă stabilite pentru această infracțiune care sunt cuprinse între 5 și 12 ani și interzicerea unor drepturi, raportat la împrejurările concrete în care a fost săvârșită această infracțiune, respectiv acte repetitive de constrângere și recrutarea celor două persoane, respectiv fiica inculpatului și C., care au fost obligate în repetitive rânduri, prin constrângere atât psihică cât și psihică să întrețină raporturi sexuale cu cei doi bărbați; împrejurările în care aceste persoane vătămate au fost supuse, la domiciliul cetățeanului italian, în hotel în B., inculpatul așteptându-le în parcare și în urma căror a obținut sume de bani, consideră că sunt de o gravitate deosebită și pentru ca pedeapsa să își atingă scopul, apreciază că se impune aplicarea unei pedepse orientate spre maximul special.[...]

Apelantul inculpat P.V., prin apărător din oficiu [...] consideră că, cel puțin cu privire la săvârșirea infracțiunii de trafic de persoane nu există fapta pentru că inculpatul nu a realizat constrângerea cu legătură de cauzalitate între actele sexuale care s-ar fi petrecut între persoana vătămată și cetățeanul italian, cât și cealaltă persoană vătămată cu martorul C., de constrângerea fizică și eventual remiterea unor sume de bani. Inculpatul a relatat faptul că era într-o relație de prietenie cu cetățeanul italian, care îi mai oferea din când în când sume de bani, dar nu consideră că există o legătură strânsă între raporturile sexuale și aceste sume de bani pe care le-a primit inculpatul.

Verificând sentința atacată pe baza lucrărilor și materialului de la dosarul cauzei, sub toate aspectele de fapt și de drept, cât și prin prisma motivelor de apel invocate, Curtea reține următoarele:

Instanța de fond în mod greșit a dispus achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de viol, considerând că singurul mijloc de probă este declarația persoanei vătămate P.A., retractată în fața instanței.

Astfel, Curtea reține în primul rând plângerea orală făcută de persoana vătămată la data de 13.06.2016, la postul de poliție Ungra, consemnată în scris de organul de cercetare al poliției judiciare M.C., în care minora a precizat că inculpatul, tatăl său, a abuzat-o sexual de 4 ori și a dat-o unor persoane cu care a întreținut relații sexuale contra unor sume de bani, precizând și că a întreținut relații sexuale contra cost cu cetățeanul italian B.M. în B., prima dată la domiciliul acestuia și apoi la un hotel în B. Contextul în care minora a făcut astfel de afirmații la sediul postului de poliție Ungra este unul relevant pentru a sublinia realitatea celor reclamate de minoră. Persoana vătămată nu s-a deplasat de bună voie la postul de poliție pentru a reclama abuzurile sexuale ale tatălui său și ale cetățeanului italian (dacă ar fi

Proiect derulat de:

dorit să se răzbune pe tatăl său pentru că nu o lăsa să se căsătorească, apărare susținută de inculpat, s-ar fi deplasat din proprie inițiativă la poliție și ar fi reclamat abuzurile), ci a fost adusă de polițist la secție, în urma unei sesizări făcute de inculpat, pe motiv că minora plecase de la domiciliu și locuia cu martorul B.G. în Ungaria.

Chiar și așa, minora nu a reclamat nimic la postul de poliție până când polițistul nu l-a sunat pe inculpat cerându-i să vină să o ia pentru a o duce acasă. Mai înainte de efectuarea acestui apel telefonic, polițistul a întrebat-o pe minoră de ce nu vrea să meargă acasă, persoana vătămată neindicând nici un motiv concret. Se observă deci că minora a avut mai multe ocazii pentru a-l reclama pe inculpat, dar nu a făcut-o, ceea ce exclude orice dorință de răzbunare a acesteia pe tatăl său.

În cele din urmă, observând că s-a luat legătura cu tatăl său pentru a veni la poliție, minora a afirmat că decât să se întoarcă acasă mai bine se omoară pentru că a fost violată de tatăl său și că tatăl său a dat-o la un străin.

Motivul pentru care minora a făcut aceste afirmații este cât se poate de clar pentru instanță, fiind acela al evitării luării de către tatăl său de la secție, pentru a nu mai fi abuzată sexual de acesta sau traficată.

De altfel, astfel cum rezultă din raportul de evaluare psihologică efectuat la judecata în primă instanță “căutarea unei relații cu un partener de sex opus, dorința de a se căsători, este un comportament pe care victimele abuzurilor sexuale îl adoptă tocmai pentru a se putea apăra de repetarea acestor agresiuni, fiind posibil ca persoana vătămată să fi găsit în fuga de acasă și în stabilirea unei relații cu un partener de sex opus un mecanism de apărare în fața exploatarii și violenței venite din partea tatălui”. Prin urmare, comportamentul persoanei vătămate de a fugi de acasă și de a căuta o relație cu un bărbat este un mecanism de apărare specific victimelor agresiunilor sexuale în familie, astfel că instanța va înălța apărarea inculpatului în sensul că minora avea obiceiuri sexuale libertine și a dorit să se răzbune pe acesta pentru că nu o lăsa să se mărite. Motivul pentru care minora a fugit de acasă pentru a se mărita cu B.G. a fost tocmai acela de a scăpa de abuzurile sexuale la care era supusă de către tatăl său.

Modalitatea în care s-au derulat evenimentele în data de 13.06.2016, la postul de poliție Ungaria, rezultă și din declarația martorei B.C., audiată atât la instanța de fond cât și în apel, aceasta menținându-și declarația în sensul că în prezența sa minora a adus acele acuzații tatălui său, respectiv că a violat-o și că „a dat-o la alții”.

Persoana vătămată a dat o declarație la urmărire penală, în iunie 2016, consemnată în prezența mamei sale și a avocatului din oficiu, în care a precizat că a fost agresată sexual de tatăl său de 4 ori, prima dată în parcare, aceasta fiind și virgină la acel moment. Se observă că mama minorei, prezentă la audieri, nu a luat nicio poziție în fața afirmațiilor fizice, astfel că nu se explică motivul invocat de minoră pentru a reveni în fața instanței de fond asupra celor declarate inițial (acela că mama sa i-a lăsat cu „limbă de moarte”, să-l acuze mincinos pe tatăl său de viol).

Ulterior, declarațiile persoanei vătămate au suferit modificări, ajungându-se la reclamarea unui singur episod în care a fost violată de tatăl său, cel în pentru când minora era virgină, (declarația dată la Judecătoria B.) și apoi la retractarea totală a acuzațiilor de viol (declarația din fața Tribunalului pentru Minori și Familie Brasov) minora precizând că mama sa, foarte supărată din cauza certurilor dese avute cu tatăl său, i-a lăsat cu „limbă de moarte”, să-l acuze mincinos pe tatăl său de viol.

Cu privire la justificarea oferită de minoră pentru a-și schimba declarația, Curtea observă că mama persoanei vătămate a decedat în 23 martie 2017, deci la un interval mai mare de timp după

Proiect derulat de:

denunțul din 13 iunie 2016, la data decesului dosarul exista și cercetările erau în desfășurare, iar, în ultima perioadă de timp, înainte de deces, relațiile dintre părinții minorei, astfel cum rezultă din interceptările convorbirilor telefonice aflate în volumul II de urmărire penală, erau bune, mama acesteia neavând nici un motiv pentru a-i cere minbrei să-și acuze pe nedrept tatăl.

Explicația modificării declarațiilor persoanei vătămate este oferită de raportul psihologic întocmit în cauză, raport în care s-a reținut că familia extinsă a dezaprobat abuzurile și formele de exploatare ale tatălui, dar etniei din care provine minoră și este specifică cutuma potrivit cu care comunitatea și familia din care fac parte minoră și tatăl său să încearcă să ascundă faptele reprobabile de expunerea lor în fața justiției și să î se atribuie familiei și comunității responsabilitatea rezolvării lor; în interviu a relatat minoră că sora ei vitregă și fratele său P.A. a exercitat presiuni pentru renunțarea la acuzații. Se mai arată în raport că membrii familiei extinse au încercat să o influeze pe minoră și probabil vor pune mereu presiune asupra acesteia.

Prin urmare, Curtea va înălța declarația minorei dată în fața tribunalului specializat, întrucât nu există nicio justificare pentru revenirea asupra declarațiilor, iar influența membrilor familiei asupra minorei, astfel cum a rezultat din raportul psihologic, a determinat, alături de abandonarea minorei de către B.G., o asemenea modificare a poziției procesuale. Vor fi reținute deci declarațiile date de minoră la urmărire penală și la Judecătoria B.

Cu privire la credibilitatea declarațiilor minorei, Curtea reține concluziile raportului psihologic efectuat în cauză, conform cărora persoana vătămată face în cea mai mare parte afirmații credibile, excepție făcând-o numai limita memorie umane. Este puțin probabil ca persoana vătămată să poată pune în sarcina unei alte persoane fapte imaginare, mereu se bazează pe senzorialitate și este orientată spre ceea ce este concret, palpabil, fiindu-i destul de greu să dezvolte fapte imaginare, fiind o persoană care cu greutate poate construi povestiri ireale, care să susțină producerea unor fapte imaginare.

Prin urmare, pe baza acestui raport întocmit de un specialist ce a analizat comportamentul minorei, Curtea concluzionează că declarațiile persoanei vătămate, privite individual, sunt deosebit de credibile, micile contradicții sau neconcordanțe fiind cauzate atât de limitele memoriei umane, cât și de experiența de viață scăzută a minorei.

Aceste declarații se coroborează cu declarația martorei B.C., astfel cum s-a arătat mai sus și cu raportul de expertiză psihologică întocmit în cauză.

Astfel, în urma examinării psihologice a minorei (interviu și teste) concluziile finale au fost în sensul că debutul vieții sexuale al persoanei evaluate a fost forțat de împrejurări și un motiv de exploatare și abuz. Expertul a precizat că din informațiile preliminare obținute despre caz, apoi din interviu și administrarea instrumentelor psihometrice a sesizat suspiciunea de abuz, inclusiv agresiune sexuală, iar în interviul clinic realizat cu persona vătămată au fost identificate mai multe evenimente cu potențial traumatizant, printre care un posibil viol al tatălui la vîrstă de aproximativ 12 ani și o posibilă forțare de a avea relații sexuale cu persoane străine la vîrstă de aproximativ 14 ani.

Astfel, declarația persoanei vătămate este susținută de concluziile științifice ale psihologului, ce a identificat, în urma analizei, un profil psihologic al unei victime a abuzului sexual din partea tatălui și al exploatarii sexuale. Această abuz și exploatare, identificate de psiholog, exclud deci orice consimțământ liber exprimat de persoana vătămată pentru a întreține relații sexuale cu tatăl său sau cu alte persoane.

Un alt mijloc de probă ce susține acuzația de viol este declarația părții civile C.P.M. din data de 28.06.2016, *dată în prezența tatălui ei la organele de poliție, cu referire la acuzația de viol a*

Proiect derulat de:

inculpatului asupra minorei P.A., din care rezultă că "în una din zilele lunii martie 2016 P.A.V. mi-a povestit că tatăl ei a abuzat-o sexual într-o parcare când se deplasau pe jos din com. Ticușul Nou spre satul lor, Dăioara, fiindu-i teamă să nu se mai repete acest lucru". După aproximativ o săptămână i-a spus mamei A. care i-a replicat că "nu îi reproșează nimic soțului ei întrucât îi este frică de el să nu o bată".

Partea civilă C. și-a menținut afirmațiile cu privire la acest aspect și în fața Judecătoriei B. la data de 28.08.2018 declarând că A. i-a povestit că "a avut un mare necaz cu tatăl ei, a fugărit-o prin parcare și pe ea a violat-o", dar și în fața tribunalului specializat, unde a declarat că pe timp de noapte, într-o parcare, inculpatul s-a culcat cu aceasta, ei îi era teamă să nu se mai repete, de aceea vroia să fugă de acasă, precum și pentru faptul că o obliga să întrețină raporturi sexuale cu italianul.

Raportul de expertiză psihologică efectuat părții civile C.P. relevă faptul că face afirmații credibile și nu pune în sarcina altei persoane fapte imaginare, prin urmare Curtea va considera că și declarațiile acesteia sunt deosebit de credibile, cu atât mai mult cu cât se coroborează cu declarațiile date de P.A. și cu concluziile raportului psihologic efectuat acestei minore.

Inculpatul s-a apărăt afirmând că nu a fost niciodată singur în parcare cu minora și că nu a agresat-o sexual pe fiica sa, afirmând că acuzațiile au la bază dorința de răzbunare a acesteia pentru motivul că inculpatul nu o lăsa să plece de acasă și să se mărite.

Cum s-a arătat mai sus, Curtea nu consideră că afirmațiile făcute inițial de minoră, la postul de poliție Ungra, au avut la bază o dorință de răzbunare, ci o dorință a persoanei vătămate de a scăpa de abuzurile la care era supusă la domiciliul său, de către inculpat.

Acesta, în declarația inițială dată la urmărire penală, inculpatul s-a apărăt în sensul că rudele sale au infleunțat-o pe minoră să-l acuze de săvârșirea infracțiunii de viol, aceseta fiind învinuoase că o fundație i-a construit casa inculpatului. După ce rudele au fost audiate, acesta este precizând că nu au nicio legătură cu acuzațiile aduse, inculpatul s-a apărăt în sensul că minora din proprie inițiativă a inventat aceste acuzații, din dorința de a fi lăsată să plece de acasă și să se căsătorească. Această apărare este contrazisă atât de către comportamentul minorei avut la postul de poliție Ungra, cât și de raportul psihologic ce prezintă o cu totul altă motivație a minorei pentru fuga de acasă, ilustând profilul psihologic al unei persoane abuzate sexual.

În al treilea rând, s-a invocat că mama minorei i-a lăsat "cu limbă de moarte" minorei obligația de a-l acuza pe nedrept pe tatăl său, pentru a se răzbuna astfel mama acesteia pentru viață grea avută alături de inculpat. Si această apărare urmează a fi înălțaturată pentru motivele mai sus arătate.

Prin urmare, în dovedirea acuzației de viol au fost administrate declarațiile persoanei vătămate P.A., ale persoanei vătămate C.P.M., declarațiile martorei B.C. și rapoartele psihologice întocmite pentru cele două persoane vătămate.

Curtea observă că specificul acestor infracțiuni de natură sexuală ce au ca subiect pasiv un minor este faptul că, de obicei, nu există martori oculari, întrucât autorul își ia toate măsurile de prevedere pentru a nu fi văzut de nimeni. În al doilea rând, autorii nu recunosc săvârșirea faptelor, din motive lesne de înțeles legate de gravitatea pedepselor pe care le riscă și tratamentul de care beneficiază în penitenciar din partea colegilor de detenție, bazându-și apărarea pe o eventuală lipsă de credibilitate a declarațiilor minorilor abuzați.

În spățiu, se observă că inculpatul, persoană matură cu experiență de viață, inclusiv cu mai multe condamnări penale executate în penitenciar, își alege ca și victimă propria fiică, minoră de 12 ani, cu un

Proiect derulat de:

intelect redus și o experiență de viață inexistentă, care se afla sub autoritatea totală a inculpatului (astfel cum rezultă din raportul psihologic).

Faptele au fost săvârșite noaptea și într-un loc retras, în spătă în parcare, astfel încât să nu fie persoane prin zonă.

Astfel, cum în spătă, din pricina autorității cu care tatăl își conducea familia, a fost practic imposibil de reclamat organelor de poliție abuzul tatălui, din moment ce mamei minorei îi era teamă în permanență de inculpat, din cauza agresiunilor (declarația minorei P., a persoanei vătămate C., dar și raportul psihologic dovedesc comportamentul agresiv avut de inculpat asupra soției sale, până în momentul îmbolnăvirii acesteia de cancer), și probabil că niciodată nu s-ar fi aflat de aceste fapte dacă persoana vătămată nu ar fi ajuns într-un moment de disperare și nu ar fi făcut acele afirmații la postul de poliție Ungra în iunie 2016. Aceasta a fost și motivul pentru care raportul de expertiză medico legală nu a evidențiat urme ale infracțiunii de viol pe corpul minorei.

Prin urmare, probatoriu în astfel de cazuri este greu de administrat și nu vor exista foarte multe probe directe care să-l incrimineze pe inculpat. Trebuie analizate toate mijloacele de probă administrative, apărările inculpatului, rațiunile interioare ale persoanelor ce au stat la baza schimbării declarațiilor. O mare importanță o au actele științifice, în spătă rapoartele de expertiză psihologică ce au identificat profilul unei persoane abuzate sexual, aceste rapoarte fiind întocmite de specialiști independenți de anchetă, ce au la bază o analiză a comportamentului persoanelor vătămate pe baza observației și a efectuării de teste specifice.

Concluzionând cu privire la fapta de viol, Curtea consideră că mijloacele de probă analizate mai sus dovedesc dincolo de orice îndoială că inculpatul, la sfârșitul anului 2015, începutul anului 2016, prin constrângere, a întreținut un act sexual normal cu fica sa, persoana vătămată P.A., într-o parcare dintre localitățile Ticusu Nou și Dăișoara, minora fiind virgină la acea dată. Apărările inculpatului și justificarea oferită de minoră pentru retractarea declarației de la tribunalul specializat vor fi înălțurate pentru motivele deja arătate mai sus.

Nerelevanta confruntării inculpatului cu partile vatamate

Curtea de Apel București Secția a A II-a Penală, decizia penală nr. 259 / A, Ședința publică din 22 februarie 2018

Apărătorul ales al apelantei-inculpate solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, efectuarea unei confruntări a inculpatei cu părțile vătămate, având în vedere declarațiile date în cauză, audierea părților vătămate - nemijlocit în fața instanței și, de asemenea, emiterea unei adrese către D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Teleorman pentru a comunica care este stadiul dosarului disjuns din prezenta cauză.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, solicită respingerea probelor solicitate, apreciind că nu s-a relevat necesitatea administrației acestor probe. În ceea ce privește audierea sau confruntarea cu persoanele vătămate, apreciază că aceasta nu este necesară și nici nu ar putea fi făcută, în condițiile în care persoanele vătămate au dat declarații în cauză, urmând ca acestea să aprecieze dacă doresc sau nu să facă declarații, nefiind obligate în acest sens. [...] În ceea ce privește audierea martorilor, în condițiile în care nu s-a învederat o necesitate concretă privind audierea acestora, solicită respingerea acestei probe, având în vedere și faptul că nu se indică în mod concret teza probatorie vizată. Cu privire la adresa solicitată a fi emisă către D.I.I.C.O.T., apreciază că aceasta nu este utilă, nefiind pronunțată de către hotărâre.

Proiect derulat de:

Apărătorul intimatei-părți civile A.L., având cuvântul, solicită respingerea acestor probe, întrucât aceasta a fost audiată în cauză de 3 ori, iar inculpata nu a dat nicio declarație în cauză. **Curtea**, deliberând, cu privire la solicitarea de efectuare a unei confruntări între inculpată și părțile civile, raportat la exigențele art. 131 C.pr.pen., respinge această solicitare, în raport de art. 100 alin. 4 lit. a C.pr.pen., întrucât, aşa cum vizează textul legal, confruntarea se impune când se constată că există contraziceri între declarațiile persoanelor audiate în aceiași cauză. Având în vedere pozițiile procesuale în care se află persoanele între care se solicită confruntarea atât în prezentul dosar, cât și atitudinile procesuale pe care au ales să le adopte, Curtea constată că o asemenea probă este nerelevantă, în raport, pe de o parte, de poziția pe care a înțeles să o adopte inculpata, de necunoaștere a faptelor, dar și de împrejurarea că, de asemenea, aceasta s-a prevalat de dreptul la tăcere. În ceea ce privește audierea părților civile, Curtea respinge această solicitare, în raport de dispozițiile art. 100 alin. 4 lit. b C.pr.pen., întrucât pentru dovedirea elementului de fapt ce constituie obiectul probei au fost administrate suficiente mijloace de probă, având în vedere declarațiile anterioare ale părților civile.

Admitere apel: Judecata va fi reluată de la primul act procesual respectiv cu audierea nemijlocită a inculpatului și a părților vătămate și continuând cu administrarea întregii probațiuni testimoniale sau științifice necesare justei soluționări a dosarului. Prin modalitatea de a realiza cercetarea judecătoarească, instanța de fond nu i-a oferit inculpatului M.R.T. ocazia potrivită și suficientă pentru a-și valorifica în mod util dreptul lui de apărare.

Curtea de Apel CLUJ, Secția Penală și de Minoră, decizia penală nr. 938/A/2017, Ședință nepublică din data de 14 iunie 2017

[...] a declarat apel inculpatul M.R.T. solicitând admiterea acestuia, desființarea sentinței instanței de fond și trimiterea cauzei spre rejudicare aceleiași instanțe, întrucât magistratul a reținut eronat aplicarea art. 396 alin. 10 CPP, el învederând că nu a recunoscut total și necondiționat învinuirile din rechizitoriu, dovada fiind chiar declarația sa din fața Tribunalului C. din 14.09.2016, unde a arătat textual că „în esență recunosc comiterea faptelor descrise în rechizitoriu și aşa cum va preciza avocatul pe care îl am, cer să nu fie reținută infracțiunea de trafic de minori față de 13 părți vătămate, ci o altă infracțiune, aşa cum va preciza avocatul meu. Infracțiunile de corupere sexuală și pornografia infantilă, le recunosc.”. De asemenea, avocatul inculpatului, D.G., prin notele scrise depuse la dosar la 13.10.2016, a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de minori prev. de art. 211 alin. 1 și 2 CP rap. la art. 210 alin. 1 lit. b CP în infracțiunea de racolarea minorilor în scopuri sexuale, prev. de art. 222 CP, ceea ce nicidecum nu echivalează cu recunoașterea totală și necondiționată a stării de fapt expuse de procuror.

Curtea examinând apelul promovat, prin prisma motivelor invocate, constată că acesta este fondat pentru următoarele argumente:

Procedura de judecată prevăzută de art. 396 alin. 10 raportat la art. 374 și 375 Cod procedură penală presupune, printre alte condiții, ca inculpatul să recunoască în totalitate faptele reținute în sarcina sa, în acul de sesizare al instanței.

Recunoașterea faptelor trebuie să fie totală și necondiționată sub toate aspectele de fapt, aşa cum se arată și prin decizia penală nr. 3136 din 20 septembrie 2011 a ÎCCJ. [...]

Curtea reține că Tribunalul C. la 14.09.2016, l-a ascultat pe apelant care a arătat textual că „în esență recunosc comiterea faptelor descrise în rechizitoriu și aşa cum va preciza avocatul pe care îl am,

Proiect derulat de:

cer să nu fie reținută infracțiunea de trafic de minori față de 13 părți vătămate, ci o altă infracțiune, aşa cum va preciza avocatul meu. Infracțiunile de corupere sexuală și pornografia infantilă, le recunosc.”. De asemenea, avocatul inculpatului, D.G., prin notele scrise depuse la dosar la 13.10.2016, a solicitat schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de trafic de minori prev. de art. 211 alin. 1 și 2 CP rap. la art. 210 alin. 1 lit. b CP în infracțiunea de racolarea minorilor în scopuri sexuale, prev. de art. 222 CP, ceea ce nicidecum nu echivalează cu recunoașterea totală și necondiționată a stării de fapt expuse de procuror.

În fața Curții, în declarația din 14 iunie 2017, apelantul a învederat că nu recunoaște infracțiunile de trafic de minori, aşa cum a arătat și în fața Tribunalului și își menține poziția de la prima instanță, prin care a solicitat schimbarea încadrării juridice în fapta vizată de art. 222 CP racolarea minorilor în scopuri sexuale. [...] Este adevărat că ar fi existat posibilitatea ca Tribunalul C. să dorească soluționarea cu celeritate a cauzei, în condițiile în care procesul era pe rol din luna martie 2016, însă celeritatea nu poate afecta unul din drepturile importante ale persoanei, respectiv dreptul la apărare .
Prin modalitatea de a realiza cercetarea judecătorească, instanța de fond nu i-a oferit inculpatului M.R.T. ocazia potrivită și suficientă pentru a-și valorifica în mod util dreptul lui de apărare (Vaturi împotriva Franței- Hotărârea din 13 aprilie 2006, Desterhem împotriva Franței- Hotărârea din 18 mai 2004 și Kostovski împotriva Olandei- Hotărârea din 20 noiembrie 1989 și l-a restrâns într-un mod incompatibil cu garanțiile oferite de art. 6 din CEDO dreptul la apărare al acestuia (A.M. împotriva Italiei-Hotărârea din 1997 și Saidi împotriva Franței- Hotărârea din 20 septembrie 1993) și nu a asigurat echilibrul și egalitatea de arme care trebuie să primeze pe tot parcursul procesului penal între acuzare și apărare.

Noțiunea de proces echitabil cere ca instanța internă de judecată să examineze problemele esențiale ale cauzei și să nu se mulțumească să confirme pur și simplu rechizitoriul, trebuind să-și motiveze hotărârea (Cauza Helle împotriva Finlandei, Hotărârea din 19 decembrie 1997, Cauza B. împotriva României- Hotărârea din 15 decembrie 2007).

Cu ocazia noii judecăți în fond, se va lua act de poziția inculpatului M.R.T. asistat de apărătorul din oficiu sau ales, vor fi audiate nemijlocit toate părțile vătămate și întrebate dacă se constituie părți civile cercetarea judecătoarească se va efectua cu respectarea celor 4 principii fundamentale, obligatorii în faza de judecată, vor fi administrate orice alte probe care apar necesare, testimoniale sau științifice, tribunalul trebuind să ajungă, motivat, la o soluție temeinică și legală, ca unic rezultat care exprimă cert adevărul, impus de probele obținute și administrate conform legii, atât sub aspectul laturii penale cât și al celei civile.

Judecata va fi reluată de la primul act procesual respectiv cu audierea nemijlocită a inculpatului și a părților vătămate și continuând cu administrarea întregii probațiuni testimoniale sau științifice necesare iusteii soluționări a dosarului.

MODIFICARE DECLARAȚII

Unele persoane vătămate și unii martori au venit cu relatari privind împrejurările stării de fapt în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală; opinia Curtii: Poziția oscilantă a ultimelor două persoane vătămate, în aprecierea instanței, este determinată de vulnerabilitatea

Proiect derulat de:

acestora, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate.....	55
Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, instanța de apel, decizia penală nr. 1494, Ședință publică de la 04 octombrie 2017.....	55
Neluarea în considerare a schimbarii declaratiilor necoroborate cu materialul probator al cauzei	57
Curtea de Apel Galati, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 1250/A, Ședință publică din data de 10.12.2018.....	57
Audiere minoră ca persoana vatamata; declaratii false; favorizarea infractorului	57
Tribunalul Bacău Secția Penală, Sentința Penală nr. 350/D/2020, Ședință publică de la 18 Decembrie 2020.....	57

Unele persoane vătămate și unii martori au venit cu relatari privind împrejurările stării de fapt în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală; opinia Curtii: Poziția oscilantă a ultimelor două persoane vătămate, în aprecierea instanței, este determinată de vulnerabilitatea acestora, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate

Curtea de Apel Craiova, Secția penală și pentru cauze cu minori, instanța de apel, decizia penală nr. 1494, Ședință publică de la 04 octombrie 2017

Cu ocazia audierii sale, din 21.05.2014, persoana vătămată P.E.M., a declarat faptul că în cursul anului 2002, în timp ce se afla în clasa a X-a la Colegiul S.V. din C., s-a împrietenit cu un bărbat de etnie romă pe nume M.G. Aceasta i-a propus să aibă o relație împreună și să se mute în Italia, fără a-i spune acesteia că la acel moment era deja căsătorit. Deși era minoră, persoana vătămată fiind îndrăgostită de el și fără a avea acceptul părinților, a fost de acord să-l însوțească pe M.G. în Italia.

La scurt timp cei doi au plecat către Italia, cu un autoturism de culoare galbenă marca Nissan, însă au fost opriți în apropierea localității Lugoj de către organele de poliție pentru un control de rutină. Întrucât părinții minorei P.E.M. reclamaseră la poliție dispariția acesteia, minoră a fost condusă la sediul poliției și ulterior luată acasă de tatăl acesteia pe nume P.M.

În toamna anului 2002, minoră fiind, P.E.M., a plecat din nou cu M.G. către Italia, cu autoturismul acestuia. De această dată au reușit să iasă din țară fără a avea o procură notarială.

În Italia, au ajuns în localitatea Milano și s-au cazat într-o casă unde locuiau și alți membri din familia lui M.G., respectiv mama acestuia pe nume M.C., fratele lui, M.V. cu soția sa pe nume M., precum și P.R. zisă M. La scurt timp M.G. s-a mutat cu P.E.M. într-o altă casă și datorită costurilor mari de întreținere, i-a propus acesteia să practice prostituția, lucru acceptat de aceasta din anul 2002 și până în 2010. Chiar dacă nu a fost lovită de către M.G., datorită modului în care acesta a pus problema viitorului relației lor, a faptului că cheltuise o mulțime de bani, P.E.M. a acceptat să practice prostituția. M.G. a fost cel care i-a arătat locul în care trebuia să-și racoleze clienții, cum să discute cu aceștia precum și sumele de bani pe care să le ceară.

În perioada 2002- 2010, a obținut din practicarea prostituției din Italia și Elveția, aproximativ 100.000 de euro anual, bani care au ajuns la M.G. și au fost investiți în imobile și autoturisme de lux. Banii rezultați

Proiect derulat de:

din activitatea de prostituție i-au fost înmânați personal lui M.G. în perioada în care se aflau împreună cât și prin serviciul de transfer rapid de bani, Western Union, atât pe numele lui cât și pe numele altor persoane indicate de acesta. Cu aceste sume de bani, M.G. a cumpărat un număr de două apartamente și o casă în municipiul C., precum și mai multe autoturisme, precum un Mercedes clasa S, un Bentley, un Ferrari, câteva BMW-uri și alte două autoturisme marca Mercedes.

P.E.M. a continuat să practice această activitate o perioadă îndelungată de timp, fiindu-i teamă ca familia sa să nu afle cu ceea ce se occupă în Italia, lucru ce îi era reamintit periodic de către „G.U.”. În decursul timpului, pentru a scăpa de „G.U.”, P.E.M. a încercat să-l determine să investească banii de la aceasta într-o activitate economică sens în care au înființat o societate comercială – White Shadows, al cărei administrator era chiar acesta.

Persoana vătămată P.E.M. a declarat că în perioada minoratului a fost depistată și legitimată la stradă de către autoritățile italiene în timp ce aștepta clienții în zona Bergamo. Ulterior aceasta a continuat să practice prostituția atât „la stradă” cât și la hoteluri, sumele încasate crescând substanțial. După ce nu a mai practicat prostituția, M.G. a făcut presiune atât asupra persoanei vătămate P.E.M., cât și a membrilor familiei acesteia, pentru a reveni la el și a continua activitatea de prostituție.

[...]

În ședința publică din 07.09.2015 a fost audiată persoana vătămată M.C.R. care nu și-a menținut declarația dată la procuror, precizând că diferența dintre împrejurările relatate la organul de urmărire penală și cele declarate la instanță este rezultatul prezenței părinților săi la organul de urmărire penală, simțindu-se constrânsă de această prezență. Partea vătămată a declarat că inculpatul i-a achitat contravaloarea biletelor pentru Mexic, a stat circa 3 săptămâni în Mexic, cheltuielile fiind minore, deoarece a stat la niște prieteni ai inculpatului. S-a declarat că, în 2013, inculpatul a aflat de actele de identitate false ale acesteia, motiv pentru care a dorit să meargă la părinții săi pentru a afla vârsta reală. Partea vătămată a precizat că câștiga circa 500 euro/săptămână din practicarea prostituției, dar nu la cererea inculpatului. Nu a recunoscut că ar fi sărit vreodată din mașina inculpatului, sau că i-ar fi dat bani care ar fi provenit din câștigul realizat din practicarea prostituției.

Analizând probele administrate în faza de judecată, prin raportare și la probele ce au fost administrate în faza de urmărire penală, s-au constatat următoarele :

Unele persoane vătămate (M.C.R.- fila 39), dar și unii martori (S.M. - fila 65) au venit cu relatări privind împrejurările stării de fapt în fața instanței de judecată diferite față de cele relatate la urmărirea penală. Deși la urmărirea penală, persoana vătămată M.C.R., prin declarația dată confirmă cele reținute în actul de sesizare al Parchetului, respectiv faptele privind starea de minoritate cunoscută de către inculpat (ce rezultă din prezentarea unui pașaport falsificat emis pe numele C.D., la trecerea frontierei); racolarea acesteia prin solicitarea în cursul lunii iunie 2012 a numărului de telefon și apelarea acesteia chiar în aceeași zi; transferarea acesteia în mai multe țări din UE, ulterior în Mexic, ulterior nu și-a menținut declarația justificând acest lucru prin însăși starea creată de către aceasta (în sensul că s-ar fi simțit constrânsă), determinată de aducerea la cunoștință a declarației părinților.

Aceeași poziție a avut-o și martora S.M., justificând nemenținerea declarației date la procurorul de caz pe posibilitatea aducerii la cunoștința părinților a unor aspecte legate de posibile acte de prostituție pe care le-ar fi săvârșit în afara țării.

Analizând întreg materialul probator, respectiv declarațiile inculpatului, ale persoanelor vătămate, martorilor, transcrierea con vorbirilor telefonice, procedeul recunoașterii din grup, s-a constatat că, starea

Proiect derulat de:

de fapt reținută în expozitivul rechizitoriului își găsește suport în probele administrate pe parcursul celor două faze procesuale. [...]

Poziția oscilantă a ultimelor două persoane vătămate, în aprecierea instanței, este determinată de vulnerabilitatea acestora, neexcluzându-se cel puțin o posibilă influență a inculpatului și în continuare asupra acestor persoane vătămate.

Totodată, tribunalul nu a reținut argumentarea folosită de cele două persoane vătămate în fața instanței că, declarațiile date la procurorul de caz sunt urmarea unei constrângeri rezultate din faptul că părinții acestora ar fi putut lua la cunoștință de practicarea prostituției în perioada cât s-au aflat cu inculpatul. Ca atare, se apreciază ca sincere, deoarece declarațiile date la urmărirea penală se coroborează și cu alte probe, inclusiv declarația persoanei vătămate P.E.M., transcrierile interceptărilor telefonice, etc.

S-a reținut faptul că inculpatul s-a folosit în obținerea consumămantului, aşa cum s-a mai precizat anterior, de promisiuni de căsătorie, prezentarea unor afecțiuni sentimentale, totul în scopul exploatareii sexuale a celor două tinere minore, și nu în cele din urmă a exploatarii sexuale și a persoanei majore T.A.M.

Inculpatul nu a negat legătura cu părțile vătămate, a negat însă profitul material obținut de către acesta de pe urma practicării prostituției de aceleași părți vătămate. Implicarea sentimentală a persoanelor vătămate a reprezentant pentru inculpat o ocazie de exploatare îndelungată a persoanelor vătămate minore, vulnerabilitatea acestora și prin prisma acestui fapt fiind de fapt evidentă și nereducându-se numai la vulnerabilitatea circumscrisă vîrstei persoanelor vătămate.

Ca atare, s-a apreciat că fapta inculpatului M.G. de a recruta, transporta, găzdui pe persoanele vătămate M.C.R. și P.E.M. în perioada 2002-2013 în vederea practicării prostituției, în țări din U.E., dar și în afara spațiului european (Mexic) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de minori în formă continuată, faptă prevăzută și pedepsită de art.13 alin.1 din Legea nr.678/2001.

Neluarea în considerare a schimbării declaratiilor necoroborate cu materialul probator al cauzei

**Curtea de Apel Galati, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr. 1250/A,
Sedința publică din data de 10.12.2018**

În susținerea cererii de revizuire și raportat la dispozițiile legale arătate mai sus,apelantul susține că o parte din victimele infracțiunilor audiate în calitate de martore au declarat în mod fals că ar fi fost supuse amenințării și constrângerii pentru a fi exploatați. Într-adevăr ca urmare a declarațiilor martorelor T.F., H.V. și D.I.-C., date în fața instanței de fond la data de 11.02.2011 respectiv 06.12.2010, acestea nu și-au mai menținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, însă noile declarații nu au fost luate în considerare de instanța fondului, deoarece noile declarații date în cauză nu se puteau corobora cu restul mijloacelor de probă administrative în cauză. Pentru această atitudine procesuală, martorele arătate anterior au și fost sancționate administrativ de organele de urmărire penală, aşa cum reiese din actele dosarului.

Audiere minoră ca persoana vatamata; declaratii false; favorizarea infractorului

Tribunalul Bacău Secția Penală, Sentința Penală nr. 350/D/2020, Sedința publică de la 18 Decembrie 2020

În ziua de 9.10.2018, numita A.A.A. a fost audiată la sediul DIICOT – ST Bacău în calitate de persoană vătămată. Înainte de a i se lua orice declarație, i s-au adus la cunoștință drepturile procesuale, precum și măsurile de protecție prevăzute de lege. După parcurgerea acestei proceduri, A.A.A. a arătat că

Proiect derulat de:

dorește să participe ca persoană vătămată în procesul penal doar dacă va beneficia de asistență juridică. Datele existente la acel moment al urmăririi penale ofereau indicii cu privire la existența unei stări de reală vulnerabilitate a persoanei vătămate, determinate de plasarea acesteia sub controlul strict al inculpatului H.H.H. În aceste condiții, s-a constatat existența unor nevoi speciale de protecție, iar cererea persoanei vătămate privind asigurarea asistenței juridice din oficiu a fost admisă. Totodată, în temeiul art. 113 alin.1;2 C.p. și art. 111 alin.6 C.p.p., s-a dispus asistarea persoanei vătămate, pe parcursul audierilor, de către un specialist în consilierea victimelor.

Cu ocazia audierii în calitate de persoană vătămată, A.A.A. a declarat că nu are nicio legătură cu inculpatul H.H.- M., negând în mod perseverent faptul că acesta, sau orice altă persoană, îi coordonează activitățile de prostituție sau obține avantaje materiale. Fiind întrebată în ce relații se află cu H.H.H., inculpata A.A.A. a arătat: "Îl cunosc doar din vedere. Cel mult ne-am salutat pe stradă. Nu am nicio o relație cu el."

Poziția exprimată de A.A.A. cu probele administrate în cursul urmăririi penale și care dovedesc faptul că aceasta practică prostituția sub autoritatea accentuată a lui H.H.-M., iar sumele de bani pe care le obține sunt depuse în contul său bancar pentru a ajunge mai apoi în posesia inculpatului, prin intermediul instrumentelor electronice de plată atașate contului. În esență, afirmațiile persoanei vătămate trădează intenția acesteia de a împiedica tragerea inculpatului la răspundere penală, prin falsa informare probatorie a organelor judiciare.

Totodată, instanța reține că inculpata A.A.A., la ultimul termenul de judecată din 21.11.2020, a declarat că s-a aflat într-o relație de concubinaj cu inculpatul H.H.H., care la vremea respectivă era căsătorit, însă a negat că acesta ar fi beneficiat de pe urma activităților de prostituție practice de aceasta, oferit o nouă explicație cu privire la motivul pentru care cardurile sale bancare se aflau în posesia inculpatului, respectiv că i-ar fi dat cardul de bunăvoie pentru ca acesta să-i plătească o geacă, ea grăbindu-se să ajungă la baie.

Instanța apreciază că fiind nefondate aceste susțineri, în condițiile în care în locuința inculpatului H.H.-M. au fost găsite ambele carduri bancare atașate contului deshis la Banca Transilvania pe numele A.A.A., ce au fost folosite pentru realizarea mai multor retrageri de numerar în valoare totală de 23 000 lei, toate operate la ATM -uri situate pe raza mun. Focșani. Mai mult, inculpata A.A.A. nu a precizat motivul pentru care acele carduri au rămas în continuare în posesia inculpatului H.H.-M.

Totodată, instanța constată că inculpata nu a fost în măsură să explice în ce mod își asigura protecția față de clienți prin simplul fapt că raporta prin sms-uri inculpatului numărul de clienți, timpul petrecut cu aceștia și sumele de bani încasate de la aceștia în schimbul serviciilor sexuale prestate.

[...]

Infracțiunea săvârșită de inculpata A.A.A.

Fapta inculpatei A.A.A., care fiind audiată, la data de 9.10.2018, în calitate de persoană vătămată în cadrul dosarului numărul 47/D/P/2018, în încercarea de a împiedica tragerea la răspundere penală a inculpatului H.H.H., a făcut declarații necorespunzătoare adevărului arătând că acesta nu a determinat-o să înceapă practicarea prostituției, nu i-a înlesnit această activitate și nu a obținut foloase patrimoniale de pe urma activităților sale, întrunește conținutul constitutiv al infracțiunii de favorizarea a făptuitorului, prev. de art. 269 alin.1 C.p.

Proiect derulat de:

Elementul material al infracțiunii s-a realizat prin prezentarea de către A.A.A. unor fapte neconforme cu realitatea, atunci când la data de 9.10.2018, a fost audiată în calitate de persoană vătămată.

Sub aspectul laturii subiective, A.A.A. a săvârșit fapta cu intenție directă întrucât aceasta a urmărit să împiedice tragerea inculpatului la răspundere penală, prin falsa informare probatorie a organelor judiciare.

[...] Cu privire la faptele inculpatei A.A.A., instanța constată că acestea prezintă pericol social concret ridicat pentru valorile ocrotite de art. 269 alin. 1 C.p., respectiv buna înfăptuire a justiției și aflarea adevărului.

Totodată instanța va avea în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de lege, fără reținerea de circumstanțe atenuante, nefiind vreuna incidentă în cauză.

Cu privire la circumstanțele personale ale inculpatei, instanța va avea în vedere faptul că aceasta nu este cunoscută cu antecedente penale.

Având în vedere aceste aspecte, instanța apreciază că aplicând inculpatei A.A.A. o pedeapsă de doi (doi) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de favorizare a făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., această pedeapsă va avea aptitudinea concretă de a asigura realizarea scopurilor pedepselor- reeducarea și reinserția socială a inculpatei.

În baza art. 91 C. pen. se va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani închisoare și stabilește un termen de supraveghere de 2 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen., dat fiind că inculpata nu are antecedente penale, că și-a exprimat acordul de a presta muncă neremunerată în folosul comunității și scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. va obliga pe inculpată ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune V.. la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. (b) C.pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata va frecventa un program de reintegrare socială, derulat de către serviciul de probațiune VI sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Comunei Tl sau a Bisericii "Sfântul Nicolae" T., jud. V. pe o perioadă de 120 de zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. se va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 C. pen., în sensul că, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere, instanța dispune revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

NEAUDIEREA

Proiect derulat de:

Neaducerea fortata in instanta pentru audieri a persoanelor vatamate minore. Instanța nu a întreprins demersuri în a aduce în mod forțat victimele în fața sa, raportat la calitatea lor de persoane vulnerabile și pentru a nu accentua în mod nejustificat victimizarea lor	60
Curtea de Apel PLOIESTI, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 1027, Ședință publică din data de 29 septembrie 2017.....	60
Coroborarea declaratiilor persoanelor vatamate care nu a putut fi audiata in instanta	61
Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, Decizia penală nr. 418, Ședință publică din 15.05.2019	61
Coroborarea declaratiilor persoanelor vatamate care nu a putut fi audiata in instanta	61
Curtea de Apel ORADEA Secția penală și pentru cauze cu minori DECIZIA PENALĂ NR. 44/A/2018 Ședință publică din data de 31 ianuarie 2018	61
Neaudiere persoana vatamata; coroborare material probatoriu	62
Curtea de Apel Bacau, Secția Penală, cauze minori si familie, decizia penală nr. 454, Ședință publică din data de 09 aprilie 2019	62
Neaudiere persoane vatamate, prezenta asistenti sociali; inregistrare si coroborare declaratii.....	63
Tribunalul Bihor, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 53/P/2017, Ședință publică de la 27 Martie 2017.....	63
Neudiere in fata instantei; probe administrate confirmă declaratiile din faza de urmarire penala; Directiva 2012/29/UE	63
Tribunalul pentru minori și familie Brasov, sentința penală nr.30/S, Ședință publică din data de 30 octombrie 2020	63

Neaducerea fortata in instanta pentru audieri a persoanelor vatamate minore. Instanța nu a întreprins demersuri în a aduce în mod forțat victimele în fața sa, raportat la calitatea lor de persoane vulnerabile și pentru a nu accentua în mod nejustificat victimizarea lor

Curtea de Apel PLOIESTI, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, decizia penală nr. 1027, Ședință publică din data de 29 septembrie 2017

În ceea ce privește persoanele vătămate, acestea nu s-au prezentat în instanță și, având în vedere faptul că au dat declarații și în altă procedură judiciară în fața unei instanțe ce a avut de soluționat un dosar în care au fost trimiși în judecată ceilalți membri ai grupului infracțional organizat pretins a fi condus de inculpatul B. (netrimis în judecată cu aceeași ocazie pentru faptul că s-a sustras de la urmărire și, probabil, organele de urmărire penală au preferat să efectueze demersuri să-l aducă în fața lor pentru a-l audia), prezenta instanță nu a întreprins demersuri în a aduce în mod forțat victimele în fața sa, raportat la calitatea lor de persoane vulnerabile și pentru a nu accentua în mod nejustificat victimizarea lor la atât timp după evenimentele deduse judecății.

Proiect derulat de:

Coroborarea declaratiilor persoanelor vataamate care nu a putut fi audiata in instanta

Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pentru cauze cu minori, Decizia penală nr. 418, Ședință publică din 15.05.2019

În ceea ce privește declarația persoanei vătămate R.E. (care nu a putut fi audiată în faza de judecată), instanța reține că aspectele susținute de aceasta se coroborează cu alte probe administrative în cauză: persoana vătămată a identificat alte persoane care s-ar fi prostituat în folosul inculpatului G.C., J.C.M., H.A.G., persoane care apar în extrasele transmise de Western Union ca fiind persoane care au trimis inculpatului, de-a lungul timpului, sume considerabile de bani.

Astfel, având în vedere și concordanța dintre declarația persoanei vătămate R. cu declarația persoanei vătămate H., inclusiv asupra persoanelor ce practicau prostituția pentru inculpat în aceeași perioadă, instanța reține ca veridică această declarație și ca dovedite acuzațiile aduse inculpatului cu privire la această persoană vătămată.

În ceea ce privește declarația persoanei vătămate H.A.G., instanța reține că în faza de judecată aceasta a revenit asupra acuzațiilor aduse inculpatului, motivând declarația inițială ca fiind un gest de răzbunare asupra inculpatului.

Ulterior, persoana vătămată a fost audiat de organele de urmărire penală sub aspectul comiterii infracțiunii de favorizare a făptuitorului. Cu această ocazie, persoana vătămată a relatat că a fost suspusă unor presiuni din partea inculpatului cu privire la declarațiile pe care urma să le dea și că a primit o sumă de bani din partea familiei acestuia pentru a-și modifica declarația. În acest context, având în vedere elemente concordante din declarația inițială cu celelalte probe administrative în cauză precum și lipsa unor argumente logice și convingătoare cu privire la schimbarea poziției procesuale în faza de judecată, instanța va reține ca reală declarația dată de această persoană vătămată în faza de urmărire penală.

De altfel, prezența în Italia și exploatarea sexuală a acestei persoane de către inculpatul M.C. în luna decembrie 2012 este confirmată și de martorul A.I.A.

Coroborarea declaratiilor persoanelor vataamate care nu a putut fi audiata in instanta

Curtea de Apel ORADEA Secția penală și pentru cauze cu minori DECIZIA PENALĂ NR. 44/A/2018 Ședință publică din data de 31 ianuarie 2018

Având în vedere că cele două persoane vătămate nu au putut fi audiate în fața instanței, deși au fost emise mandate de aducere în repetitive rânduri, declarațiile acestora, date în cursul urmăririi penale sunt credibile, încrucișându-se coroborează atât între ele, cât și cu declarațiile altor martori (cum se va arăta de instanță mai jos), la audieri au fost prezenti asistenți sociali (și chiar părintele lui B.A. la declarația mai detaliată pe care aceasta a dat-o la 24.03.2011), și mai mult declarațiile au fost înregistrate audio- video, suporturile optice fiind depuse la dosarul cauzei.

În ce privește situația de fapt relatată de cele două persoane vătămate de mai sus, instanța de fond a reținut că este confirmată și de martora V. (fosta B.) V. Instanța de fond a încuviațit în probă iunie audierea persoanelor vătămate și a mai multor martori, care au fost audiați la mai multe termene de judecată, instanța făcând eforturi pentru aducerea lor în instanță, cu excepția celor care nu s-au aflat la domiciliu, neputându-se stabili adresa la care se află, în această situație fiind și persoanele vătămate minore.

Proiect derulat de:

Principiul nemijlocirii este prevăzut în Codul de procedură penală de dispozițiile art. 351 Cod procedură penală, alături de oralitate și contradictorialitate. Cu toate acestea, în materia administrării probațiunii în mod nemijlocit de către instanță, art. 374 alin. 7 Cod procedură penală arată că „probele administrative în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătoarești.”.

Prin interpretarea per a contrario, rezultă că întotdeauna când probele administrative în faza de urmărire penală vor fi contestate acestea vor fi readministrate pe parcursul cercetării judecătoarești.

În cauză, apărătorii aleși ai inculpaților au arătat în mod expres ce probe înceleleg să conteste și pe care le solicită în apărare, această manifestare de voință fiind neechivocă. Astfel, au fost readministrate probele contestate de inculpați prin apărător, precum și altele solicitate în mod explicit de către acuzare, s-au făcut demersuri la mai multe termene de judecată în vederea aducerii în instanță a unor martori, aceștia fiind citați cu mandate de aducere, astfel că nu se poate vorbi de încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Nu au fost audiați martorii și persoanele vătămate cu privire la care s-a constatat imposibilitatea audierii acestora. Așadar, inculpații au avut posibilitatea contestării efective a probatorului administrat în faza de urmărire penală.

Neaudiere persoana vatamata; coroborare material probatoriu

Curtea de Apel Bacău, Secția Penală, cauze minori și familie, decizia penală nr. 454, Ședință publică din data de 09 aprilie 2019

Fapta inculpatului D.G., care, în toamna anului 2014 a recrutat-o prin inducere în eroare pe minora, în vîrstă de 16 ani la acea dată P.A.-G., pe care a adăpostit-o în apartamentul din B. aparținând numitului Ș.C. și pe care a exploarat-o prin obligarea la practicarea prostituției, întrunește conținutul constitutiv al infracțiunii de trafic de minori, prev de art 211 alin 1,2 lit a din Cp.

[...] Curtea constată că în mod judicios a reținut tribunalul că elementul material al infracțiunii de trafic de minori a constat în recrutarea și exploatarea acesteia prin obligarea la practicarea prostituției, în scopul obținerii de beneficii financiare în mod facil. Recrutarea P.A. s-a realizat în perioada în care aceasta era încă minoră, prin îndemnuri și promisiuni mincinoase care i-au fost adresate în mod direct. Exploatarea sexuală de asemenea s-a realizat tot în perioada de minoritate a victimei.

Față de materialul probator administrat în cauză și cu privire la care instanță de control judiciar a făcut propria analiză punctuală în considerentele ce preced, Curtea constată că prezumția de nevinovăție a inculpatului G.D. fost răsturnată, fiind dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă atât existența faptelor ce constituie infracțiuni cât și vinovăția inculpatului.

Probele, în cursul urmăririi penale au fost legal administrative aşa cum a stabilit judecătorul de cameră preliminară în procedura de cameră preliminară, prin încheiere rămasă definitivă, și nu mai pot face obiectul analizei în prezenta cale de atac.

Imposibilitatea audierii nemijlocite a persoanei vătămate P.A. de către instanță atât în prim grad de jurisdicție cât și în calea de atac nu pot conduce la înlăturarea acesteia, având în vedere, pe de o parte că, probele administrative în cursul urmăririi penale au aceeași valoare cu probele administrative în fața instanței, iar pe de altă parte declarațiile persoanei vătămate se coroborează cu alte probe administrative în cauză aşa cum au fost analizate anterior (declarații de martor, persoană vătămată C.D. și Z.P. și a coinculpatei D.R.E., dar și cu înscrисuri reprezentate de procura și procesele verbale de contravenție).

Proiect derulat de:

În consecință, constatănd că toate motivele invocate în susținerea apelului sunt neîntemeiate, Curtea va respinge apelul inculpatului D.G. ca fiind nefundat.

Neaudiere persoane vatamate, prezenta asistenți sociali; înregistrare și coroborare declaratii
Tribunalul Bihor, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 53/P/2017, Ședința publică de la 27 Martie 2017

Având în vedere că cele două persoane vătămate nu au putut fi audiate în fața instanței, deși au fost emise mandate de aducere în repetate rânduri, declarațiile acestora, date în cursul urmăririi penale sunt credibile, întrucât se coroborează atât între ele, cât și cu declarațiile altor martori (cum se va arăta de instanță mai jos), la audieri au fost prezenți asistenți sociali (și chiar părintele lui B.A. la declarația mai detaliată pe care aceasta a dat-o la 24.03.2011), și mai mult declarațiile au fost înregistrate audio- video, suporturile optice fiind depuse la dosarul cauzei.

Neudiere în fața instanței; probe administrate confirmă declaratiile din faza de urmarire penală; Directiva 2012/29/UE

Tribunalul pentru minori și familie Brașov, sentința penală nr.30/S, Ședința publică din data de 30 octombrie 2020

Raportat la analiza efectuată în cele ce preced, instanța reține că probele administrate în cauză confirmă starea de fapt reținută prin actul de sesizare a instanței și fac dovada, dincolo de orice îndoială rezonabilă, astfel cum prevăd dispozițiile art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, a vinovăției inculpaților. Faptul că persoana vătămată F.F. nu a mai putut fi audiată în cursul cercetării judecătoarești (instanța făcând aplicarea dispozițiilor art. 381 alin. 7 Cod procedură penală) nu afectează declarațiile acesteia date în faza de urmărire penală, în fața procurorului, în prezența unui avocat și a reprezentantului ANITP, instanța neavând nici un motiv pentru a pune la îndoială cele declarate de aceasta, aspectele prezentate fiind de altfel confirmate și de alte probe administrate în cauză.

Mai mult, instanța reține în acest sens și prevederile Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, potrivit cărora trebuie limitată audierea repetată a victimelor infracțiunilor, pentru evitarea riscului de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare din partea autorului infracțiunii urmare a participării în procedurile penale.

Referitor la persoana vătămată G.G.-M., instanța reține că faptele inculpaților A.A., B.B.-A. și [...] constând în aceea că în luna septembrie 2009 au recrutat-o și au adăpostit-o pe persoana vătămată minoră G.G.M., în vederea determinării la practicarea prostituției și a exploatarii sexuale, în cadrul clubului „Calipso”, întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunii de „trafic de minori”, prevăzută de art. 211 alin. 1 și 2 Cod penal cu aplicarea art. 210 alin. 1 lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal. Instanța reține că elementele prezentate în cele ce preced în ceea ce o privește pe persoana vătămată F.F., legate de elementul material al acestei infracțiuni, referitoare la recrutarea persoanei vătămate, dar și la urmarea imediată și legătura de cauzalitate, dar și la latura subiectivă cu care a fost comisă infracțiunea, sunt pe deplin aplicabile și în cazul persoanei vătămate minore G.G.-M.

[...] Având în vedere toate considerentele expuse, instanța reține că situația de fapt prezentată rezultă din întregul material probator administrat în prezenta cauză, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de

Proiect derulat de:

cercetare judecătorească, analizat în cele ce preced, prin reținerea doar a probelor care se coroborează între ele. Deopotrivă, imposibilitatea readministrării în cursul cercetării judecătorești a probei testimoniale cu anumite martore (și aplicarea dispozițiilor art. 381 alin. 7 Cod procedură penală), nu influențează puterea probatorie a declarațiilor date de acestea în cursul fazei de urmărire penală, fiind respectat pe deplin dreptul la apărare a inculpaților și dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, prin oferirea acestora a suficiente elemente de contrabalansare cu privire la neaudierea martorelor respective.

REAUDIEREA

Este cunoscut faptul că în cazul infracțiunilor sexuale care au ca victime minori reaudierea lor este de evitat pentru a nu le obliga să retrăiască cele întâmplate și a preveni traume suplimentare.....	64
Tribunalul Cluj, Secția penală, sentința penală nr. 245/2020, Ședință publică din data de 1 septembrie 2020.....	64
Reaudierea minorului; neafectarea credibilității.....	65
Curtea de Apel Cluj, Secția penală și de minori, decizia penală nr.557/A/2020, Ședință nepublică 16 iunie 2020	65
Audiere multipla a persoanei vamatate minore	65
Tribunalul Bistrița-Nasaud, Secția penală, sentința penală nr. 68/f/2019, ședință nepublică din data de 16 iulie 2019	65
Efectele reaudierii persoanelor vamatate minore	67
Tribunalul pentru minori și familie Brașov, sentința penală nr.2/S, Ședință publică din data de 17 ianuarie 2019	67
Solicitare informare situație inculpate private de libertate; respingerea cererii de reaudiere a persoanelor vamatate după ce au uzat de dreptul la tacere	68
Curtea de Apel IASI, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr . 2 7 1, Ședința de cameră de consiliu din data de 26.05.2020	68

Este cunoscut faptul că în cazul infracțiunilor sexuale care au ca victime minori reaudierea lor este de evitat pentru a nu le obliga să retrăiască cele întâmplate și a preveni traume suplimentare. Tribunalul Cluj, Secția penală, sentința penală nr. 245/2020, Ședință publică din data de 1 septembrie 2020

Declarațiile persoanelor vătămate se coroborează între ele, cu 8 dintre minore sunt dovezi clare că inculpatul a urmat exact același tip de cucerire, mimând faptul că e de încredere, că încearcă să le ajute în orice mod, să le protejeze de vicii cum sunt fumatul, consumul de alcool, drogurile sau de contactul cu necunoscuți periculoși, urmat de întreținerea de relații sexuale, patetisme dramatice de genul iubirilor nemuritoare, trimiterea de poze cu organele sale sexuale, urmate de solicitarea de poze cu organele sexuale ale minorelor – același tip de poze, și despărțiri înlăcrimate, pe care fetele le-au ales prin comportamentul lor, inculpatul fiind victimă.

Proiect derulat de:

Apoi, inculpatul a depus conversațiile la dosar după audierea persoanelor vătămate, în condițiile în care este cunoscut faptul că în cazul infracțiunilor sexuale care au ca victime minori **reaudierea** lor este de evitat pentru a nu le obliga să retrăiască cele întâmpilate și a preveni traume suplimentare.

Audiere multipla a persoanei vătămate minore; neafectarea credibilitatii

Tribunalul Bistrița-Năsaud, Secția penală, sentința penală nr. 68/f/2019, ședință nepublică din data de 16 iulie 2019

Curtea de Apel Cluj, Secția penală și de minori, decizia penală nr. 557/A/2020, Ședință nepublică 16 iunie 2020

La momentul predării persoanei vătămate V.D. părinților săi, respectiv la data de 02.04.2015, minora era însărcinată în luna a 5-a, iar din actele dosarului rezultă că tatăl copilului acesteia este inculpatul R.G.A. Audiați fiind însă inculpații nu recunosc această stare de fapt arătând că minora nu a fost trimisă la cerșit sau la furat și că a fost adusă în România ca urmare a infidelității acesteia față de inculpatul **R.G.A.**

La dosarul cauzei au fost depuse actele întocmite de autoritățile irlandeze cu ocazia unui incident petrecut la locuința numitului P.I. unde s-a prezentat inculpatul **R.G.A.** manifestându-se agresiv și acuzându-l pe acesta că întreține relații sexuale contra cost cu minora V.D. **Din declarația minorei** rezultă însă că numitul P.I. văzând-o pe stradă i-a dat bani acesteia și întrucât i-a povestit acest fapt inculpatei S.A., la solicitarea inculpatei i-a făcut vizite tocmai pentru a-i cere mai mulți bani. Tot din declarația minorei rezultă că deși inculpatul R.G.F. a fost persoana care a adus-o în România tot inculpatul R.G.F. i-a cerut să nu spună adevărul organelor judiciare ce instrumentează prezenta cauză cu privire la faptul că i s-ar fi cerut să comită furturi din magazine și să practice cerșetora pe străzile din Navan, Irlanda. După cum rezultă din fila 15 din vol I, minora V.D. a arătat că ea dorește să locuiască o perioadă scurtă de timp la domiciliul părinților săi dar că în viitorul apropiat dorește să se întoarcă la inculpatul R.G.A. și că de îndată ce va putea se va întoarce la acest din urmă inculpat. Apreciem că din această declarație rezultă că victimă minoră V.D. la data de 02.04.2015 încă se afla sub controlul celor 3 inculpați R.G.A., R.G.F. și S.A. atitudine specifică victimelor traficului de minori.

Din înscrisul de la fila 16 din vol I rezultă că la data de 20.04.2015 **organele de anchetă au audiat-o din nou pe minora V.D.A., în prezența apărătorului desemnat din oficiu**, ocazie cu care aceasta a început să furnizeze detalii legate de activitatea infracțională a celor 3 inculpați R.G.A., R.G.F. și S.A. centrată pe traficarea minorei dar **nici de această dată nu a furnizat toate detaliile ce corespundeau adevărului organelor de anchetă**.

Ulterior la data de 07.01.2016 victimă minoră V.D.A. a fost **din nou audiată de către organele de anchetă din cadrul SCCO BN, în prezența apărătorului desemnat din oficiu, ocazie cu care s-a decis să furnizeze organelor de anchetă informații necesare aflării adevărului și tragerii la răspundere penală a persoanelor vinovate**.

Ulterior, la data de 17.08.2016, persoana vătămată V.D. **a fost din nou audiată, în prezența unui apărător din oficiu, ocazie cu care persoana vătămată și-a păstrat poziția procesuală din data de 07.01.2016**, iar declarația acesteia se află la fila 243 din vol I.

Din această din urmă declarație rezultă și mai multe detalii legate de traficarea sa de către cei 3 inculpați R.G.A., R.G.F. și S.A. în perioada septembrie 2014 – aprilie 2015, aspecte de fapt care se coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate în prezenta cauză dar și cu susținerile celei de-a doua victime

Proiect derulat de:

a activității infracționale a celor 3 inculpați R.G.A., R.G.F. și S.A., V_____ S_____, minoră traficată de cei 3 inculpați în perioada august 2015 – aprilie 2016.

Apreciem că relevante sub aspectul reținerii stării de fapt sunt și *susținerile minorei în fața consilierului de probațiune* evidențiate în cuprinsul referatelor de evaluare întocmite inculpaților. Astfel se arată că V.D.A. a dezvoltat o puternică relație de atașament față de inculpatul R.G.A. datorită inocenței și vulnerabilității vârstei fragede, fiind dispusă să facă tot ce îi cerea inculpatul pentru a-i

nu a fost constrânsă fizic, asupra acesteia se făceau presiuni emoționale iar părinții inculpatului au recunoscut-o ca făcând parte din familie doar în momentul în care a acceptat să meargă la furat, la cerșit și să le furnizeze mari sume de bani în ca contrar o respingeau.[...]

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței apelate prin prisma motivelor invocate, precum și din oficiu conform art. 417 alin. 2 Cod de Procedură Penală, Curtea de Apel constată căapelurile declarate de inculpații R.G.A., R.G.F. și S.A. sunt fondate, pentru următoarele considerente:

Instanța de apel apreciază, asemenea instanței de fond, că probele administrate au dovedit, în afara oricărui dubiu, vinovăția inculpaților apelați în raport de infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată.

Sunt relevante în acest sens, declarațiile persoanelor vătămate V.D.A., V.S., declarațiile martorilor V.R. și V.V.G. (părinții persoanei vătămate V.D.), V.A.F., V.M. și V.S. (părinții persoanei vătămate V.S.).

Ca probe indirecte, care să dovedească conduită contrară prevederilor legale a inculpaților, s-au apreciat relevante declarațiile martorilor F.A.M., F.M., D.G.S., numitele F.A.M. și D.G.S. fiind anterior, ele însele, obligate și amenințate de inculpați să cerșească.

În faza de judecată a apelului, s-a procedat la suplimentarea probațiunii, fiind audiat, la solicitarea inculpaților, martorul L.R.C. Aceasta a arătat faptul că locuiește în Anglia, a lucrat împreună cu inculpatul R.G.A. și a cunoscut familia inculpaților. A negat faptul că fetele au fost trimise la furat, a arătat că inculpații se întrețineau din muncă cinstită, iar fetele au avut, pe rând, câte o relație de concubinaj cu inculpatul R.G.A.. A aflat că V.D. a fost prinsă o dată de poliție, dar nu știe motivul.

Inculpații și-au construit apărarea, în sensul că persoanele vătămate minore au declarat minciuni, pentru a obține diferite foloase – fie materiale, cum este cazul lui V.S., fie pentru ca inculpatul R.G.G. să reia relația de concubinaj, cum este cazul lui V.D.

Celelalte probe administrative la solicitarea apărării au dovedit faptul că ambele persoane vătămate au fost identificate și atrase în relația cu inculpatul R.G.G. de către familia inculpaților, fetele minore implicându-se, pe rând, de bună voie într-o relație de concubinaj cu inculpatul R.G.G.

Apoi, martorii din anturajul inculpaților au învaderat faptul că relațiile de concubinaj au fost reale, bazate pe sentimente de iubire între inculpatul R.G.G. și cele două minore și că toți inculpații au lucrat legal în Irlanda și au obținut venituri din muncă, fără a exploata în vreun fel minorele.

Ipoteza avansată de inculpați, a unei aşa-zise conspirații a victimelor, care să îi acuze pe ei pe nedrept, nu arte nicio susținere probatorie și este infirmată de probatorul anterior menționat.

Nu există niciun argument pentru a pune la îndoială credibilitatea victimelor. Persoana vătămată V.D.A. a fost reținută de către poliția irlandeză, în perioada octombrie - decembrie 2014, pentru comiterea de furturi din magazine comise pe raza orașului Navan de cel puțin 6 ori, respectiv la datele de 12.10.2014, 29.10.2014, 17.11.2014, 17.11.2014, 18.11. 2014, 10.12.2014 dar datorită faptului că ea era

Proiect derulat de:

minoră poliția irlandeză nu a luat alte măsuri împotriva sa, cu excepția audierii sale cu privire la furturile comise și predarea minorei către Agenția irlandeză pentru protecția copilului care ar fi întreprins măsurile legale pentru asigurarea bunăstării și protecției acesteia.

Ambele minore nu cunoșteau limba engleză, ceea ce au sustras sau banii obținuți din cerșit era predat inculpaților cu care conviețuiau în același imobil, fiind exclusă posibilitatea ca victimele să fi avut ele inițiativa de a comite actele de cerșetorie și de furt, așa cum au susținut inculpații. Victimele au prezentat modul în care au fost determinate, supravegheate, constrânsse fizic și psihic să comită actele antisociale pe teritoriul Irlandei, în scopul obținerii de foloase materiale în beneficiul inculpaților.

Din această perspectivă, apelurile inculpaților care solicită a se dispune o soluție de achitare, pe oricare din temeiurile de drept invocate, nu pot fi primite, de vreme ce conduită inculpaților, descrisă în actul de acuzare și dovedită cu probele administrative, îndeplinește condițiile de tipicitate ale infracțiunilor reținute.

Efectele reudierii persoanelor vatamate minore

Tribunalul pentru minori și familie Brașov, sentința penală nr 2/S, Ședință publică din data de 17 ianuarie 2019

În ceea ce privește apărarea inculpatului, acesta nu neagă că le-a însoțit pe cele două fete la hotel, într-o împrejurare, dar afirmă cu nonșalanță că nu cunoaște ce au făcut cele două fete cu cetățeanul italian și cu martorul, spunând că au fost la plimbare, iar ulterior când se stăruie pe acest aspect, inculpatul arată că bănuiește că cele două fete au întreținut relații sexuale cu cetățeanul italian pentru că au stat prea mult împreună cu aceștia. Inculpatul admite că fiica sa i-a dat când s-a întors de la plimbarea cu italianul suma de 300 lei, afirmând că partea civilă i-a spus că i-ar fi câștigat la un joc de noroc. Pe de altă parte, martorul C.V. admite că după ce a întreținut relații sexuale cu partea civilă P., i-a dat chiar inculpatului o sumă de bani, 50 lei, iar cetățeanul italian i-ar fi plătit și el tot inculpatului pentru relațiile sexuale întreținute cu P.A. o sumă de bani.

Se poate observa că părțile civile au fost constante în declarațiile lor pe parcursul cercetărilor în ceea ce privește obligarea lor de către inculpat să întrețină relații sexuale cu cetățeanul italian, în urma căror, inculpatul primea diferite sume de bani.

Se poate observa, că pe măsura trecerii timpului, declarațiile sunt tot mai puțin detaliate, iar dacă se insistă asupra unor aspecte, părțile civile arată că nu își mai amintesc, răspund cu foarte mare greutate, vor să evite un răspuns foarte direct, ceea ce se poate explica prin prisma trecerii timpului, dar și ca efect al traumelor suferite de cele două părți civile, urmare a agresiunilor fizice, psihice și sexuale la care au fost supuse. Ambele părți civile au fost evaluate de specialist psiholog, iar rezultatele au fost expuse în rapoartele de evaluare aflate la filele 39 și următoarele, respectiv, 162 și următoarele, vol. 2 dosarul Judecătoriei Brașov.

În esență se remarcă că efectele traumelor de care suferă persoanele evaluate sunt încă prezente și nerezolvate, astfel că este nevoie de o perioadă de adaptare emoțională în contextul în care se procedează la *reaudiere* și li se solicită să relateze evenimentele în care au fost implicate. Se recomandă evitarea prezenței persoanelor care pot pune presiune asupra stării emoționale ale acestora, în special a inculpatului, altfel pot apărea blocaje emoționale, iritabilitatea și instabilitatea nervoasă.

Cu referire la întunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de minori, instanța reține că prin faptele sale, inculpatul a procedat în mod conștient, cu intenție directă la

Proiect derulat de:

Centrul de Advocacy și Drepturile Omului

exploatarea persoanelor vătămate minore, una dintre acestea fiind propria fiică, prin obligarea acestora să întrețină relații sexuale pentru diferite sume de bani, care erau încasate de inculpat ca urmare a serviciilor prestate. Astfel, profitând de autoritatea sa asupra minorelor, de vulnerabilitatea celor două minore, de neștiință și lipsă de informare a acestora, pe fondul lipsei unor reguli și principii morale elementare, inculpatul a procedat la constrângerea persoanelor vătămate și le-a supus la întreținerea de relații sexuale cu cetățeanul italian și martorul C.V., pentru diferite sume de bani.

Din probatoriu a rezultat că părțile civile nu au consumat nici un moment la întreținerea relațiilor sexuale, de altfel, trebuie avută în vedere și vîrsta acestora, de 13, respectiv 14 ani la momentul în care a debutat această exploatare din punct de vedere sexual, nivelul de pregătire al părților civile, faptul că erau neșcolarizate, nu aveau rude sau alte persoane de suport la care să apeleze, faptul că inculpatul avea un ascendent asupra lor, era tatăl părții civile P.A., era cel care controla activitatea întregii familii, asigurând hrana și nevoile curente, iar orice acțiune de neascultare era pedepsită prin agresiune fizică și psihică.

În consecință, apărarea inculpatului constănd în aceea că nu a săvârșit faptele sau că relațiile sexuale ar fi fost consumate de minoră nu poate fi primită, date fiind probele administrative și cele arătăte mai sus. Activitatea infracțională a inculpatului a constat în recrutarea, transportarea, adăpostirea minorei C.P. și constrângerea acesteia prin abuz de autoritate în vederea exploatarii din punct de vedere sexual, iar în ceea ce o privește pe minoră P.A.V., fapta inculpatului a constat în transportarea și constrângerea acesteia prin abuz de autoritate în vederea exploatarii din punct de vedere sexual a acesteia, eu mențiunea că în cazul acestei minore, fapta a fost săvârșită de un membru de familie.

Cele două minore au fost exploataate în aceleași împrejurări de către inculpat, astfel că se va reține în cauză o singură infracțiune, însă raportat la faptul că au fost identificate mai multe acte materiale (fără a se putea stabili cu exactitate numărul lor), se va reține săvârșirea infracțiunii în condițiile art 35, alin 1, adică forma continuată a infracțiunii.

Solicitare informare situație inculpate private de libertate; respingerea cererii de reaudiere a persoanelor vătămate după ce au uzat de dreptul la tacere

Curtea de Apel IASI, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr . 2 71, Ședința de cameră de consiliu din data de 26.05.2020

Având în vedere solicitarea efectuată de fiecare dintre victimele la momentul audierii lor în fața instanței de a fi informate, în cazul în care inculpații privați de libertate, respectiv, condamnați la o pedeapsă privativă de libertate, vor fi puși în libertate în orice mod, instanța le va admite și va dispune ca fiecare dintre acestea să fie înștiințată cu privire la eliberarea fiecărui dintre inculpații I.D.V. și A.A.[...] Inculpații au uzat de dreptul la tăcere iar, în susținerea apelurilor, au solicitat **reaudierea** persoanelor vătămate și a martorilor, solicitare respinsă potrivit încheierii din data de 16.10.2017.

VULNERABILITATEA

Relevanta stabilirii încrederei/autoritatii făptitorului asupra minorului. Între victimă și făptitor, peste relația sexuală liber consumată, se suprapune și un alt raport de încredere/autoritate, desigur

Proiect derulat de:

persoanele vatamate au declarat ca a existat o formă de manipulare exercitată de inculpați asupra lor, aceasta fiind însă una de moment, respectiv exercitată în contextul întreținerii de relații, iar nu una care să fi preexistat, independent de relațiile sexuale. Chiar dacă o parte din victime au acceptat să întrețină de mai multe ori relații sexuale cu aceiași inculpați, instanța nu poate deduce că din acest motiv între victime și făptuitorii s-ar fi instalat deja raporturi de încredere și autoritate. Instanța nu poate reține calitatea inculpațiilor de patroni sau oameni de afaceri drept o postură care ar fi asigurat, în raport cu victimele, o poziție recunoscută de autoritate sau încredere; poziția de autoritate sau încredere nu trebuie confundată cu aparența generală de persoană influentă; de asemenea poziția recunoscută de încredere și autoritate trebuie să existe în concret în raport cu victimă iar nu în mentalul colectiv al comunității. Simpla stare de vulnerabilitate nu se confundă cu starea de dependență, neexistând situații în care persoanele vătamate să fi depins în totalitate de inculpat sau de banii câștigați în acest context pentru obținerea mijloacelor de subzistență.....	70
Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pt cauze cu minori – ncpp, decizia penală nr. 966/2019, Ședință publică de la 16.12.2019	70
Clasarea pentru săvârșirea în autorat a infracțiunilor de fals privind identitatea și trecerea frauduloasă a frontierei de stat în considerarea calității acesteia de victimă a infracțiunii de trafic ce minori	72
Curtea de Apel ORADEA, Secția penală și pentru cauze cu minori, DECIZIA PENALĂ NR.400/A/2020, Ședință publică din 17 iulie 2020	72
In cursul audierilor în fața organele de cercetare penală, martora a stat o perioadă de timp în compania inculpatului. Relația dintre inculpați și victimă trebuie privită, în primul rând, prin prisma dependenței psihice a persoanei vătamate evocată argumentat în prezentul rechizitoriu. Relevanta stării de minoritate. Neconstituirea ca parte civilă	73
Tribunalul Bacau, Secția penală, Sentința penală nr. 24/D/2019, Ședință publică din data de 28.01.2019	73
Calitatea de victimă a minorei; Declarații date în cauză de persoana vătamată, rudele acesteia, martorii audiați, rezultatele percheziției informative, înscrisurile depuse la dosar, corroborate cu aspecte de ordin personal. Minoră îndrăgostită de „traficantul” ei , care a abordat-o prin inducere în eroare, acceptând agresiunile fizice și psihice, pe de o parte din cauza neputinței de a se apăra, pe de alta din cauza stării de vădită vulnerabilitate, susținută de raportul de evaluare psihologică efectuat în faza de judecată.....	75
Tribunalul pentru minori și familie Brasov, sentința penală nr. 49/S, Ședință publică din data de 3 octombrie 2017	75
Revizuire solicitată de minora parte vatamata. O eventuală modificare a declarației, după pronunțarea unei hotărâri definitive în cauză, nu constituie o astfel de împrejurare nouă, de natură a dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare. Soluția de condamnare nu s-a bazat doar pe informațiile rezultând din declarația oferită în calitate de persoană vătamată, acestea fiind corroborate cu declarațiile altor persoane precum și cu procesele verbal de redare a con vorbirilor telefonice. Mai mult, persoana vătamată și-a modificat declarația inițială încă din faza de judecată, afirmând că a inventat cele declarate, nereprezentând un element de noutate.	75
Curtea de Apel Brasov, Secția penală, decizia penală nr.145/Ap, Ședință publică din data de 23 februarie 2017	75

Proiect derulat de:

| Relevanta stabilirii încrederei/autoritatii făptuitorului asupra minorului. Între victimă și făptuitor, peste relația sexuală liber consimțită, se suprapune și un alt raport de încredere/autoritate, desi persoanele vătămate au declarat ca a existat o formă de manipulare exercitată de inculpați asupra lor, aceasta fiind însă una de moment, respectiv exercitată în contextul întreținerii de relații, iar nu una care să fi preexistat, independent de relațiile sexuale. Chiar dacă o parte din victime au acceptat să întrețină de mai multe ori relații sexuale cu aceiași inculpați, instanța nu poate deduce că din acest motiv între victime și făptuitori s-ar fi instalat deja raporturi de încredere și autoritate. Instanța nu poate reține calitatea inculpațiilor de patroni sau oameni de afaceri drept o postură care ar fi asigurat, în raport cu victimele, o poziție recunoscută de autoritate sau încredere; poziția de autoritate sau încredere nu trebuie confundată cu aparența generală de persoană influentă; de asemenea poziția recunoscută de încredere și autoritate trebuie să existe în concret în raport cu victimă iar nu în mentalul colectiv al comunității. Simpla stare de vulnerabilitate nu se confundă cu starea de dependență, neexistând situații în care persoanele vătămate să fi depins în totalitate de inculpat sau de banii câștigați în acest context pentru obținerea mijloacelor de subzistență.

**Curtea de Apel Iasi, Secția penală și pt cauze cu minori – ncpp, decizia penală nr. 966/2019,
Sedință publică de la 16.12.2019**

Instanța constată că caracteristica „recunoscută” introdusă de actualul Cod penal cu privire la încredere/autoritatea făptuitorului asupra minorului, lămurește deplin o condiționalitate a acestei poziții de încredere/autoritate, condiționalitate care era oricum subînțeleasă și sub vechea reglementare, și anume aceea că această poziție încredere/autoritate în raport cu victimă să preexiste raportului sexual. Cu alte cuvinte, între victimă și făptuitor, peste relația sexuală liber consimțită, se suprapune și un alt raport de încredere/autoritate, nefiind vorba așadar de acea atitudine de încredere presupusă a fi inherentă în cadrul unei relații sexuale liber consimțite. Codul penal face oricum referire la noțiunea de „abuzare” a încrederei/autorității, presupunând așadar preexistența unei încrederei/autorități.

Probele administrative în cauză nu au evidențiat existența vreunui tip de raport de autoritate sau încredere între inculpați și victime; de altfel între victime și inculpați nu au preexistat raporturi de nici un fel, aceștia cunoșcându-se doar în contextul acelor petreceri în care au avut loc raporturile sexuale. Nu poate fi acceptată ca suficientă acea autoritate/încredere care ar deriva din simpla diferență de vârstă dintre victimă și făptuitor, căci pe de o parte o diferență de vârstă este de esență acestei infracțiuni, iar pe de altă parte diferența de vârstă nu conduce în mod automat la o astfel de încredere/autoritate.

Persoanele vătămate au relatat aproape în mod unanim faptul că relațiile sexuale au fost motivate de primirea de bani cât și de o formă de manipulare exercitată de inculpați asupra lor, aceasta fiind însă una de moment, respectiv exercitată în contextul întreținerii de relații, iar nu una care să fi preexistat, independent de relațiile sexuale. Astfel persoana vătămată Q.Q., afirmă că inculpatul C. „i-a inspirat încredere, avea un fel de a se face plăcut, făcea promisiuni, spunea că le va rezova problemele”, făcând așadar referire la o formă de încredere circumstanțială, iar nu la una recunoscută, preexistentă, grefată pe alte raporturi anterioare. Autoritatea/încrederea nu pot fi reținute nici măcar în cazul victimei O.O. și făptuitorului M.M. care erau rude întrucât, aşa cum a relatat însăși victimă, inculpatul M.M. nu a avut cunoștință la momentul întreținerii relațiilor sexuale de rudenia lor, oricum îndepărtată.

Chiar dacă o parte din victime au acceptat să întrețină de mai multe ori relații sexuale cu aceiași inculpați, instanța nu poate deduce că din acest motiv între victime și făptuitori s-ar fi instalat deja raporturi de încredere și autoritate. Persoanele vătămate nu au relatat instanței că ar fi relaționat cu

Proiect derulat de:

inculpări și în alte contexte sau alte scopuri decât strict cele care s-au derulat cu prilejul petrecerilor și raporturilor sexuale.

Instanța nu poate reține calitatea inculpaților de patroni sau oameni de afaceri drept o postură care ar fi asigurat, în raport cu victimele, o poziție recunoscută de autoritate sau încredere; poziția de autoritate sau încredere nu trebuie confundată cu aparența generală de persoană influentă; de asemenea poziția recunoscută de încredere și autoritate trebuie să existe în concret în raport cu victimă iar nu în mentalul colectiv al comunității.

Instanța apreciază că nu poate fi reținută nici ipoteza abuzării de situația deosebit de vulnerabilă a minorului ca urmare a unui handicap psihic/fizic ori ca urmare a unei situații de dependență. Deși minorele erau în situații vulnerabile datorate vârstei, naivității și lipsei mijloacelor materiale, totuși vulnerabilitatea nu se datora unui handicap fizic/psihic, și nici unei stări de dependență față de inculpați. Deși persona vătămată N.N.N. susține că a stat la inculpatul C. vreo 3 zile pentru că se certase cu părinții și că acesta i-a cerut în schimb favoruri sexuale sub motiv că „că nimic nu e gratis”, instanța constată în primul rând că minora N.N.N. avea la momentul faptei sub 15 ani, or această agravantă poate fi incidentă doar în cazul victimelor cu vârstă între 15-18 ani; în plus, în declarația dată în cursul urmăririi penale, persoana vătămată a declarat că inculpatul nu i-a cerut favoruri sexuale pe perioada șederii la locuința acestuia; în plus starea de dependență trebuie să existe în raport de inculpat.

Simpla stare de vulnerabilitate nu se confundă cu starea de dependență, neexistând situații în care persoanele vătămate să fi depins în totalitate de inculpat sau de banii câștigați în acest context pentru obținerea mijloacelor de subzistență. Deși părinții victimelor au exercitat o supraveghere defectuoasă asupra minorelor, totuși această situație nu poate fi echivalată cu un abandon, astfel încât să se poată aprecia că victimele ajunseseră să depindă exclusiv de inculpat. O parte din persoanele vătămate au locuit la inculpat datorită problemelor familiale însă doar sporadic și pentru perioade foarte scurte, neexistând probe clare din care să rezulte că relațiile sexuale au fost condiționate de adăpostirea lor. În ce privește promisiunile de ordin material ale inculpatului C. legate de asigurarea unui apartament cu chirie sau haine, acestea reprezentau pentru personale vătămate avantaje iar nu mijloace elementare de subzistență, astfel încât nu se poate vorbi de o dependență. Deși persoana vătămată B.B. afirmă că „toate fetele erau fără mijloace materiale, iar banii pe care-i primeau erau singurul venit pe care-l puteau câștiga”, instanța, deși apreciază că starea de nevoie și de lipsuri era evidentă, totuși nu exista o stare de dependență, atât timp cât persoanele vătămate proveneau din familiile închegate, îl cunoșteau de puțin timp pe inculpat, aveau libertate mișcare, și nu locuiau la inculpat.

Nefiind îndeplinite condițiile pentru reținerea unuia din elementele constitutive ale infracțiunii, constatănd că în aceste condiții fapta nu are caracter penal, instanța urmează în baza dispozițiilor art. 396 alin. 5 Cod procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală **a achita [...] inculpatii sub aspectul comiterii infracțiunilor de "act sexual cu un minor"**

Proiect derulat de:

Clasarea pentru săvârșirea în autorat a infracțiunilor de fals privind identitatea și trecerea frauduloasă a frontierei de stat în considerarea calității acesteia de victimă a infracțiunii de trafic ce minori

Curtea de Apel ORADEA, Secția penală și pentru cauze cu minori, DECIZIA PENALĂ NR.400/A/2020, Ședința publică din 17 iulie 2020

De asemenea, s-a reținut că faptele inculpatei C.E. care, la datele de 01.02.2016 și 03.02.2016, a dat două declarații, necorespunzătoare adevărului, la BNP O.D.D. în vederea emiterii pașaportului temporar nr. xxxxxxxxx, eliberat de SPCEEPS Bihor, pe numele de C.F., având aplicată poza numitei C.M.A. - de 14 ani, precum și a ieșirii ilegale a acesteia din țară, intrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de fals în declarații, prevăzută de art. 326 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal (concurs real).

S-a apreciat că situațiile de fapt de mai sus sunt dovedite prin declarațiile persoanei vătămate și ale martorilor C.C. (f. 136-139 d.u.p.) și C.V. (f. 141-143 d.u.p.) care se coroborează cu declarațiile inculpaților date în cauză și înscrisurile comunicate de I.P.J Bihor (procesul-verbal de la fia. 104-105 d.u.p.) și de S.P.C.E.E.P .S. Bihor (f. 108-117 d.u.p.)

Totodată, s-a constatat faptul că față de persoana vătămată s-a dispus soluția de clasare pentru săvârșirea în autorat a infracțiunilor de fals privind identitatea și trecerea frauduloasă a frontierei de stat, însă nu în considerarea stării de minoritate și a lipsei discernământului (nefiind efectuată o expertiză în acest sens), ci în considerarea calității acesteia de victimă a infracțiunii de trafic ce minori, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a Cod procedură penală („fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege”), parchetul reținând faptul că inculpata a acceptat, de frică și sub amenințări să își facă poza care urma să fie aplicată pe pașaportul falsificat.

Chiar dacă instanța de fond nu a îmbrățișat această soluție, din probele administrate reținând faptul că persoana vătămată nu a fost victimă a infracțiunii de trafic de minori, ci a dorit să își continue relația cu inculpatul F.Ş.C. (care intenționa să plece în străinătate pentru a munci), în ceea ce îi privește pe inculpații din prezenta cauză s-a reținut existența actelor de instigare la săvârșirea infracțiunii de fals privind identitatea – aceștia fiind cei care au avut ideea infracțională (autori morali) și au furnizat datele de identificare reale ale numitei C.F. (fica inculpatei C.E.), dar și de complicitate la infracțiunea de trecere frauduloasă a frontierei prin ajutorul efectiv dat de C.E. pentru obținerea pașaportului și însoțirea persoanei de către inculpatul F.Ş.C. (complicitate morală).

Astfel cum s-a reținut și prin încheierea de schimbare a încadrării juridice, faptele săvârșite de inculpați intrunesc elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunii de fals privind identitatea în varianta de la art. 327 alin. (2) Cod penal (sub forma instigării), având în vedere că pașaportul falsificat prezentat autorităților de la Punctul de Trecere a Frontierei B. a conținut datele reale ale unei alte persoane – C.F., sora mai mică a inculpatului, în acord cu dispozitivul Deciziei nr. 20/2015 a ICCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

Proiect derulat de:

In cursul audierilor in fata organele de cercetare penală, martora a stat o perioada de timp in compania inculpatului. Relația dintre inculpați și victimă trebuie privită, în primul rând, prin prisma dependenței psihice a persoanei vătămate evocată argumentat în prezentul rechizitoriu. Relevanta starii de minoritate. Neconstituirea ca parte civilă

Tribunalul Bacău, Secția penală, Sentința penală nr. 24/D/2019, Ședință publică din data de 28.01.2019

Este de menționat în acest context că, în cursul audierilor care au avut loc, în baza delegării procurorului, la sediul BCCO B. pe data de 04.07.2018, inculpatul S.G., a așteptat pe bancă, afară, petrecând om perioadă de timp în compania martorei M.J.-A., după ce aceasta a fost audiată de organele de cercetare penală. De asemenea, persoana vătămată minoră G.L., citată pentru audiere suplimentară de către procuror la data de 24.07.2018, după ce a pus în discuție telefonic motivul pentru care este chemată, nu a dat curs citației, nu a mai răspuns la telefon și nu fost găsită la domiciliu. Cu privire la aceste aspecte au fost întocmite proces-verbale care se află la dosarul cauzei.

[...] Despre starea de minoritate a victimelor, probatorul a evidențiat că inculpații erau conștienți că acestea nu au împlinit 18 ani, dar au ignorat acest fapt, urmărindu-și doar realizarea intereselor financiare prin exploatarea lor. Situația descrisă mai sus a fost stabilită prin coroborarea declarațiilor persoanelor vătămate G.L. și H.R.E. cu procesele-verbale de investigații întocmite în baza delegărilor date de procuror. Parțial, acestea s-au coroborat și cu declarațiile inculpaților B.C. și S.G.-L., care au confirmat perioada aproximativă de ședere în garsonieră și activitatea de prostituție practicată acolo.

[...] Inculpații B.C. și S.G.-E. au depus la dosarul cauzei, în apărare, copie după două fotografii în care victimă G.L. apare îmbrăcată în jeans și tricou, zâmbind, împreună cu ei și cu familia inculpatei. Inculpații susțin că fotografia a fost făcută cu ocazia Paștelui Ortodox. Autenticitatea fotografiilor nu este, în principiu, de contestat, însă a fost redată mai sus conversația din 08.04.2018, Duminica de Paste, când, la ora 10:37 victimă G.L. aștepta clienți și o rugă pe inculpata S.G.-E. să îi transmită inculpatului B.C. să facă o promovare de anunț. Nu este exclus ca victimă să fi petrecut o altă zi la familia inculpatei, dar în nici un caz întreaga perioadă a Paștelui, aşa cum reiese din declarația inculpatei S.G.-E..

În această privință, a relației de prietenie apropiată și nu de autoritate abuzivă pe care au încercat să o prezinte în apărare inculpații S.G.-E. și B.C., se impun a fi făcute câteva mențiuni. Astfel, din cele prezentate mai sus este evident că pe întreaga perioadă în care a stat la inculpați, victimă minoră a fost controlată permanent, i s-au luat toți banii câștigați din prostituție, i s-a impus un program, i-a fost restricționată libertatea de mișcare, a fost mutată dintr-un imobil în altul, a fost înjurată, agresată verbal și fizic.

Ori acestea, sunt, fără dubiu, acțiuni care _____ a conținutului constitutiv al infracțiunii de trafic de minori, întrunind implicit, raportat la intenția directă cu care inculpații le-au întreprins, și latura subiectivă subiectivă a acesteia.

Relația dintre inculpați și victimă trebuie privită, în primul rând, prin prisma dependenței psihice a persoanei vătămate evocată argumentat în prezentul rechizitoriu. În acest context, nu apare ca ieșită din tiparul infracțional petrecerea uneia sau mai multor zile de către victimă cu inculpații într-o atmosferă de aparentă amicitie și afecțiune. În practică s-a reținut de nenumărate ori comiterea infracțiunilor de trafic de persoane sau de minori în condițiile în care victimă practica singură prostituția într-o altă țară, la mii de kilometri distanță de autor, care o convingea să continue prin amenințări sau promisiuni și declarații

Proiect derulat de:

de afecțiune, uneori mergând la ea sau primind-o înapoi acasă pentru perioade scurte de timp în care se comportă exemplar.

Astfel, fapta cercetată apare ca nefiind supusă unui tipar constant, modalitățile de realizare a conținutului infracțional fiind multiple, iar momentele în care victimă devine prietenosă sau chiar afectuoasă cu cei care o exploatează nu pot în nici un caz înlătura răspunderea penală a acestora.

Este adevărat că, în legătură cu modul în care victimă a fost recrutată de inculpați pentru a practica prostituția în folosul lor din luna martie 2018, declarațiile victimei și ale inculpaților sunt contradictorii și nu există un terț element obiectiv care să confirme sau să infirme varianta victimei. Infracțiunea de trafic de minori nu impune, ca și condiție de realizare a conținutului constitutiv, recrutarea prin constrângere sau alte modalități prevăzute la art. 210 C.pen.. Discuția apare, deci, cu privire la varianta agravată reținută împotriva inculpaților.

Însă, raportat la afirmațiile nesincere ale inculpatei S.G.-E., contrazise în mod incontestabil, în marea lor majoritate, chiar de propriile conversații telefonice, raportat la contextul în care victimă a fost prima dată recrutată în ianuarie 2018 de inculpatul B.V.-T., la ale cărui acțiuni au achiesat și ceilalți doi inculpați, raportat la contradicțiile dintre declarațiile celor doi inculpați concubini și la coroborarea covârșitoare dintre declarația persoanei vătămate și conversațiile interceptate autorizat, se va acorda credibilitate afirmațiilor victimei și se va reține recrutarea prin constrângere și profitarea de stare de vădită vulnerabilitate.

Situația descrisă mai sus a fost stabilită prin coroborarea declarației persoanei vătămate cu procesele-verbale de redare a conversațiilor telefonice interceptate autorizat, cu declarația martorei M.M.-E. căreia victimă i-a povestit cele întâmplate, cu procesele-verbale de investigații întocmite în baza delegărilor date de procuror, cu declarațiile martorilor H.M., F.R., S.V., P.V.-R., O.I. și P.C.-C. (clienți ai inculpatei minore S.) precum și, parțial și punctual, cu declarațiile inculpaților.

Față de cele expuse la punctul al doilea din rechizitoriu, se reține săvârșirea infracțiunii de trafic de minori în sarcina inculpaților S.G.-E. și B.C. În coroborare cu primul punct din rechizitoriu, se are în vedere forma continuată a infracțiunii raportat la victimă G.L. Așa cum s-a arătat anterior, inculpați au menținut rezoluția infracțională și au hotărât să reia exploatarea victimei în folos propriu la scurt timp după încheierea primului episod de exploatare a acesteia.

[...] Sub aspectul laturii civile a cauzei, avem în vedere declarațiile date de persoanele vătămate G. L., și H.R.E., în faza de urmărire penală, în care au arătat faptul că nu se constituie părți civile. Legal citate, nu s-au prezentat la întă de judecată. De asemenea, nici inculpata-personă vătămată S.G.E. nu s-a constituit parte civilă cu ocazia audierii sale la instanța de judecată. În consecință în temeiul art.20, 397 C.pr.pen. art.1357 C.civ. vom lua act că persoanele vătămate G.L. și H.R.E., nu s-au constituit părți civile în cauză.

Proiect derulat de:

Calitatea de victimă a minorei; Declarații date în cauză de persoana vătămată, rudele acesteia, martorii audiați, rezultatele percheziției informaticе, înscrisurile depuse la dosar, corroborate cu aspecte de ordin personal. Minoră îndrăgostită de traficant, care a abordat-o prin inducere în eroare, acceptând agresiunile fizice și psihice, pe de o parte din cauza neputinței de a se apăra, pe de alta din cauza stării de vădită vulnerabilitate, susținută de raportul de evaluare psihologică efectuat în faza de judecată.

Tribunalul pentru minori și familie Brasov, sentința penală nr. 49/S, Ședința publică din data de 3 octombrie 2017

Fiind audiată în fața Tribunalului pentru Minori și Familie, mătușa persoanei vătămate, numita C.E.-Z., a arătat că se afla la locuința părinților acesteia când s-a întors acasă minoră T. (fosta O.) I.I. și a constatat că „plângea și era înghețată de frig și speriată că poate o urmărește M.V.. [...] am văzut că era vânătă pe coapse, pe mâini și tăiată cu lama pe buze și pe mâna.”

Constant, apărarea inculpațiilor a fost în sensul că minoră a stat de bună-voie la locuința lor, fără a exista niciun fel de constrângere exercitată asupra sa și având oricând posibilitatea de a pleca acasă, aducând în sprijinul apărării fotografii cu persoana vătămată însotindu-i la schi în Poiana Brasov, ori altele făcute acesteia în garsonieră, care nu relevau teamă sau sechestrare. Apărarea lor însă este contrazisă de declarațiile date în cauză de persoana vătămată, rudele acesteia, martorii audiați, rezultatele percheziției informaticе, înscrisurile depuse la dosar – toate analizate pe larg în cuprinsul argumentării – corroborate cu aspecte de ordin personal, esențiale în explicarea asumării calității de victimă a minorei T. (fosta O.) I.-I. – acceptare care nu constituie cauză justificativă: o minoră în vîrstă de 16 ani la data faptelor, îndrăgostită de „traficantul” ei, care a abordat-o prin inducere în eroare, acceptând agresiunile fizice și psihice, pe de o parte din cauza neputinței de a se apăra, pe de alta din cauza stării de vădită vulnerabilitate, susținută de raportul de evaluare psihologică efectuat în faza de judecată de la Tribunalul pentru Minori și Familie Brasov.

Revizuire solicitata de minoră parte vatamata. O eventuală modificare a declarației, după pronunțarea unei hotărâri definitive în cauză, nu constituie o astfel de împrejurare nouă, de natură a dovedi netemeinică hotărârii de condamnare. Soluția de condamnare nu s-a bazat doar pe informațiile rezultând din declarația oferită în calitate de persoană vătămată, acestea fiind corroborate cu declarațiile altor persoane precum și cu procesele verbal de redare a con vorbirilor telefonice. Mai mult, persoana vătămată și-a modificat declarația inițială încă din faza de judecată, afirmând că a inventat cele declarate, nereprezentând un element de noutate.

Curtea de Apel Brasov, Secția penală, decizia penală nr. 145/Ap, Ședința publică din data de 23 februarie 2017

Verificând sentința penală apelată, prin prisma motivelor invocate și sub toate aspectele de fapt și de drept, Curtea constată că apelul este nefondat, pentru următoarele considerente:

În speță, legiuitorul a stabilit că și condiție pentru admisibilitatea cererii de revizuire indicarea de către solicitant a temeiului legal al cererii. Cu toate acestea, Curtea apreciază că aplicarea automată a sancțiunii inadmisibilității este disproporționată și nu corespunde exigențelor art. 6 par. 1 Convenția EDO, în situația în care se arată temeiurile în fapt instanța putând analiza dacă există posibilitatea încadrării în unul dintre cazurile prevăzute de art. 453 alin. 1 C.p.p.

Realizând în prezent această analiză, Curtea consideră că singurul caz apropiat de situația de fapt invocată l-ar putea constitui dispozițiile art. 453 alin. 1 lit. a C.p.p. vizând existența unor *fapte sau*

Proiect derulat de:

împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei, temei care, de altfel, a fost menționat și de apărătorul intimatului.

Or, în mod constant s-a arătat în practica judiciară, că o eventuală modificare a declarației unei persoane, după pronunțarea unei hotărâri definitive în cauză, nu constituie o astfel de împrejurare nouă, de natură a dovedi netemeinică hotărârii de condamnare. *Faptele sau împrejurările* la care textul legal face referire vizează elemente de fapt care fac obiectul probației într-o cauză penală, astfel cum sunt prevăzute de art. 98 C.p.p., și nu mijloace de probă noi și cu atât mai puțin readministrarea unor mijloace de probă. Or, poziția revizuentei, nu conduce la stabilirea unor *fapte noi*, cuprindând doar mențiunea caracterului nereal al declarațiilor oferite în dosarul penal în care s-a dispus condamnarea lui §.

În plus, Curtea arată și că este evident și rezultă și din hotărârea a cărei revizuire se solicită, că soluția de condamnare a numitului §.M.V. nu s-a bazat doar pe informațiile rezultând din declarația oferită în calitate de persoană vătămată de numita P.C.P., acestea fiind corroborate cu declarațiile altor persoane precum și cu procesele verbal de redare a convorbirilor telefonice. Mai mult, din cuprinsul aceleiași hotărâri, se constată că persoana vătămată și-a modificat declarația inițială încă din faza de judecată, afirmând că a inventat cele declarate în acuzarea numitului §.M.V. Prin urmare, poziția actuală a acesteia nu reprezintă un element de noutate.

În raport de toate acestea, se constată că, raportat la temeiurile faptice invocate, nu este incident nici unul dintre motivele prevăzute de art. 453 alin. 1 C.p.p., astfel că nu există un temei legal al cererii formulate, nefiind îndeplinită cerința prevăzută de art. 459 alin. 3 lit. e C.p.p., pe cale de consecință, în conformitate cu dispozițiile art. 459 alin. 5 C.p.p., cererea fiind inadmisibilă.

Raportat la cele expuse, soluția fiind legală și temeinică, Curtea, în baza art. 421 pct. 1 lit. b C.p.p. va respinge ca nefondat apelul formulat de revizuenta – persoana vătămată P.P.C. împotriva sp. nr. 38/S/22.11.2016 a Tribunalul pentru Minori și Familie Brasov pe care o va menține.

ASISTENTA

Refuz beneficiere servicii de consiliere de către persoanele vătămate minore relevanta in audiere si stabilirea gravitatii faptei.....	78
Curtea de Apel IASI, Secția penală și pt cauze cu minori, Decizia penală nr. 937/2020, Sediția publică de la 04 decembrie 2020	78
relevanta rapoartului de evaluare psihosocială - potrivit căruia minora este credulă, influențabilă și manipulabilă din dorinta de a avea prietene și de a apartine unui grup de prieteni, comportament care a facilitat să ajungă victimă a infracțiunii de trafic de persoane, respectiv să fie sechestrată, abuzată fizic, emotional și sexual.....	79
Curtea de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr . 513/A/2018, Sediția nepublică din 26 octombrie 2018	79
Coroborare declaratii parte vatamata minor si martori; Minora se afla într-o situație de vulnerabilitate evidentă - abandonată de părinți la o vîrstă fragedă, crescută în centre de plasament sau de către familii surrogat până la vîrstă de 16 ani și lipsită de afectiune părintească, iar ulterior nereușind să se integreze în familia naturală - de care au profitat fără scrupule traficanții, aceasta devenind astfel victimă tipică a traficului de persoane; persoana vătămată a arătat amănuntit modul în care a fost exploatață; relevanta rapoartelor de evaluare psihosocială.....	80

Proiect derulat de:

<u>Curtea de Apel Alba Iulia, Secția penală, decizia penală nr.430/2018, Ședință publică din data de 22 Mai 2018</u>	<u>80</u>
<u>Includere în program de asistență după prima audiție a victimei traficului de minori</u>	<u>81</u>
<u>Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, decizie penală nr.924/A, Ședință publică din data de 26.06.2019</u>	<u>81</u>
<u>Existența acestor prejudicii morale este dovedită fără echivoc de acțiunile de constrângere la relații sexuale, de traficare și de exploatare la care au fost supuse părțile civile minore, ce au fost confirmate de materialul probator administrat în cauză. Instanța se va raporta la următoarele criterii obiective: consecințele negative suferite de partea civilă, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost, sunt și, mai ales, vor fi percepute consecințele. Fiecărei părți civile, prin specularea vulnerabilității sale psihologice și financiare și exploatarea sa prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod vădit î s-a deviat cursul firesc al vieții.....</u>	<u>82</u>
<u>Curtea de Apel Iași, Secția penală și pt cauze cu minori, Decizia penală nr. 937/2020, Ședință publică de la 04 decembrie 2020.....</u>	<u>82</u>
<u>Persoana vătămată a refuzat să dea declaratie, deși î s-a acordat statutul de martor vulnerabil și s-a aflat într-o altă încăpere la momentul la care se intenționa audierea ei.....</u>	<u>83</u>
<u>Tribunalul Cluj, Secția penală, sentința penală nr. 202/2017, Ședință publică din data de 22 iunie 2017.....</u>	<u>83</u>
<u>Schimbare încadrare juridica a faptei. Instanta a constat că elementele invocate de Parchet pentru agravanta sunt unele generale - respectiv vîrstă, care a fost, însă, avută în vedere la încadrarea juridica a faptei în infracțiunea de trafic de minori, nefiind un element definitoriu pentru aprecierea stării de vulnerabilitate. Pentru a se retine agravanta prevăzută de art 210 alin 1 lit b teza finală este necesar ca victimă să se afle într-o vădită stare de vulnerabilitate, aceasta să fie preexistenta și făptuitorul să profite de ea. Din analiza mijloacelor de probă, nu rezultă că persoana civilă s-ar fi dezvoltat într-un mediu social în care să existe o formă de violență fizică, emoțională sau orice altă formă de abuz, ca aceasta să fi fost lipsita de afectiune sau de mijloacele de existență necesare traiului de zi cu zi care să fi condus la o instabilitate emoțională, ca ar proveni dintr-o familie dezorganizată, pentru a se putea retine starea de vulnerabilitate; mai mult, și-a menținut relația cu familia.....</u>	<u>83</u>
<u>Tribunalul Dolj, Secția penală și pentru cauze cu minori, sentința penală nr. 124, Ședință publică de la data de 23.02.2017</u>	<u>83</u>
<u>Prin supunerea victimelor deja vulnerabile ca urmare a patologiilor psihiatrice și a lipsei sprijinului emoțional din mediul de proveniență, la violențe fizice și emotionale extreme, inculpatul frâangea orice posibilitate a victimelor de a se opune tratamentului la care erau supuse și înăbușea orice tendință/ gând de a scăpa cumva de sub autoritatea acestuia. Evaluare psihologică - vulnerabilitate accentuată în a fi exploatață de alții (risc de a fi abuzată fizic și sexual) sau de a se încălca drepturile și șansele unei vieți normale, ca urmare a deficienței mintale dar și a factorilor socio-economi, familiali și educationali disfuncționali.....</u>	<u>84</u>
<u>Tribunalul Iași, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 1480/2018, Ședință publică de la 20 Decembrie 2018.....</u>	<u>84</u>
<u>S-a constatat că cele două persoane vătămate minore au reușit să descrie modul desfășurării agresiunilor sexuale la care au fost supuse, fapt confirmat de detaliile cuprinse în declarații. Pe</u>	

Proiect derulat de:

parcursul audierii, persoanele vătămate D. și E. au folosit un limbaj explicit în descrierea actelor sexuale la care au fost supuse. S-a reținut că imposibilitatea victimelor de a se apăra și de a-și exprima voința derivă atât din modalitatea de săvârșire a faptelor, prin inducere în eroare asupra destinației în care merg, prin îngădirea libertății de mișcare, de mai multe persoane împreună, prin constrângere morală și fizică, dar și din starea lor de vulnerabilitate speculată de inculpați și alimentată pe întreaga perioadă în care au fost împreună, din împrejurarea că, în marea majoritate a timpului, inculpații vorbeau între ei pentru a nu fi înțeleși, alimentând starea de nesiguranță, de frică și incertitudine a victimelor	85
Înalta Curte de Casătie și Justiție, Secția Penală, Decizia nr. 193/RC/2017, Ședința publică din data de 11 mai 2017	85

Refuz beneficiere servicii de consiliere de catre persoanele vătămate minore; relevanta in audiere si stabilirea gravitatii faptei

Curtea de Apel IASI, Secția penală și pt cauze cu minori, Decizia penală nr. 937/2020, Ședința publică de la 04 decembrie 2020

La individualizarea judiciară a pedepselor vor fi avute în vedere criteriile generale de individualizare a pedepselor, gradul concret de pericol social al faptelor ce este unul foarte ridicat, fiind conturat de modalitățile și împrejurările comiterii faptelor ce au fost expuse pe larg mai sus, de vîrstă fragedă a tinerelor obligate să exercite activități de practicare a prostituției contra cost – obligația instalându-se la momentul la care victimele au conștientizat că activitățile de prostituție sunt aducătoare de foloase materiale doar pentru inculpați, obligate să le satisfacă dorințele sexuale, oricând aceștia manifestau astfel de cereri, sau care fuseseră recrutate și exploataate prin obligarea la practicarea prostituției, de natură importantă a relațiilor sociale încălcate, și, nu în cele din urmă, de urmarea deosebită produsă (persoanele traficate au fost reduse la condiția de „marfă”, au fost supuse unui fenomen de dezumanizare, de supunere - sunt deosebit de elocvente declarațiile minorelor referitoare la agresiunile fizice din partea unora dintre inculpați, la traumele suferite - , le-au fost lezate sentimentele cele mai profunde, trauma fizică, dar, în special, cea psihică fiind de natură a le marca întreagă viață, având în vedere vîrstă acestora), precum și periculozitatea inculpaților.

Cât privește gravitatea infracțiunilor săvârșite, trebuie subliniat următoarele:

- infracțiunile comise nu prezintă doar un pericol social generic ridicat, dar și un pericol social concret foarte ridicat, ce este conturat, după cum am arătat mai sus, în principal, de modalitatea și împrejurările comiterii acestor fapte, astfel cum au fost reținute în prezentarea situației de fapt, numărul victimelor, vîrstă fiecăreia, câștigurile ilicite obținute, care arată inclusiv potențialul infracțional al inculpaților;

- de menționat sunt și consecințele asupra persoanelor vătămate minore; este adevărat că parte dintre ele au refuzat să beneficieze de serviciile de consiliere, împrejurare care s-a răsfrânt inclusiv asupra modului de derulare a faptelor cu ocazia audierii, însă aceasta nu pentru că nu ar fi avut nevoie, ci din motive independente, respectiv: lipsa posibilităților materiale pentru deplasarea din rural către Direcția de Protecție a Copilului de la nivel județean; lipsa de implicare a asistenților sociali din comune; sentimentul de rușine este un alt motiv, ca și cel al blamării din partea celor din jur sau chiar din partea lor;

- dar, la stabilirea în concret a pedepselor și a modalității de executare, instanța va avea în vedere și rolul și contribuția avută de fiecare dintre inculpați, modalitatea de acțiune, lipsa de empatie față de

Proiect derulat de:

victime, împrejurarea că au formulat cereri de judecată în procedură abreviată, cereri respinse, dar, în final, instanța a reținut aceeași situație de fapt, fiind incidente disp. art. 396 alin. 10 Cod proc. pen.;

- de asemenea, inculpații nu conștientizează gravitatea faptelor, nu iau în calcul alternative pozitive de reintegrare în societate și refuză adoptarea unui stil de viață pro social. Activitățile infracționale desfășurate de fiecare dintre ei au devenit un stil de viață, o modalitate constantă de obținere de venituri. Relevante sunt și referatele de evaluare întocmite cu privire la inculpați;
- din materialul probator administrat rezultă că inculpații au manifestat o lipsă totală de empatie și de interes pentru adoptarea unor valori sociale și morale conforme;
- totodată, tribunalul va avea în vedere la individualizarea judiciară a fiecărei pedepse și contribuția fiecărui inculpat la comiterea fiecărei infracțiuni, foloasele materiale obținute de pe urma acestor activități, modalitatea de interacțiune cu victimele, prezența sau nu a agresiunilor fizice și / sau psihice;
- la dosar sunt numeroase probe, reliefate în expunerea prezentei hotărâri, din care rezultă că inculpații exercitau violențe fizice, amenințări la adresa victimelor și a membrilor familiei acestora, direct sau prin intermediul celorlalți inculpați. Parte dintre inculpați asistau pasiv la astfel de agresiuni fizice și psihice, întărand hotărârea infracțională a celor care le săvârșeau de a le comite în continuare;
- pe parcursul prezentei hotărâri au fost conturate, prezentate agresiunile fizice exercitate asupra victimelor în special de inculpatul C.C., de inc. D.D., dar și atitudinile de indiferență sau de amenințare față de suferințele victimelor din partea celorlalți inculpați;
- este de subliniat inclusiv disperarea manifestată a inculpatului C.C. la momentul conștientizării pierderii sursei de venituri în persoana victimei minore V., manipularea și agresivitatea verbală a tuturor inculpaților, promiscuitatea în care își desfășurau viața de zi cu zi, prezența la inculpatul S., potrivit declarației unei victime, a unui pistol, înțelegerea inculpaților de a permite victimelor con vorbiri și deplasări controlate.

Relevanta rapoartului de evaluare psihosocială - potrivit căruia minora este credulă, influențabilă și manipulabilă din dorința de a avea prietene și de a apartine unui grup de prieteni, comportament care a facilitat să ajungă victimă a infracțiunii de trafic de persoane, respectiv să fie sechestrată, abuzată fizic, emoțional și sexual

Curtea de Apel Oradea, Secția penală și pentru cauze cu minori, decizia penală nr . 513/A/2018, Ședința nepublică din 26 octombrie 2018

De altfel starea de frică și de teamă a victimei față de cele două inculpate ce a determinat-o să renunțe la gândul de a fugi sau de a apela la ajutorul vreunui client a fost descrisă și de aceasta atât cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale, cât și nemijlocit în fața instanței de judecată, fiind dominată din punctul de vedere al forței și agresiunii fizice de inculpatele C.V.D. și B.M.I. În acest sens sunt și concluziile raportului de evaluare psihologică nr. xxxxxxxx/28.06.2016 întocmit de ANITP - Centrul Regional Oradea (f. 112-117 dup) potrivit cărora minora F.C. este credulă, influențabilă și manipulabilă din dorința de a avea prietene și de a apartine unui grup de prieteni, comportament care a facilitat să ajungă victimă a infracțiunii de trafic de persoane, respectiv să fie sechestrată, abuzată fizic, emoțional și sexual.

Proiect derulat de:

Coroborare declaratii parte vatamata minor si martori, Minora se afla intr-o situatie de vulnerabilitate evidentă - abandonată de părinți la o vîrstă fragedă, crescută în centre de plasament sau de către familii surogat până la vîrstă de 16 ani și lipsită de afecțiune părintească, iar ulterior nereușind să se integreze în familia naturală - de care au profitat fără scrupule traficanții, aceasta devenind astfel victimă tipică a traficului de persoane; persoana vătămată a arătat amănunțit modul în care a fost exploatață; relevanta rapoartelor de evaluare psihosocială

Curtea de Apel Alba Iulia, Sectia penala, decizia penală nr.430/2018, Ședința publică din data de 22 Mai 2018

În urma audierii minorei în cadrul dosarului penal de față a reieșit că aceasta, fiind într-o situație extrem de vulnerabilă (minora fiind abandonată de părinți de la vîrstă de 7 luni și fiind în plasament până la 16 ani când s-a reîntors la părinții naturali în localitatea S., jud. M., dar fără a reuși să dezvolte o relație apropiată cu aceștia), a fost abordată în luna noiembrie 2016, imediat după ce a împlinit 17 ani, de către numitul M.A. (în vîrstă de 29 de ani, căsătorit, având trei copii minori) pe Facebook, iar ulterior convinsă de acesta să înceapă o relație de cuplu (inclusiv cu promisiuni de căsătorie) ca premişă a recrutării minorei în vederea exploatației prin constrângerea la practicarea prostituției. Acest lucru s-a întâmplat cu concursul numitului A.I.L. (în vîrstă de 47 ani, divorțat, doi copii minori, aflat în concubinaj cu numita H.E.A., despre care reies date că practica prostituția, inclusiv în beneficiul acestuia) la care au adăpostit-o pe persoana vătămată și de unde o transportau în vederea practicării prostituției.

S-a constatat în acest caz folosirea metodei „loverboy” - modalitate foarte des întâlnită în cazul traficului de persoane/de minori, în care traficanții caută să câștige încrederea fetelor ce provin din medii vulnerabile, printr-un comportament afectuos, măgulitor pentru persoanele de sex feminin - adesea minore, pentru ca, odată ce le câștigă încrederea, să _____ intimă, de cuplu, cu acestea, și aceasta doar în scopul determinării la practicarea prostituției în beneficiul lor. Astfel, după ce tinerele vulnerabile se ataș e ază de traficant, acesta, uzând de autoritatea emoțională pe care o deține și o exercită permanent sau/și folosind metode de constrângere fizică și psihică, reușește să le determine să se prostitueze cu pretextul că activitatea nu va fi de lungă durată, ci va ține doar atât cât va fi nevoie ca ei să acumuleze un capital care să le permită să își întemeieze o familie și să trăiască decent. În realitate însă, această activitate se perpetuează pe o perioadă nedeterminată, devenind practic singurul mod de viață și de obținere de venituri pe care persoanele de sex feminin ajung să-l cunoască.

Și în cauza de față, cum este în general specificul infracțiunilor de trafic de persoane și minori, persoanele exploatațate devin în timp dependente emoțional de exploatatorii sau se află într-o perpetuă stare de temere/supunere indușă de aceștia, rămânând sub controlul acestora perioade lungi de timp. [...] Tipic metodei de recrutare "Loverboy", inculpatul M.A.-M. a afirmat că "le va face" să meargă în Germania și că trebuie "să îi rupă capul la asta a lui", adică să o facă să se îndrăgostească de el, metodă aplicată și în cazul persoanei vătămate P.A. Aceasta întărește spusele lui M. și insistă să acționeze în acest sens – „pai vz tu sa vina ca se câștigă mai bine ca la lucru și nici nu te omori”.

Coroborând declarațiile minorei P.A. și cu declarațiile părinților și ale surorii sale (care arată că minora părea să fie de bunăvoie în compania numiților M.A.M. și A.I.L, pe primul prezentându-l ca prietenul său, la care locuia) respectiv cu celealte probe administrate în cauză, a reieșit săvârșirea infracțiunii de către traficanți în acest mod.

Așadar minora se afla într-o situație de vulnerabilitate evidentă - abandonată de părinți la o vîrstă fragedă, crescută în centre de plasament sau de către familii surogat până la vîrstă de 16 ani și lipsită de

Proiect derulat de:

afecțiune părintească, iar ulterior nereușind să se integreze în familia naturală - de care au profitat fără scrupule traficanții M.A. și A.I., aceasta devenind astfel victimă tipică a traficului de persoane. [...] După cum arată aceasta, pentru început minora a fost determinată prin abuz de autoritate emoțională, să întrețină relații sexuale atât cu M.A. cât și cu A.I., iar la scurt timp i-au pus în vedere că va trebui să înceapă să practice prostituția în folosul lor, pentru a le aduce bani. Persoana vătămată a arătat că nu era de acord cu acest lucru, însă, întrucât cei doi au insistat și totodată împotriva sa au fost folosite violențe fizice și verbale, a acceptat în cele din urmă să practice prostituția în folosul traficanților.

Din actele existente la dosar au reieșit indicii în sensul că minorei îi era înfrântă voința și accepta solicitarea traficanților mai degrabă prin folosirea de către aceștia ca forme de constrângere, supunerea și manipularea psihologică ca modalități de constrângere, pe fondul vulnerabilității psihice și fizice a persoanei vătămate și a creării unei dependențe emoționale față de cei care o exploatau (metode ce au adeseori un efect sporit de supunere decât folosirea mijloacelor de violență fizică). De altfel, fiind reaudiată, minora a arătat că acceptă propunerea lui „Ninel” – inculpatul M.A.M. de a pleca de la domiciliul părinților din localitatea S. și a se muta în locuința lui A.I.L., pentru că astfel urmau să fie mai aproape, să se cunoască mai bine, iar ulterior să se căsătorească (la început inculpatul M. ascunzându-i în acea perioadă faptul că era deja căsătorit și avea și 3 copii minori). După ce a fost adăpostită în aceste condiții de către cei doi, fiind atașată de inculpatul M. și supusă la tehnici de manipulare emoționale specifice (așa cum am arătat mai sus), minora a fost determinată să se prostitueze (“Ninel” motiva că nu au altă posibilitate, că se află într-o situație precară, mai ales că îi fusese luat permisul de conducere în Germania, și punându-i în vedere minorei că dacă îl iubește trebuie să facă orice pentru el).
[...] Audiată în instanță (fără a fi prezentă fizic în sala de judecată) persoana vătămată nu a mai susținut aspectele privind agresarea sa fizică de către cei doi inculpați, însă a arătat amănunțit modul în care a fost exploatață de către aceștia.

În cauză, în cursul urmăririi penale, s-a dispus efectuarea și unei evaluări psihologice a minorei P.A., prin care s-a concluzionat că aceasta este o persoană onestă, demnă de încredere, deschisă spre comunicare, dar care totodată prezintă rezistență scăzută la solicitări intense și de lungă durată și la situații stresante. Totodată aceasta prezintă simptomatologie specifică tulburării acute de stres.

Concluzii relevante privind personalitatea și starea de sănătate a victimei rezultă și din Biletul de ieșire din spital eliberat de Clinica de psihiatrie pediatrică Cluj din data de 21.09.2017 (filele 62-64 dosar instanță).

De asemenea evaluarea psihico-socială medicală a minorei (filele 68-72) confirmă o dată în plus starea de vulnerabilitate a acestei persoane, vulnerabilitate de care inculpații au profitat pentru realizarea scopului obținerii de foloase materiale prin exploatarea minorei.

Includere în program de asistență după prima audiere a victimei traficului de minori

Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, decizie penală nr. 924/A, Ședință publică din data de 26.06.2019

După prima audiere a partii vătămate B.M.C. în calitate de victimă a traficului de minori, aceasta a fost inclusă în programul de asistență al Asociației pentru Dezvoltarea Practicilor Alternative de Reintegrare și Educație - ADPARE, începând cu data de 16.06.2017, beneficiind de acest program de asistență juridică. (filele 68-69 vol. I dos. u.p.).

Proiect derulat de:

Existența acestor prejudicii morale este dovedită fără echivoc de acțiunile de constrângere la relații sexuale, de traficare și de exploatare la care au fost supuse părțile civile minore, ce au fost confirmate de materialul probator administrat în cauză. Instanța se va raporta la următoarele criterii obiective: consecințele negative suferite de partea civilă, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost, sunt și, mai ales, vor fi percepute consecințele. Fiecărei părți civile, prin specularea vulnerabilității sale psihologice și financiare și exploatarea sa prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod vădit i s-a deviat cursul firesc al vieții.

Curtea de Apel Iași, Secția penală și pentru cauze cu minori, Decizia penală nr. 937/2020, Sedință publică de la 04 decembrie 2020

Analizând aceste cereri, instanța apreciază, în primul rând, că existența acestor prejudicii morale este dovedită fără echivoc de acțiunile de constrângere la relații sexuale, de traficare și de exploatare la care au fost supuse părțile civile minore, ce au fost confirmate de materialul probator administrat în cauză.

De altfel, prin definiție, traficul de persoane constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului și a demnității umane și implică practici crude, cum ar fi abuzul și înșelarea persoanelor vulnerabile, precum și folosirea violenței, a amenințărilor, a constrângerii (a se vedea preambulul Directivei 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului), practici care se regăsesc și în cauza de față, fiind descrise la prezentarea situației de fapt în cazul fiecărei părți civile.

În al doilea rând, în procesul de analiză a cuantificării prejudiciului moral produs părților civile, instanța se va raporta la următoarele criterii obiective: consecințele negative suferite de partea civilă, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost, sunt și, mai ales, vor fi percepute consecințele.

Totodată, instanța va avea în vedere că toate aceste criterii sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs părții civile.

Este adevărat totuși că, în cazul daunelor morale, acordarea acestora trebui să aibă un efect compensatoriu, neputând să constituie nici amenzi excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificate pentru victimele acestora.

În cauză, instanța a fost în măsură să aplique aceste criterii, urmare a faptului că a fost produs acel minim de argumente și indicii din care să rezulte măsura afectării drepturilor nepatrimoniale prin acțiunile exercitate împotriva părților civile, de natură a duce la evaluarea echitabilă a despăgubirilor ce ar urma să compenseze prejudiciul moral efectiv produs părților civile.

Sunt evidente consecințele negative suferite de părțile civile în plan psihic, traumele psihice suferite (puse în evidență de constrângerea morală și de impactul acțiunilor agresive, de lipsa de interes pentru strictul necesar – martorii clienți făcând referire la faptul că victimele erau flămânde, supărate), sechelele posttraumatice care afectează negativ participarea oricărei dintre cele menționate la viață socială și la care instanța a făcut referire în cuprinsul prezentei hotărâri.

Se va avea în vedere și faptul că fiecărei părți civile, prin specularea vulnerabilității sale psihologice și financiare și exploatarea sa prin supunerea la întreținerea de relații sexuale în beneficiul inculpaților, în mod vădit i s-a deviat cursul firesc al vieții, fiind, astfel, debusolată urmăre a acțiunii

Proiect derulat de:

dăunătoare îndreptată asupra sa, având nevoie de timp pentru a se redresa și reechilibra emoțional, în urma acestor traume psihice.

Aceste fapte, de trafic de persoane, sunt așezate nu întâmplător în „fruntea” infracțiunilor de crimă organizată, deoarece sunt forme brutale de încălcare a valorilor sociale ocrotite de lege, consecințele comiterii acestora sunt de o mare gravitate, fiind de luat în considerare dezechilibrul moral ce intervine, cu implicații negative ce se răsfrâng în viața personală și de familie a victimelor acestui gen de fapte, care ajung să realizeze pericolul la care s-au expus, cu accent pe aspectul general valabil că persoanele traficate sunt reduse la condiția de „marfă”, sunt dezumanizate treptat, fiindu-le lezate sentimentele cele mai profunde, trauma suferită marcându-le întreaga evoluție viitoare.

Prin urmare, în ceea ce privește pretențiile, reprezentând daune morale, formulate de fiecare parte civilă, **instanța le apreciază și intemeiate**.

Persoana vătămată a refuzat să dea declarație, deși i s-a acordat statutul de martor vulnerabil și s-a aflat într-o altă încăpere la momentul la care se intenționa audierea ei

Tribunalul Cluj, Secția penală, sentința penală nr. 202/2017, Ședința publică din data de 22 iunie 2017

Pe parcursul cercetării judecătorești a fost posibilă doar audierea persoanei vătămate B.A.L., persoana vătămată T.M. refuzând să dea declarație deși i s-a acordat statutul de martor vulnerabil și s-a aflat într-o altă încăpere la momentul la care se intenționa audierea ei, iar persoana vătămată P.S. nu avea cum să declare, ea fiind în vîrstă de 4 ani.

Schimbare încadrare juridica a faptei. Instanta a constat că elementele invocate de Parchet pentru agravanta sunt unele generale - respectiv vîrsta, care a fost, însă, avută în vedere la încadrarea juridica a faptei în infracțiunea de trafic de minori, nefiind un element definitoriu pentru aprecierea stării de vulnerabilitate. Pentru a se retine agravanta prevăzută de art 210 alin 1 lit b teza finală este necesar ca victimă să se afle într-o vădită stare de vulnerabilitate, aceasta să fie preexistentă și făptuitorul să profite de ea. Din analiza mijloacelor de probă, nu rezultă că persoana civilă s-ar fi dezvoltat într-un mediu social în care să existe o formă de violență fizică, emoțională sau orice altă formă de abuz, ca aceasta ar fi fost lipsită de afecțiune sau de mijloacele de existență necesare traiului de zi cu zi care să fi condus la o instabilitate emoțională, ca ar proveni dintr-o familie dezorganizată, pentru a se putea retine starea de vulnerabilitate; mai mult, și-a menținut relația cu familia.

Tribunalul Dolj, Secția penală și pentru cauze cu minori, sentința penală nr. 124, Ședința publică de la data de 23.02.2017

In ceea ce privește încadrarea juridica a faptei , instanța constată următoarele :

Inculpatul a fost trimis în judecata pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de minori în forma agravanta prevăzută de art 211 alin 1 și 2 C.p. raportând la art 210 alin 1 lit b Cp, retinându-se că fapta a fost săvârșită profitând de starea de vădită vulnerabilitate a victimei.

Elementele invocate de Parchet pentru reținerea acestei agravante, sunt unele generale-respectiv vîrsta, (care a fost, însă, avută în vedere la încadrarea juridica a faptei în infracțiunea de trafic de minori nefiind un element definitoriu pentru aprecierea stării de vulnerabilitate), mediul social și faptul că părinții victimei erau plecați la munca în străinătate , fără a se arăta în concret în ce fel aceste elemente au fost determinante pentru ca victimă să se supună abuzului.

Proiect derulat de:

Pentru a se retine agravanta prev de art 210 alin 1 lit b teza finala este necesar ca victimă sa se afle într-o vădită stare de vulnerabilitate, starea de vulnerabilitate a victimei sa fie preexistenta și făptuitorul sa profite de aceasta stare.

Potrivit art 2 din Directiva 2011/36/UE starea de vulnerabilitatea înseamnă o situație în care persoana în cauza nu poate decât să se supună abuzului implicat, neavând o alternativă reală sau acceptabilă, în spate, aceasta situație specială în care se susține ca se află partea civilă, nefiind probată.

Din analiza mijloacelor de probă, nu rezultă că persoana civilă D.G.aF. s-ar fi dezvoltat într-un mediu social în care să existe o formă de violență fizică, emoțională sau orice altă formă de abuz, că aceasta ar fi fost lipsita de afecțiune sau de mijloacele de existență necesare traiului de zi cu zi care să fi condus la o instabilitate emoțională, ca ar proveni dintr-o familie dezorganizată, pentru a se putea retine starea de vulnerabilitate.

Mai mult decât atât, din declarațiile martorilor D.L.D, R.F.C. și din declarația părții civile reiese că aceasta nu avea întrerupte legăturile cu familia, părinții acesteia cunoșcându-l pe inculpatul M.C. (declaratie persoana vătămata fila 118 ,vol 1 dosar up , " în timp , i-am cunoscut părinti și el i-a cunoscut pe parintii mei ").

Pentru aceste considerente, instanța, în baza art 386 C.p.p., urmează să schimbe încadrarea juridică a faptei reținuta în sarcina inculpatului M.C.G. din infracțiunea prev. de art 211 alin 1 și 2 C.p. rap la art 210 alin 1 lit b Cp în infracțiunea prev de art 211 alin. 1 C.p

Prin supunerea victimelor deja vulnerabile ca urmare a patologiilor psihiatrică și a lipsei sprijinului emoțional din mediul de proveniență, la violențe fizice și emoționale extreme, inculpatul frângă orice posibilitate a victimelor de a se opune tratamentului la care erau supuse și înăbușea orice tendință/ gând de a scăpa cumva de sub autoritatea acestuia. Evaluare psihologică - vulnerabilitate accentuată în a fi exploatață de alții (risc de a fi abuzată fizic și sexual) sau de a încălca drepturile și șansele unei vieți normale, ca urmare a deficienței mintale dar și a factorilor socio-economici, familiali și educaționali disfuncționali

Tribunalul Iași, Secția Penală, Sentința Penală Nr. 1480/2018, Ședință publică de la 20 Decembrie 2018

Coroborând declarațiile date de persoanele vătămate, ale victimelor G. și N. în special, dar și interceptările con vorbirilor telefonice și datele obținute în urma perchezițiilor informatică, instanța reține că atitudinea inculpatului C.C. față de victimele traficate era extrem de agresivă, nivelul de violență fizică și emoțională fiind foarte ridicat. Practic, prin supunerea victimelor deja vulnerabile ca urmare a patologiilor psihiatrică și a lipsei sprijinului emoțional din mediul de proveniență, la violențe fizice și emoționale extreme, inculpatul frângă orice posibilitate a victimelor de a se opune tratamentului la care erau supuse și înăbușea orice tendință/ gând de a scăpa cumva de sub autoritatea acestuia.

Se reține că relevantă în acest sens și conduită adoptată de victimă A.A. care în fața organelor de anchetă a negat că ar fi fost traficată de inculpat. Abia în faza de cercetare judecătoarească, după acordarea statului de martor vulnerabil, aceasta a relatat abuzurile la care a fost supusă de inculpatul C.C.

[...] Cu privire la aceasta persoană vătămată, se impune să se reține că aceasta a fost evaluată de D.G.A.S.P.C. Iași. În urma acestei evaluări s-a concluzionat că: „...evaluarea psihologică relevă întârziere în dezvoltarea intelectuală și emoțională, indicatori de regresie, suspiciune accentuată, ostilitate, indiferență, tendință de detașare, atitudine defensivă, dificultăți de adaptare. Se observă prezența unor

Proiect derulat de:

Centrul de Advocacy și Drepturile Omului

semne de traume psihice marcate pe inhibiție în gândire cu deficiențe de comunicare, infantilism, imaturitate psihoafectivă Personalitatea fragilă cu afectarea unor funcții și procese psihice datorate deficienței mintale dar marcată și de experiențe traumaticice pe care nu le conștientizează, nu le recunoaște și despre care refuză să vorbească..... Tânără A.A. prezintă vulnerabilitate accentuată în a fi exploatață de alții (risc de a fi abuzată fizic și sexual) sau de a i se încalca drepturile și şansele unei vieți normale, ca urmare a deficienței mintale dar și a factorilor socio-economici, familiali și educaționali disfuncționali...” [...] Faptele reținute în sarcina inculpaților, prezintă în opinia instanței un grad ridicat de pericol social determinat de vârstă fragedă a persoanelor vătămate 17 – 18 ani în cazul victimei S., de faptul că unele victime se aflau în stare evidentă de vulnerabilitate determinată de patologiiile psihiatriche de care suferă unele dintre ele, de starea socio-economică precară (în cazul victimelor S. și N.) de faptul că acestea au fost supuse și la abuzuri fizice și emoționale de natură a afecta în mod grav dezvoltarea psiho -emoțională a tinerelor traficate.

Incapacitatea inculpaților de înțelegere a suferințelor provocate și de empatie este dovedită de conduită extrem violentă adoptată (mai ales în cazul inculpatului C.C.).

Faptele comise prezintă o gravitate deosebită și prin prisma relațiilor sociale afectate. Modul în care au înțeles inculpații să obțină principalele mijloace de trai – exploatarea sexuală a unor tinere aflate la vârste fragede, recrudescența acestui tip de infracțiuni în prezent impune aplicarea unor pedepse severe, orientate spre mediu superior al limitelor de pedeapsă stabilite ca urmare a reținerii stării de recidivă postexecutorie, fiind de datoria autorităților statului de a sancționa aspru această categorie de infractori în scopul asigurării prevenției generale.

Cele două persoane vătămate minore au reușit să descrie modul desfășurării agresiunilor sexuale la care au fost supuse, fapt confirmat de detaliile cuprinse în declarații. Pe parcursul audierii, persoanele vătămate au folosit un limbaj explicit în descrierea actelor sexuale la care au fost supuse. S-a reținut că imposibilitatea victimelor de a se apăra și de a-și exprima voința derivă atât din modalitatea de săvârșire a faptelor, prin inducere în eroare asupra destinației în care merg, prin îngădirea libertății de mișcare, de mai multe persoane împreună, prin constrângere morală și fizică, dar și din starea lor de vulnerabilitate speculată de inculpați și alimentată pe întreaga perioadă în care au fost împreună, din împrejurarea că, în marea majoritate a timpului, inculpații vorbeau între ei pentru a nu fi înțeleși, alimentând starea de nesiguranță, de frică și incertitudine a victimelor

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală, Decizia nr. 193/RC/2017, Ședință publică din data de 11 mai 2017

A fost depusă adresa Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Iași cu privire la consilierea sau nu a victimelor minore, fișă de evaluare psihologică a victimei minore B. (prin care se concluzionează că aceasta prezintă o stare de suferință psihică predominant sub forma unui sindrom de stres, cauzat de multiple evenimente de viață negativă, culminând cu episodul de trafic), referatele de evaluare ale inculpaților A., J., I. și L., înscrișuri în circumstanțiere pentru inculpatul A.. Totodată, au fost audiate victimele minore B., în prezența coordonatorului Centrului, C. și F., în prezența unui psiholog, B., în prezența asistentului social al comunei Ruginoasa, cu asigurarea unui climat securizat și netraumatizant. Prima audiere a victimei F. a fost întreruptă, întrucât dădea semne de disconfort major, ascultarea sa fiind continuată la următorul termen.

Proiect derulat de:

În cauză s-a făcut aplicarea art. 381 alin. (7) C. proc. pen. cu privire la martora Y., iar, la ultimul termen de judecată, apărătorul inculpatului K. a depus copia rezervării biletului de avion pe numele acestuia, din care rezultă că acesta ar fi stat în țară în perioada 14 septembrie 2014 - 24 septembrie 2014, precum și copia biletului de avion din 14 septembrie 2014, când inculpatul ar fi ajuns în țară din Londra. În ceea ce privește persoanele vătămate minore E. și D., în vîrstă de 14 ani, s-a reținut că acestea provin din familii sărace din satul Solca, comuna Oniceni, județul Neamț, au abandonat cursurile școlare, fiind absolvente a 8 clase. În vara anului 2014, după finalizarea anului școlar, minorele au fost apelate de către inculpatul A. în repetitive rânduri și le-a comunicat, fiecareia în parte, separat, că are gânduri serioase cu ele, că dorește să fie împreună. Ele au acceptat să dialogheze cu inculpatul A. și au tratat totul ca pe o joacă. Victima D. a răspuns apelurilor telefonice venite din partea inculpatului, pe fondul vârstei fragede și a lipsei de educație, având convingerea că A. îi este prieten, cu toate că nu-l cunoștea în mod direct. În cadrul numeroaselor converbirile telefonice, victimă i-a comunicat inculpatului că are 14 ani. Converbirile telefonice au continuat până la finalul lunii septembrie 2014. În paralel, A. menținea o strânsă legătură și cu alte minore din localitatea Solca, printre care și E.. Pe fondul nivelului redus de trai din respectiva localitate era perceptu ca un Tânăr cu un bun potențial financiar.

În ziua de 20 septembrie 2014, persoana vătămată E. a fost apelată de către inculpatul A., care i-a comunicat că va ajunge în satul ei și că vrea să o întâlnească, acesta solicitându-i să o aducă și pe D., întrucât va veni cu o mașină cu mai mulți prieteni și doresc să stea de vorbă. În jurul orelor 22:30, persoanele vătămate l-au văzut pe inculpatul A. care venise cu o mașină de culoare închisă, fiind însoțit de către inculpații I. și K. Întâlnirea a avut loc în strada principală a satului, iar minora E. s-a prezentat împreună cu minora D., acestea fiind vecine.

Legat de modalitatea de derulare a evenimentelor, s-a constatat că cele două persoane vătămate minore au reușit să descrie modul desfășurării agresiunilor sexuale la care au fost supuse, fapt confirmat de detaliile cuprinse în declarații. Pe parcursul audierii, persoanele vătămate D. și E. au folosit un limbaj explicit în descrierea actelor sexuale la care au fost supuse. S-a reținut că imposibilitatea victimelor de a se apăra și de a-și exprima voința derivă atât din modalitatea de săvârșire a faptelor, prin inducere în eroare asupra destinației în care merg, prin îngădirea libertății de mișcare, de mai multe persoane împreună, prin constrângere morală și fizică, dar și din starea lor de vulnerabilitate speculată de inculpați și alimentată pe întreaga perioadă în care au fost împreună, din împrejurarea că, în marea majoritate a timpului, inculpații vorbeau între ei în țigănește, pentru a nu fi înțeleși, alimentând starea de nesiguranță, de frică și incertitudine a victimelor. S-a constatat, de asemenea, că declarațiile celor două victime se coroborează între ele. Astfel, victimă E. a declarat pe întreg parcursul procesului penal că a văzut când minora D. a fost lovită în casa lui K. de către inculpatul I., iar ulterior și de inculpatul A.. Mai mult, după ce au ajuns acasă și au coborât din mașină, A. a lovit-o pe D. că a fost acasă la I..

[...] În ceea ce privește motivele de apel ale inculpatului A. vizând încălcarea dreptului la apărare, a dreptului la un proces echitabil și a principiului aflării adevărului pe parcursul audierii persoanelor vătămate, în condițiile în care atât el, cât și ceilalți coinculpați au fost îndepărtați din sala de judecată, Curtea a reținut că, astfel cum rezultă din încheierea de ședință din data de 30 martie 2015, la momentul la care prima instanță a dispus îndepărțarea din sala de judecată a inculpaților arestați preventiv în cauză, niciunul dintre apărătorii acestora nu s-a opus, mai mult, apărătorul ales al inculpatului A. a renunțat în mod implicit, dar neechivoc, la invocarea vreunei eventuale vătămări a dreptului la apărare ori a celorlalte

Proiect derulat de:

drepturi afirmate, prin faptul că a învederat judecătorului că părăsește sale de judecată pentru a se prezenta la un alt dosar, urmând să fie substituit de un coleg avocat, solicitare încuviințată de instanță.

Așadar, Curtea a reținut că întreg materialul probator administrat în cauză dovedește dincolo de orice îndoială rezonabilă comiterea de către inculpați a infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea acestora.

Față de această constatare, observând totodată că mijloacele de probă administrate în faza apelului nu au fost în măsura să probeze lipsa de temeinicie a probelor de vinovăție, ci, dimpotrivă, le-au consolidat, susținerile inculpaților rămânând singulare și contrazise de întreg probatoriu apreciat ca relevant în dovedirea situației de fapt corecte, Curtea a constatat ca fiind legală și temeinica hotărârea instanței de fond în ceea ce privește situația de fapt și vinovăția reținută în sarcina inculpaților apelanți.

Pe baza situației de fapt dovedită dincolo de orice îndoială de probatoriu strâns în cauză, s-a apreciat că prima instanță a procedat la o corectă încadrare în drept a faptelor comise de către fiecare dintre inculpați.

Proiect derulat de:

Centrul de Advocacy și Drepturile Omului

Concluzii si recomandari

1. Publicitatea sedintei de judecata reprezinta un factor determinant al desfasurarii procedurilor judiciare. Legat de audiere, dupa punerea in discutia partilor, sedinta nepublica este declarata de instanta, pentru intreaga procedura, de regula, insa au existat multe situatii in care sedinta a fost declarata nepublica, doar pe parcursul audierii minorilor, in rest ramanand procedura publica. In astfel de cazuri, sedintele de judecata in cauzele referitoare la traficul de minori sa fie nepublice, in virtutea art. 24(1) din Legea nr. 678/2004 privind prevenirea si combaterea traficului de persoane.
2. Stabilirea unei reguli prin care audierea a victimei minore sa fie efectuata de catre o persoana de acelasi sex cu victima, in cadrul procedurilor de cercetare penala, in conditiile in care declaratia persoanei vamatate/partii civile constituie proba si urmeaza a fi avuta in vedere la judecarea cauzei de catre judecatorul investit cu judecarea cauzei, iar aceasta proba nu ar fi administrata nemijlocit de judecatorul cauzei, ci de un alt judecator.
3. Ca principiu, audierea persoanelor vamatate minore ar trebui realizata numai atunci cand instanta apreciaza ca este necesar acest lucru, obligatoriu in prezenta reprezentantului legal, a unui avocat precum si a unui psiholog. Efectuarea unei evaluari psihologice a persoanei vamatate minore ar trebui sa devina obligatorie in toate cazurile, ea fiind inca un mijloc probatoriu obtinut intr-un spatiu care poate fi adevarat audierei. Aproximativ in una din cinci decizii analizate a fost mentionata prezenta psihologului la audiere ori efectuarea unei evaluari psihologice anterior procedurii in instanta.
4. In instanta, audierea are loc in sala de judecata. In situatiile in care a fost mentionata locatia in care a fost realizata audierea victimelor minore de catre organele de cercetare penala sau parchete, aceasta fost facuta la sediul acestora, fara a exista mentiuni cu privire la audierea in incinte adaptate sau concepute special (situatie in care nu poate fi controlat nici fluxul de persoane cu care acestia intra in contact in momentele in care sunt adusi pentru respective activitati procesuale). Audierile ar trebui sa se desfasoare in spatii create sau adaptate in vederea audierii minorilor, urmare a modificarii dispozitiilor art. 111 alin. (6) Cpp.
5. Necesitatea efectuarii unei analize asupra oportunitatii prezentei altor persoane la audieri, indeosebi in cadrul urmarii penale, ar trebui sa fie prevazuta in mod expres in legislatie, pentru a se tine cont mai ales de modul in care declaratiile victimei minore pot fi sau nu influentate de prezenta lor. Spre exemplu, prezenta parintilor (unul sau ambii) in cadrul audierii victimelor poate influenta declaratiile facute de catre victimele sau martorele minore, care pot simti o constrangere in acest sens. In acelasi timp, prezenta inculpatului in cadrul audierii nu ar trebui sa fie aplicata, mai ales daca se are in vedere gradul vadit de vulnerabilitate al victimelor, absenta ce poate fi contrabalanzata de prezenta avocatului acestuia, care poate pune intrebari, sa parcurga declaratiile date, sa discute in contradictoriu declaratiile date de victime etc. Ar trebui evitat contactul dintre victimă minora si suspect/inculpat pe parcursul derularii procedurilor in instanta.
6. Durata prelungita a procedurilor de cercetare penala si a proceselor in stadiile procedurale prevazute de lege are impact asupra stabilirii adevarului, din motive legate de minoritatea partilor vamatate, declaratii neconcordante, imposibilitatea administrarii unui material probatoriu complet sau concludent, cu predilectie din cauza perioadei de timp scurse de la data savarsirii faptelor etc.

Proiect derulat de:

Rezonabilitatea duratei procedurilor judiciare, alaturi de cele de cercetare penala, ar trebui sa tina cont, printre altele, de prevalenta principiului superior al copilului, prevazut de articolul 2(1) al Legii nr. 272/2004 privind protectia si promovarea drepturilor copilului, principiu mentionat si de art. 6(1) al Conventiei Europene a Drepturilor Omului

7. Inregistrarea audio-video (cu predilectie in etapa initiala, de catre organele de cercetare penala) poate fi un element procedural esential, printre altele pentru evitarea retraumatizarii si, totodata, a luarii in considerare a interactiunii dintre minor si mediul judiciar (inclusiv expertize medico-legale etc.). Primul contact cu autoritatatile judiciare al copilului il pun intr-o situatie pentru care nu este prestat si, de cele mai multe, ori, in interactiune cu un reprezentant al autoritatii care nu a beneficiat, in toate cazurile, de o pregatire speciala pentru abordarea adevarata a acestuia. Un argument in plus care poate fi adus in acest sens tine de reaudiere; de regula aceasta este disputa atunci cand in cadrul declaratiilor anterioare luate persoanei vamatate au existat contradictii sau atunci cand era nevoie de lamuriri cu privire la situatia de fapt; au existat si situatii in care s-a apreciat ca nu se mai impune audierea si in instanta, deoarece ar fi prea intruziva si nu ar fi proportionala in raport cu rezultatul ce s-ar putea obtine prin audiere; acest lucru poate fi complet in practica prin vizionarea in sedinta de judecata a declaratiilor inregistrate ale victimelor, date in cursul urmaririi penale. Se poate acorda inclusiv statutul de persoana vamatata vulnerabila, pentru a participa la sedinta de judecata prin videoconferinta. Desi efectuarea inregistrarii audierii persoanei vamatate minore este obligatorie, conform art. 111 alin. (8), in practica, acest lucru este mai greu de implementat (din analiza efectuata aproximativ 20% dintre hotarari au mentionat folosirea acestui mijloc de proba).
8. Probele nu au o valoare stabilita a priori de catre legiuitor, in cadrul analizei ansamblului materialului probator administrat in fiecare cauza, ramanand la aprecierea de catre organele de urmarire penala a valorii si a credibilitatii acestora. Totodata, probele administrate in cursul urmaririi penale au aceeași valoare cu probele administrate in fata instantei, probleme aparand in unele situatii in care spre exemplu nu au fost oferite aceleasi detalii pe parcursul declaratii date de catre victime. Practica reaudierii repeatate a victimei poate conduce la declaratii fluctuante ale acestorui, inadvertentele dintre diferitele versiuni ale victimei nefiind de fiecare data lamurite ulterior in cadrul anchetei. Pot exista totodata situatii practice de refuz al victimei minore de a se prezenta si de a da declaratii in fata organelor de cercetare penala, dificultati de relationare cu persoanele vamatate minore, revenirea victimei minore asupra declaratiei initiale, ca urmare a trecerii timpului ori presiunii realizate de autor sau chiar de familia victimei in intervalul dintre audieri, lipsa unei asistente adecvate in cazul unor astfel de situatii etc.

Proiect derulat de:

Centrul de Advocacy și Drepturile Omului

